NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI

ZAKONSKE ODREDBE I NAREDBE

PROGLAŠENE

OD 7. SRPNJA DO 25. SRPNJA 1942.

KNJIGA XX. *(Svezak 191. - 200.)*

Uredjuje: A. Mataić

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB

Br. 8194

NEZAVISNA DRŽAVA HRVATSKA

ZAKONI
ZAKONSKE ODREDBE, NAREDBE i t. d.

PROGLAŠENE
OD 7. SRPNJA DO 25. SRPNJA 1942.

KNJIGA XX.
(SVEZAK 191.—200.)

UREDJUJE: A. MATAIĆ,
VIEĆNIK STOLA SEDMORICE U M.

ZAGREB

TISAK I NAKLADA KNJIŽARE ST. KUGLI, ZAGREB, ILICA 30

Tiskanje i razpačavanje dopušteno odlukom Državnog izvještajnog i promičbenog ureda broj 3696-42.

Sadržaj

Sadržaj

Sadržaj

ZAKONSKA ODREDBA

o ratnim ozljedjenicima i ostalim žrtvama rata

I. UVODNE I OBĆE ODREDBE

§ 1.

Ratni ozljedjenici i ostale osobe, navedene u ovoj zakonskoj odredbi, uživaju zaštitu i pomoć države.

Ratnim ozljedjenikom smatra se u smislu ove zakonske odredbe državljanin ili pripadnik Nezavisne Države Hrvatske, bez obzira na spol, koji za vrieme ratnog stanja ili izvanredne djelatne službe u oružanoj sili, pa za šest tjedana nakon povratka oružane sile u redovno stanje, vršeći u domovini ili u sklopu savezničkih vojski kao vojni obvezanik, odnosno kao dobrovoljac dužnost u službi oružane sile, ili povodom takve službe, ili koji prema nalogu nadležne oblasti vršeći dužnost za svrhe oružane sile ili državne zaštite zadobije bez vlastite krivnje: ranu, povredu, ozljedu ili bolest, te se zbog toga njegova obća priradna sposobnost smanji u tolikoj mjeri, da mu nadležna oblast prizna pravo na državnu zaštitu.

§ 2.

Ratnim žrtvama smatraju se osobe, navedene u § 5. ove zakonske odredbe.

Ratnikom smatra se onaj pripadnik oružane sile koji za vrieme ratnog stanja ili izvanredne djelatnosti oružane sile, u borbama u domovini ili izvan nje, od-

nosno u sklopu savezničkih vojski ili kao dobrovoljac, vrši za cielo ili stanovito vrieme obveznu ili odredjenu dužnost ili službu.

§ 3.

Kao nestali u smislu ove zakonske odredbe uzima se osoba, o kojoj u roku od 6 mjeseci, računajući od dana proglasa o povratku oružane sile u redovno (mirnodobsko) stanje ne stigne nikakva pouzdana viest. Utvrdjivanje ovog nestanka, kao i dana nestanka vrši sud za ratne ozljedjenike.

§ 4.

U obitelj osoba, označenih u § 5., računaju se: zakonita žena, zakonita djeca, nezakonita djeca, koju je pali, umrli ili nestali priznao do svršetka rata svojom pred oblašću, svećenikom ili pred svojim vojnim predpostavljenikom, kao i djeca posvojena zakonitim putem do svršetka rata, koju je pali, umrli ili nestali uzdržavao.

II. JAVNA DRUŽTVOVNA SKRB

Državna zaštita

§ 5.

Državna zaštita i naknada pripada po propisima ove zakonske odredbe ratnim žrtvama, i to:

a) ratnim ozljedjenicima i njihovim obiteljima;

b) obiteljima palih, umrlih i nestalih ratnika i obiteljima osoba iz § 1., koje nisu ratnici;

c) roditeljima, braći i sestrama umrlih ratnih ozljedjenika, palih i nestalih ratnika, kao i osobama iz § 1., koje nisu ratnici.

§ 6.

Nemaju pravo na državnu zaštitu i naknadu:

a) vojničke osobe i obvezanici, koji se predaju neprijatelju;

b) osobe, onesposobljene kao dobrovoljci ili ratnici u neprijateljskim vojskama;

c) osudjenici zbog izdaje;

d) vojni bjegunci uobće;

e) osobe, koje za vrieme rata ili neprijateljskog zaposjednuća (okupacije) postupaju nečovječno s našim stanovničtvom;

f) samoosakaćeni i samopovriedjeni u svrhu izbjegnuća vojne dužnosti;

g) osobe, koje u svrhu, da izbjegnu vojnu službu ili naredjenu im gradjansku dužnost za vrieme rata, pokušaju samoubojstvo;

h) osobe, koje svojevoljno posluže neprijatelju u protunarodnom radu i

i) obitelji napried nabrojenih osoba, kao i obitelji onih osoba, koje su osudjene na smrt, ili su izvršile samoubojstvo iz razloga, navedenog pod slovom g).

Vrste državne zaštite i naknade

§ 7.

Država daje naknadu i pruža zaštitu:

1. ratnim ozljedjenicima:

a) liečenjem,

b) protezama i drugim ortopedskim pomoćnim sredstvima,

c) stručnom poukom i školovanjem,

d) olakšicama kod vodjenja i obavljanja posla (poduzeća),

e) službom i radom,
f) gospodarskim promicanjem (jačanjem),
g) prievozom,
h) ozljedninom i doplatcima (dodatcima),
i) doživotnim uzdržavanjem u domovima za ratne ozljedjenike,
j) ukopnim troškovima;

2. članovima obitelji palih, umrlih i nestalih ratnika, kao i osobama iz § 1., koji nisu ratnici, te članovima umrlih ratnih ozljedjenika:
a) liečenjem,
b) stručnom poukom i školovanjem,
c) olakšicama kod vodjenja i obavljanja posla (poduzeća),
d) službom i radom,
e) podporama i zajmovima za osnivanje ili poboljšanje samostalnog gospodarskog položaja (stanja),
f) ozljedninom i doplatcima,
g) raznim pogodnostima;

3. roditeljima, braći i sestrama osoba, označenih u prednjoj točki:
a) olakšicama kod vodjenja i obavljanja posla (poduzeća),
b) službom i radom,
c) ozljedninom i doplatcima,
d) raznim pogodnostima;

4. družtvima napried navedenih osoba kao i ustanovama, koje se za njih brinu:
a) novčanom pripomoći i
b) raznim pogodnostima.

Ratni ozljedjenik ima pravo na bezplatno liečenje i dobivanje proteza i drugih pomoćnih ortopedskih sredstava, kao i na pogodovni prievoz u tu svrhu na

teret ministarstva udružbe, i prije ovršivog sudskog rješenja ili odluke, kada izpravom vojne oblasti dokaže, da je ranu, povredu, ozljedu ili bolest dobio u ratu, a bez svoje krivnje.

A. Liečenje

§ 8.

Doživotno pravo na bezplatno liečenje imaju svi ratni ozljedjenici, priznati prema § 1. ove zakonske odredbe, i to od bolesti, koje su posljedica rane, povrede, ozljede, kao i od svih drugih bolesti.

§ 9.

Pravo na bezplatno liečenje za sve bolesti imaju obitelji siromašnih ratnih ozljedjenika palih, umrlih i nestalih ratnika, i obitelji osoba iz § 1. ove zakonske odredbe, koje nisu ratnici.

Osakaćena (kljasta), bolestna, slabunjava, poglavito nesušičava djeca ratnih ozljedjenika, palih, umrlih i nestalih ratnika, kao i djeca osoba iz § 1., koje nisu ratnici, liečit će se bezplatno u državnim bolnicama, lječilištima (sanatorijima), dispanzerima, ambulatorijima, kupalištima, klimatskim mjestima i oporavilištima, te klinikama prvenstveno u kliničkim slučajevima.

U svrhu podpomaganja liečenja ostalih osoba, zaštićenih ovom zakonskom odredbom, može Ministarstvo udružbe u sporazumu s Ministarstvom zdravstva izdati posebni propisnik.

Troškovi liečenja prema propisu ovog paragrafa padaju na teret Ministarstva udružbe.

§ 10.

Sve osobe, zaštićene ovom zakonskom odredbom, kao i pratioci ratnih ozljedjenika I. skupine, oslobodjeni su svih pristojbi, koje država, samoupravna tiela ili zakupnici, odnosno vlastnici ubiru od posjetilaca raznih kupališta i klimatskih mjesta.

§ 11.

Pregled i upućivanje osoba, kojima je u smislu §§ 7., 8. i 9. priznato pravo na bezplatno liečenje, dužan je bezplatno vršiti najbliži državni ili samoupravni liečnik, kao i liečnici radničkog osiguranja. U nedostatku ovih takve osobe mogu se obratiti privatnom liečniku, koji je dužan pružiti im potrebnu pomoć bezplatno, a njegova usluga pada na teret Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika.

§ 12.

Pod liečenjem u smislu ove zakonske odredbe razumieva se liečnička pomoć, njega i liekovi, a u kupalištima, zdravstvenim ustanovama (bolnicama i klinikama), lječilištima i oporavilištima još i obskrba.
U bolnicama, klinikama, lječilištima i oporavilištima, koje nije odredio nadležni liečnik, mogu se ratni ozljedjenici i ostale osobe, navedene u ovoj zakonskoj odredbi, liečiti samo na svoj trošak.
Ministar zdravstva izdat će u sporazumu s ministrom udružbe propisnik o pružanju liečničke pomoći, njege i izdavanja liekova.

§ 13.

Sve državne (vojne i gradjanske) kao i samoupravne zdravstvene ustanove dužne su u smislu §§ 9. i 12. pri-

mati na liečenje i obskrbu ratne ozljedjenike i ostale osobe, koje su zaštićene ovom zakonskom odredbom, a prema propisima, koji postoje o bolnicama.

U koliko te ustanove u pogledu troškova liečenja i obskrbe ovih osoba nisu osigurane na drugi način, podmirit će te troškove Zaklada hrvatskih ratnih ozljedjenika.

Uz pristanak liečnika može se liečenje vršiti kod kuće.

U iznimnim slučajevima daje se siromašnim osobama za vrieme liečenja i posebna pripomoć iz Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika.

§ 14.

Vlastnici kupališta i klimatskih mjesta, bez obzira, da li su u državnom, samoupravnom ili privatnom izkorišćenju (eksploataciji) i bez obzira na koncesiju, dužni su na zahtjev Ministarstva udružbe dati bezplatno kupalištno liečenje, liečničku njegu, kupanje i stan ozljedjeniku i ostalim siromašnim osobama, koje su zaštićene ovom zakonskom odredbom, i to:

za vrieme glavne sezone do 5%, a prije i poslije glavne sezone do 10% od ukupnog broja postelja.

Ova prava uživaju i pratioci ratnih ozljedjenika I. skupine.

B. Proteze

§ 15.

Ratni ozljedjenik ima doživotno pravo na proteze, ortopedske cipele i ostala ortopedska pomoćna sredstva, (razne sprave, kolica, utege, štake i t. d.) prema stupnju svoje ozliedjenosti i zanimanju.

Ratni ozljedjenik dobiva dvie proteze: jednu radnu i jednu estetsku, ili dvie radne ili dvie estetske; s ručnom protezom dobiva par rukavica s nožnom par cipela. S ortopedskom cipelom dobiva i običnu cipelu za zdravu nogu. Naročite cipele dobiva sliepi ozljedjenik i ozljedjenik s amputiranom ili paraliziranom jednom rukom ili obadvjema rukama.

Zubnu protezu dobiva ratni ozljedjenik ne samo, ako je zub izgubio uslied rane ili povrede nego i kasnije, ako mu smeta pravilnom hranjenju: u ovom drugom slučaju samo pod uvjetom, da je siromašnog stanja.

Ako ratni ozljedjenik u kasnijem životu zbog povriedjenog tiela il oboljenja povriedi drugi dio tiela, ili mu taj oboli, ima pravo na protezu i ostala pomoćna sredstva i za taj dio tiela.

Osakaćena (kljasta) djeca, članovi obitelji i druge osobe, zaštićene ovom zakonskom odredbom, imaju pravo na bezplatne proteze, ortopedske cipele i ostala ortopedska sredstva, sve dok uživaju zaštitu prema ovoj zakonskoj odredbi.

§ 16.

Trajanje svake proteze i ortopedskih sprava propisuje stručno povjerenstvo u ortopedskim zavodima s obzirom na njihovu vrstu i izradbu, kakvoću materijala, zanimanje dotične osobe, kao i prema terenskim (zemljištnim) prilikama, u kojima osakaćeni živi.

Trajanje ortopedskih cipela i cipela na spravama iznosi osam mjeseci; trajanje posebnih cipela i cipela na nožnim protezama jednu godinu, uz jedan popravak jednih i drugih za to vrieme.

§ 17.

U slučaju, da se bilo koje od ortopedskih sredstava izkvari prije propisanog roka, stručno povjerenstvo može dotično sredstvo zamieniti novim, ako kvar nije učinjen hotimično od strane dotične osobe.

Svi popravci i zamjene obavljaju se na državni trošak.

§ 18.

Izradba i popravak proteza, ortopedskih i ostalih cipela kao i drugih pomoćnih sredstava obavlja se u državnim ortopedskim zavodima i radionicama u zemlji.

Naročite proteze i sprave (na pr. za gluhe), koje se ne mogu izraditi u državnim zavodima i radionama ni nabaviti u zemlji, nabavit će se na državni trošak u inozemstvu nakon predhodnog mišljenja stručnog povjerenstva i odobrenja Ministarstva udružbe.

§ 19.

U slučaju izvanredne potrebe može se izradba i popravak proteza, ortopedskih cipela i drugih ortopedskih sprava vršiti i u privatnim ovlaštenim ortopedskim radionicama u zemlji.

C. Stručna poduka i školovanje

§ 20.

Svaki ratni ozljedjenik po mogućnosti treba se stručno osposobiti u svom prijašnjem zvanju ili izučiti koje novo zvanje, ako je to s obzirom na njegove prilike za nj potrebno.

Stručna obuka vrši se na državni trošak i to u prvom redu u državnim i ostalim školama za ratne

ozljedjenike, a prema potrebi i u ostalim javnim školama i poduzećima, u posebničkim zavodima, kod priradnika, obrtničkih majstora, trgovaca, veleobrtnika ili putem državnih tečajeva.

§ 21.

Ratnim ozljedjenicima poljodjelcima davat će se stručna poduka poglavito u svrhu proširenja njihova znanja za naprednije gospodarstvo ili zadrugarstvo, kao i poduka u kućnim obrtima, u kojima se na selu oskudieva.

Ratnim ozljedjenicima djacima davat će se u svrhu daljnjeg školovanja pripomoć za nabavu učila i naukovne podpore (štipendije) iz Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika, u koliko ne bi drugim načinom bili obskrbljeni.

§ 22.

Ratni ozljedjenik, koji bi želio da samostalno vodi neki obrtnički ili trgovački posao, ili da bude poslovodja u nekom poslu, treba da se u tu svrhu izobražava najmanje jednu godinu, a kod obrta, težih za izučavanje, najviše dvie godine, kada se to spremanje vrši u posebnoj školi za ratne ozljedjenike, kod trgovaca ili obrtnika, ako prema postojećim zakonskim propisima nije predvidjen kraći rok.

Kada ratni ozljedjenik izučava obrt ili trgovinu u nekoj državnoj stručnoj školi, može mu nadležni ministar na priedlog školske uprave skratiti vrieme učenja i program školovanja ili nauka.

§ 23.

Nakon izminuća roka, koji školska uprava ustanovi kao vrieme učenja, mora ratni ozljedjenik polagati izpit.

Sastav izpitnog povjerenstva za ratne ozljedjenike, koji izučavaju obrt ili trgovinu u posebnim školama za ratne ozljedjenike, kod obrtnika ili trgovaca, propisat će ministar udružbe u sporazumu s ministrom za obrt, veleobrt i trgovinu. Povjerenstvo ima najmanje pet članova, od kojeg broja mora jedan biti predstavnik Saveza hrvatskih ratnih (invalida) ozljedjenika.

Smatra se, da je kandidat položio izpit, ako je za to glasovala većina članova povjerenstva.

Ako ratni ozljedjenik ne položi izpit, izpitno povjerenstvo može dozvoliti produženje roka učenja na državni trošak do najviše šest mjeseci, pa ako ni nakon ovog vremena na položi izpit, nema pravo daljnjeg školovanja na državni trošak, ali može nauk nastaviti svojim sredstvima.

§ 24.

Za vrieme stručnog školovanja ratni ozljedjenik ima povrh ozljednine pravo na obskrbu, pod kojom se u državnim školama za ratne ozljedjenike razumieva bezplatan stan, hrana i odievanje, a izvan tih zavoda mjesečna naukovna podpora, koje se visina ustanovljuje prema tome, da li uzdržavanje ratnog ozljedjenika nije osigurano od strane trećih osoba, družtava ili ustanova.

Za vrieme stručnog školovanja u posebnim zavodima imaju ratni ozljedjenici u drugoj polovici učeničkog razdoblja, ako pokazuju vidljiv napredak, pravo na nagradu. Od nagrade izdaje se ratnom ozljedjeniku jedna trećina. a ostatak se koristonosno ulaže, te mu se izdaje, kad završi školovanje.

§ 25.

Potanje propise o stručnoj poduci propisat će ministar udružbe u sporazumu s nadležnim ministrima.

D. Olakšice kod vodjenja posla

§ 26.

Iz prihoda Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika može se davati ratnim ozljedjenicima i obiteljima palih, umrlih i nestalih ratnika i njihovim roditeljima, zaštićenim ovom zakonskom odredbom, pomoć za osnivanje samostalnih poslova i poboljšanje njihova priradnog stanja.

Ratni ozljedjenici trgovci i obrtnici, koji imaju pravo na samostalno vodjenje posla, mogu ovaj obavljati u cieloj državi, bez obzira na upravna ili zakonska ograničenja državnih i samoupravnih oblasti u pogledu dobivanja dozvola za obavljanje poslova, osim torbarenja i posjećivanja sajmova. Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu može ovo primieniti i na udovicu, maloljetnu djecu i roditelje umrlog ratnog ozljedjenika ili ratnika.

§ 27.

Ratni ozljedjenici, njihove udovice, djeca i roditelji, zaštićeni ovom zakonskom odredbom, oslobadjaju se svih pristojbi za osnivanje i sudski upis samostalnog posla (tvrdke).

§ 28.

U svrhu pripremanja za samostalno priradjivanje država će sama uz pripomoć samoupravnih tiela, dobrotvornih družtava i ustanova, brinuti se za djecu ratnih ozljedjenika, za ratnu siročad i za ostale osobe, zaštićene ovom zakonskom odredbom.

U tom cilju otvarat će država osobite zavode za bezplatan smještaj one djece, za koju se ne bi na drugi način mogao osigurati odgoj i naukovanje u smislu prednje stavke.

U istu svrhu podpomagat će država samoupravna tiela, posebnička družtva i ustanove davanjem pripomoći.

Sliepa, gluhoniema i osakaćena djeca osoba, zaštićenih ovom zakonskom odredbom, primat će se bezplatno na uzdržavanje i nauk u posebne škole, u kojima bi se takvoj djeci mogla dati obća izobrazba i osposobljenje za gospodarsko priradjivanje.

§ 29.

U sve javne zavode, u kojima država ili samoupravna tiela daju učenicima podpuno ili djelomično uzdržavanje, osobito u vojnim školama i zavodima, imaju se uz jednake uvjete primati u prvom redu ratna siročad, djeca ratnih ozljedjenika i ostalih osoba, zaštićenih ovom zakonskom odredbom.

Isto pravo imaju navedene osobe i kod podjeljivanja sviju državnih i samoupravnih naukovnih podpora, koje nisu naročito zadržane za članove stanovitih obitelji ili kraja i družtvenih staleža, ako izpunjavaju uvjete, koji se za to traže.

E. Služba i rad

§ 30.

Kod popunjavanja službenih i radnih mjesta u državnim i samoupravnim uredima, zavodima i ustanovama, mogu kod jednakih uvjeta biti postavljene osobe, zaštićene ovom zakonskom odredbom, prije ostalih.

Ratnim ozljedjenicima, koji su državni ili samoupravni službenici vojnog ili gradjanskog reda, priznaje se ovo prvenstveno pravo i prilikom premještaja, promaknuća, natječaja i izbora za službena mjesta prema obćim i posebnim zakonima, ukoliko izpunjavaju uvjete, koji se za to traže.

§ 31.

Ratni ozljedjenici VII., VIII., IX. i X. skupine ostaju u četnoj službi, odnosno na uredskom radu u državnoj, samoupravnoj ili drugoj javnoj službi, dok se liečničko-povjerenstvenim pregledom ne ustanovi, da su za ove službe nesposobnoi.

Ratni ozljedjenici II., III., IV., V. i VI. skupine mogu ostati u državnoj, samoupravnoj ili drugoj javnoj službi, ako za to izjave želju i izpunjavaju uvjete za ostanak u službi.

Ozliedjenost ne može biti razlog neprimanju, odpuštanju i zapostavljanju u službi i smanjivanju plaća, nadnica i drugih beriva, ako zaštićena osoba izpunjava ostale uvjete za rad u službi.

§ 32.

Javni uredi rada dužni su, bezplatno i u prvom redu naći zaposlenje osobama, koje su zaštićene ovom zakonskom odredbom. U tome će ih podpomagati sve državne oblasti, a osobito djelatnici (organi) i ustanove Ministarstva udružbe. Ukoliko se bude pokazala potreba, ustrojit će se posebni odsjeci kod tih ustanova za pronalaženje rada takvim osobama.

§ 33.

Sva državna, samoupravna, kao i sva posebnička poduzeća, poljopriradna, veleobrtna, trgovačka, novčana, prometna, prievozna i ostala, ukoliko zaposljuju najmanje 10 osoba, dužna su zaposliti ratnih ozljedjenika do 10% od ukupnog broja zaposlenog osoblja.

Od ove obveze mogu biti oproštena poduzeća, koja zbog svoje osobitosti u probitku pravilnog rada ili iz obzira javnog zdravstva te životne sigurnosti ne mogu primati ozljedjenike već samo zdrave radnike. Poduzeća, koja su oproštena od ove obveze plaćat će svake kalendarske godine za svakog tako neprimljenog ratnog ozljedjenika Zakladi hrvatskih ratnih ozljedjenika odkupninu prema veličini poduzeća u godišnjem iznosu od 2.000 do 20.000 Kuna.

Rješenje o oslobadjanju kao i visini odkupa izdaje na zahtjev odnosnog poduzeća Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu nakon saslušanja uprave Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika.

Poduzeće, koje nije oprošteno od takve obveze, a postupa protivno propisima iz 1. i 2. stavke, podpada pod kaznu iz § 88. ove zakonske odredbe.

F. Gospodarsko promicanje

§ 34.

Kod davanja zajmova od strane državnih zavoda ili novčanih ustanova, u kojima sudjeluje država s temeljnom glavnicom ili im daje vjeresijska sredstva na razpolaganje, ima se osobama, zaštićenim ovom

zakonskom odredbom, i njihovim gospodarskim družtvima, kod jednakih uvjeta i jamstva, zajam podieliti u prvom redu.

§ 35.

Gospodarskom promicanju osoba, zaštićenih ovom zakonskom odredbom, služe i prihodi Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika.

Siromašne osobe, zaštićene ovom zakonskom odredbom, mogu dobiti iz državnih šuma i rudnika bezplatno potreban ogrjev i jednokratno gradju za podizanje zgrada za svoje stanovanje, a ostale osobe, zaštićene ovom zakonskom odredbom, prema cjeniku šumskih proizvoda. Drvo se izdaje na panju. Potanje propise o tome izdaje ministar šumarstva i rudarstva u sporazumu s ministrom udružbe i državnim rizničarom.

§ 36.

Maloprodavaone duhana dodjeljivat će se u prvom redu ratnim ozljedjenicima odnosno udovicama u ratu palih, umrlih i nestalih ratnika, te umrlih ratnih ozljedjenika s neobskrbljenom djecom.

§ 37.

U skladu sa zakonom o državnom računovodstvu imaju osobe, zaštićene ovom zakonskom odredbom, i njihove gospodarske zadruge preče pravo pod jednakim uvjetima kod svih državnih nabava, dobava, prodaja, zakupa i radova, bilo da se ove nabave vrše izravnim pogodbama ili putem javnih jeftinbi.

Ovo isto vriedi i za dobave proizvoda i preradjevina onih zadruga, koje spominje § 39. ove zakonske odredbe.

§ 38.

Kad državne i samoupravne oblasti daju odobrenje i pogodnosti za priradni (tečevni) rad, davat će se prednost osobama i družtvima, zaštićenim ovom zakonskom odredbom, ukoliko takva odobrenja i pogodnosti nisu zadržane drugim zakonskim propisima za druge osobe, odnosno uobće ili privremeno zabranjene. Osobito će se davati takvim osobama i družtvima prednost kod davanja ovih odobrenja i pogodnosti, kao što su:

a) zakupi svratišta, gostiona, buffeta, krčama, kantina, koje izdaju država i samoupravna tiela na željezničkim postajama i brodovima, u koliko nisu pridržani u prvom redu za željezničke ozljedjenike; nadalje u svim vojnim i državnim zgradama, te kupalištima, klimatskim mjestima, oporavilištima i t. d., ukoliko za to izpunjavaju propisane uvjete;

b) prodaja stranih novina, u koliko to dozvoljavaju probitci javnog reda i sigurnosti;

c) dozvola za slikokaze;

d) dozvola za autobusni promet, osim u gradovima;

e) oglašivanje na svim državnim objektima i na obrazcima, na kojima je reklama dozvoljena, kao na zgradama, vlakovima, brodovima, brzojavnim bjelicama i drugim tiskanicama;

f) otvaranje i držanje igračnica, u koliko ih upravna oblast odobri;

g) dozvola za izkorišćivanje raznih automata.

Savezu hrvatskih ratnih (invalida) ozljedjenika može se dozvoliti priredjivanje posebnih lutrija.

Nadležne oblasti prije nego izdaju odluku o davanju odobrenja i pogodnosti, pribavit će mišljenje uprave Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika.

§ 39.

Osobe, zaštićene ovom zakonskom odredbom, mogu u svrhu svog gospodarskog i zdravstvenog promicanja osnivati zdravstvene i gospodarske zadruge prema odredbama zakona o priradnim zadrugama.

Ovim zadrugama i njihovim savezima davat će Zaklada hrvatskih ratnih ozljedjenika vjeresiju i pripomoć iz svojih sredstava.

Zadruge ratnih ozljedjenika i njihovi savezi oslobadjaju se svih pristojbi prigodom njihova osnivanja, zatim prigodom potvrdjivanja pravila, knjiga, podpisa, pravnih poslova, kao i ostalih pristojbi u granicama, u kojima su ovakva oslobodjenja dana i drugim zadrugama.

G. Pogodnosti u vožnji

§ 40.

Ratni ozljedjenici, kao i ostale osobe, koje ova zakonska odredba štiti, uživat će pogodnosti u vožnji na hrvatskim državnim željeznicama, koje će biti ustanovljene propisnikom o pogodnostima na hrvatskim državnim željeznicama.

Propisnik o pogodnostima na hrvatskim državnim željeznicama izdat će ministar prometa i javnih radova.

H. Ozljednina i doplatci

§ 41.

Ratni se ozljedjenici diele u smislu ove zakonske odredbe na deset skupina prema ustanovljenim postotcima obće priradne nesposobnosti, i to:

u I. skupinu ulaze ratni ozljedjenici sa 100% nesposobnosti, kojima je za običan život potrebna još i tudja pomoć,
u II. skupinu sa 100%,
u III. skupinu sa 90%,
u IV. skupinu sa 80%,
u V. skupinu sa 70%,
u VI. skupinu sa 60%,
u VII. skupinu sa 50%,
u VIII. skupinu sa 40%,
u IX. skupinu sa 30%,
u X. skupinu sa 20% obće priradne nesposobnosti.

Nesposobnost za zaradu kod ratnih ozljedjenika izpod 20% ne uzima se u obzir.

§ 42.

Ratnim ozljedjenicima pripada u ime ozljednine i to onima:

I.	skupina	Kn	14.850	godiš.	ili	mjesečno	1.237.50
II.	„	„	12.240	„	„	„	1.020.—
III.	„	„	11.340	„	„	„	945.—
IV.	„	„	10.368	„	„	„	864.—
V.	„	„	9.324	„	„	„	777.—
VI.	„	„	8.208	„	„	„	684.—
VII.	„	„	7.020	„	„	„	585.—
VIII.	„	„	4.320	„	„	„	360.—
IX.	„	„	2.880	„	„	„	240.—
X.	„	„	1.920	„	„	„	160.—

§ 43.

Ratnim ozljedjenicima I. skupine pripada povrh ozljednine još i posebni doplatak za njegu i tudju po-

moć u iznosu od 9.000 Kuna godišnje ili 750 Kuna mjesečno.

U slučaju, da su ovi ozljedjenici smješteni u kojem od domova za ratne ozljedjenike ili u bolnicama za duševne bolesti, u kojima imaju bezplatnu obskrbu, uživat će umanjena beriva prema § 64. ove zakonske odredbe.

§ 44.

Ozljednina i posebni doplatak za njegu i tudju pomoć pripada bez obzira na imovno stanje, plaću, mirovinu, druge pripomoći, nagradu i priznanje prema propisima posebnih zakona, u koliko ovim potonjima nije drugačije odredjeno.

Na ozljedninu i doplatak ne plaća se nikakav porez ni samoupravni prirez.

§ 45.

Za primjenu ove zakonske odredbe ustanovljuju se tri razreda skupoće:

I. Razred obuhvaća gradove: Zagreb, Sarajevo, Dubrovnik, Zemun i Makarsku;

II. razred obuhvaća uže područje mjesta sa sjedištem velikih župa ili kotarskih oblasti;

III. razred obuhvaća sva ostala mjesta.

§ 46.

Ratni ozljedjenici pričuvni častnici i pričuvni vojni činovnici posebničkog zanimanja, dobivaju povrh ozljednine i obiteljskog skuparinskog doplatka, predvidjenog u § 47., još i poseban doplatak, koji iznosi:

u I. razredu skupoće Kuna 900.— mjesečno,
u II. razredu skupoće Kuna 720.— mjesečno,
u III. razredu skupoće Kuna 450.— mjesečno,

Pravo na posebni doplatak imaju ove osobe: pod uvjetom, da od imanja ili osobnog rada kojegod vrste nemaju ukupni mjesečni dohodak veći od:
u I. razredu skupoće Kuna 3000.— mjesečno,
u II. razredu skupoće Kuna 2400.— mjesečno,
u III. razredu skupoće Kuna 1800.— mjesečno.
Ovaj posebni doplatak primaju i obitelji palih, umrlih i nestalih osoba, navedenih u stavci 1., pod uvjetima iz predhodne stavke, prema sliedećoj ljestvici:
u I. razredu skupoće Kuna 600.— mjesečno,
u II. razredu skupoće Kuna 480.— mjesečno,
u III. razredu skupoće Kuna 300.— mjesečno.
Pričuvni častnici i pričuvni vojni činovnici gube ovaj posebni doplatak, čim stupe u djelatnu državnu ili drugu javnu službu, s kojom je vezano pravo na mirovinu. Ova odredba odnosi se i na osobe, odnosno obitelji, navedene u stavci 3. ovog paragrafa.

§ 47.

Ratni ozljedjenici II., III., IV., V. i VII.* skupine, koji su siromašnog stanja u smislu ove zakonske odredbe, primat će skuparinski doplatak za sebe i za svakog siromašnog člana obitelji iz § 4. ove zakonske odredbe, i to:
u I. razredu skupoće Kuna 2.160.— godišnje ili mjes. 180.—
u II. razredu skupoće Kuna 1.440.— godišnje ili mjes. 120.—
u III. razredu skupoće Kuna 720.— godišnje ili mjes. 60.—

§ 48.

Obitelji u ratu palih, umrlih i nestalih ratnika, kao i obitelji osoba iz § 1. ove zakonske odredbe, koje nisu

* (?)

ratnici, primaju ozljedninu od 2.112 Kuna godišnje ili 176 Kuna mjesečno.

Povrh toga primaju ove obitelji, ako su siromašnog stanja i mjesečni skuparinski doplatak, i to:

u mjestima I. razreda skupoće za udovicu Kuna 180.— a za svako diete po Kuna 120.—;

u mjestima II. razreda skupoće za udovicu Kuna 120.— a za svako diete po Kuna 90.—;

u mjestima III. razreda skupoće za udovicu Kuna 60.— a za svako diete po Kuna 60.—.

§ 49.

Roditelji palih, umrlih i nestalih ratnika, kao i roditelji osoba iz § 1., koji nisu ratnici, primaju, i to: oba roditelja godištnje 4.224 Kuna ili mjesečno 352 Kune, a jedan roditelj 2.112 Kuna godištnje, ili mjesečno 176 Kuna.

Roditeljima, koji su izgubili više od jednog sina u ratu, povećava se ova ozljednina sa 20% za svakog daljnjeg izgubljenog sina.

Na ozljedninu i njezinu povišicu imaju pravo roditelji bez obzira na to, da li je pali, umrli ili nestali sin ostavio obitelj, koja prema ovoj zakonskoj odredbi uživa ozljedninu.

Roditelji siromašnog stanja primaju i mjesečni skuparinski doplatak i to:

u I. razredu skupoće 180 Kuna za svakog roditelja,

u II. razredu skupoće 120 Kuna za svakog roditelja,

u III. razredu skupoće 60 Kuna za svakog roditelja.

Na primanje ozljednine, njezinu povišicu i doplatak imaju pravo svi napried spomenuti roditelji bez obzira, da li imaju još živih sinova.

§ 50.

Maloljetna (§ 48. st. 3.) braća i sestre palih, umrlih i nestalih ratnika i osoba iz § 1., koji nisu ratnici, kao i umrlih ratnih ozljedjenika od I. pa do zaključno VII. skupine imaju pravo na 1/10 ozljednine ratnog ozljedjenika II. skupine pod uvjetom, da takva osoba nije poslije svoje smrti ostavila ženu, ni djecu, ni roditelje, da su siromašnog stanja i da im je ta osoba bila jedini hranitelj.

Ako ima više braće i sestara, onda se ova ozljednina povisuje za svaku takvu osobu još za 20% s napomenom, da ovu ozljedninu diele na jednake dielove.

§ 51.

Obitelji umrlih ratnih ozljedjenika od I. pa do zaključno VII. skupine uživaju ozljedninu i doplatke kao i obitelji prema § 48.

Ako ove osobe nisu ostavile ženu i djecu, primaju njihovi roditelji ozljedninu i doplatke kao i roditelji prema § 49.

Obitelji umrlih ratnih ozljedjenika ostalih skupina imaju pravo na sve ostale vrste državne zaštite, osim na ozljedninu.

III. POČETAK I TRAJANJE OZLJEDNINE

§ 52.

Ozljednina se dodjeljuje i izplaćuje, u koliko onesposobljena osoba ne prima državnu podporu prema drugim zakonskim propisima, od dana onesposobljenja, i traje dok ratni ozljedjenik izpunjava uvjete prema ovoj zakonskoj odredbi; ako onesposobljena osoba prima državnu podporu prema drugim zakonskim pro-

pisima, ozljednina se dodjeljuje i izplaćuje od prvog dana u mjesecu poslije obustave te državne podpore i traje dok ratni ozljedjenik izpunjava uvjete prema ovoj zakonskoj odredbi.

Pri izplati ozljedjeničkih beriva ne uzimaju se u obzir promjene, koje se pojave u toku mjeseca, već je mjerodavno stanje prvog dana svakog mjeseca.

§ 53.

Ozljednina, predvidjena ovom zakonskom odredbom za ratne udovice, siročad i roditelje, braću i sestre teče od dana smrti, odnosno od dana nestanka osobe, od koje izvode pravo. Ako te osobe primaju za vrieme rata državnu podporu prema drugim zakonskim propisima, ozljednina i doplatci izplaćivat će se u punom iznosu od prvog dana u mjesecu poslije obustave te državne podpore.

§ 54.

Ozljednina i doplatci traju:

a) otcu do smrti,

b) udovici ili majci do smrti odnosno do preudaje i

c) djeci, braći i sestrama do navršene 16. godine, a ako se školuju, do navršene 24. godine.

Za djecu, braću i sestre, ako su podpuno nesposobni za umni ili tjelesni rad, i ako je ta nesposobnot nastala prije navršene 16. godine, pripada ozljednina i doplatci, sve dok nesposobnost traje. Ženska djeca udajom gube pravo na ozljedninu.

Ozljednina odnosno doplatci za djecu, koja su obskrbljena bezplatno u nekom zavodu, izplaćuje se zavodu u ime obskrbnine.

Uživaoci ozljedjeničkih beriva dužni su odmah obaviestiti rizničko upraviteljstvo o svim promjenama, koje povlače sniženje ili obustavu ovih beriva.

Propust prijave ima za posljedicu obvezu vraćanja nepravilno primljenih ozljedjeničkih beriva. Odluku o vraćanju izdaje rizničko upraviteljstvo.

IV. GUBITAK I OBUSTAVA OZLJEDNINE I OSTALIH POGODNOSVI

§ 55.

Osobama, za koje se ustanovi, da čine zloporabe s raznim vrstama pomoći ili se podaju kradji, prosjačenju, skitnji, pijanstvu, kartanju, nećudorednom životu ili u znatnoj mjeri zanemaruju sebe ili svoju obitelj ili koje zlonamjerno propuste da rizničkom upraviteljstvu odmah prijave one promjene, koje povlače sniženje ili obustavu njihovih ozljedjeničkih beriva, može se za stanovito vrieme, a najdulje za dvie godine oduzeti jedna ili više, ili sve vrste državne pomoći. Obitelji ovih osoba uživaju za to vrieme 50% njihovih beriva.

Odluku o gubitku i obustavi ozljednine i ostalih pomoći te pogodnosti izdaju sudovi, koji su nadležni za dopitanje ozljednine.

Prijavu za gubitak ozljednine, doplataka i ostalih pomoći i pogodnosti može podnieti svaki državni i samoupravni ured kao i Savez hrvatskih ratnih (invalida) ozljedjenika.

§ 56.

Ratni ozljedjenik, osudjen za kažnjivo djelo, koje za sobom povlači gubitak častnih prava temeljem sudbene osude, gubi ozljedjenička beriva za vrieme iz-

državanja kazne, no njegova obitelj prima za to vrieme 50% od ovih.

Ako je osudjen jedan od onih članova obitelji, na koga uživalac ozljednine prima doplatak, uživalac ozljednine gubi doplatak za tog člana obitelji za vrieme, dok ovaj izdržava kaznu.

Osoba, osudjena za kažnjivo djelo, koje za sobom povlači gubitak častnih prava temeljem sudbene osude, gubi prava ratnog ozljedjenika, a njegova obitelj uživat će 50% od svih njegovih ozljedjeničkih beriva pod uvjetom, da je siromašnog stanja.

U slučaju povratka izgubljenih častnih prava, takvoj se osobi vraćaju sva prava prema ovoj zakonskoj odredbi.

§ 57.

Ako je žena ratnog ozljedjenika osudom bez svoje krivnje rastavljena ili razvedena, ima pravo poslije njegove smrti na ozljedninu, doplatke i zaštitu. Ovime se ne diraju prava djece iz § 4. ove zakonske odredbe.

Pravo na ozljedninu, doplatke i zaštitu može istodobno imati samo jedna žena ratnog ozljedjenika.

Više zakonitih žena ratnog ozljedjenika muslimana u pogledu ozljednine i doplataka računaju se kao jedna, dok ostale vrste državne zaštite uživaju sve podjednako.

§ 58.

Udovici, kojoj pravo na ozljedninu preudajom utrnjuje, izplatit će se na ime odpravnine dvogodištnja ozljednina s doplatkom, koji joj pripada, čim podnese dokaze o sklopljenoj ženitbi.

Ovo isto vriedi i za žensku djecu, koja uživaju ozljedjenička beriva, a njihovom udajom ova prestaju.

Odluku o ovom izdaje nadležno rizničko upraviteljstvo bez sudbene odluke nakon predočenja dokazala.

§ 59.

Osobe, koje izstupe iz državljanstva ili pripadničtva, gube sva prava iz ove zakonske odredbe.

§ 60.

Ozljednina ili dio ozljednine, koje bi se osoba, zaštićena ovom zakonskom odredbom odrekla, prenosi se u Zakladu hrvatskih ratnih ozljedjenika sve dotle, dok takva osoba ima pravo na ozljedninu. Ovo odreknuće može se i opozvati.

§ 61.

Pravo na primanje ozljednine i doplataka zastaruje nakon izminuća roka od pet godina, računajući od dana dostave odluke o dopitanju prava.

§ 62.

Ustup ili prienos ozljednine i doplataka bilo s kojeg naslova nije dozvoljeno.

Na ozljednine i doplatke ne može se dozvoliti ovrha radi osiguranja ili namirenja.

Iznimno može se dozvoliit ovrha radi namirenja ili osiguranja:

a) do 1/3 ozljednine za tražbine državnih i samoupravnih tiela, vjeresijskih ustanova ratnih ozljedjenika i njihovog saveza i

b) do polovice svih ozljedjeničkih beriva za zakonsko uzdržavnje.

§ 63.

Ratni ozljedjenik i ostale osobe, zaštićene ovom zakonskom odredbom, mogu od Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika dobivati zajmove, kojima se visina izračunava po načelima tehnike osiguranja na temelju ozljednine i doplataka, godina starosti i sposobnosti za rad, no s napomenom, da se za odplatu zajma može zadržati najviše 1/3 iznosa ozljednine i doplataka. Propise za davanje ovih zajmova izdat će ministarstvo udružbe na priedlog uprave Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika.

§ 64.

Zaklada hrvatskih ratnih ozljedjenika može prema potrebi podizati domove za doživotnj smještaj ratnih ozljedjenika, u prvom redu onih iz I., II., III. i IV. skupine.

Odluku o primanju ili smještaju ratnih ozljedjenika u domove izdaje na njihovu molbu ili iz javnih obzira, radi ugleda ratnih ozljedjenika, Ministarstvo udružbe.

Za vrieme njegova uzdržavanja u ovim domovima ratni ozljedjenik će uživati ⅓ svoje mjesečne ozljednine, ako nema obitelji ili ako ona nije siromašnog stanja, a ostatak njegovih ozljedjeničkih beriva pripada Zakladi hrvatskih ratnih ozljedjenika. Ako ima obitelj i ako je ta siromašnog stanja, onda ratnom ozljedjeniku pripada ⅓ njegove mjesečne ozljednine, a ostatak beriva pripada njegovoj obitelji, osim posebnog doplatka ratnog ozljedjenika I. skupine za njegu i tudju pomoć, koji pripada Zakladi hrvatskih ratnih ozljedjenika.

Ozljednina i doplatci, koje primaju djeca, koja su smještena u nekom zavodu, izplaćuje se zavodu na ime uzdržavanja.

§ 65.

Obitelji umrlog ratnog ozljedjenika pripada na ime ukopnih troškova tromjesečni iznos njegove ozljedjenine i doplataka.

Ako ratni ozljedjenik nije ostavio ni jednog člana obitelji, ukopni troškovi pripadaju onome, koji ga bude pokopao. Ako je ukop izvršio Savez hrvatskih ratnih (invalida) ozljedjenika, ukopni troškovi izplatit će se njemu.

Odluku o ovome izdaje nadležno rizničko upraviteljstvo nakon predočenja dokazala.

Ukop ratnog ozljedjenika izvršit će se uz davanje vojničkih počasti, ako za to ima mogućnosti.

V. PRIJAVLJIVANJE

§ 66.

Osoba, koja smatra, da prema ovoj zakonskoj odredbi ima pravo na državnu zaštitu ili pomoć, podnosi pismenu prijavu bilo kojem prvomolbenom sudu za ratne ozljedjenike. Pravodobnost prijave računa se s danom primitka kod suda ili s danom predaje preporučeno preko pošte.

Za slabo pismene, nepismne, slaboumne, duševno oboljele, maloljetne i odsutne osobe, kao i u sličnim slučajevima podniet će prijavu njihovi bliži rodjaci ili skrbnici, a ako takvih nema, može ih prijaviti svaka druga osoba ili oblast. Prijava se može podnieti u zapisnik kod prvomolbenog suda za ratne ozljedjenike.

§ 67.

Prijava se podnosi od proglašenja ove zakonske odredbe pa do navršene godine dana nakon povratka oružane sile u redovno (mirnodobsko) stanje. Osobe, koje su nakon povratka oružane sile u redovno (mirnodobsko) stanje ostale u bolnicama na liečenju, kao i one, koje su izvan zemlje, uživat će rok od godine dana za podnošenje prijave od dana odpusta iz bolnice, odnosno od povratka u zemlju.

Obitelji umrlih ratnih ozljedjenika dužne su podnieti prijavu u roku od jedne godine nakon dana smrti ratnog ozljedjenika.

Pravo na prijavu ne zastaruje. Tko ne podnese prijavu u napried označenom roku, priznat će mu se pravo prema ovoj zakonskoj odredbi tek od dana podnošenja prijave.

Sve prijave, zapisnici, preslušanja, molbe, izvadci iz matice rodjenih, vjenčanih i umrlih, liečničke i druge svjedočbe, utoci i dokazna sredstva, te njihovi prievodi na hrvatski jezik, koje pojedine osobe imaju pribaviti i podnieti radi izhodjenja zaštite i naknade prema ovoj zakonskoj odredbi, oprošteni su svih pristojbi i biljegovina, odnosno izdaju se bezplatno.

Oblasti su dužne, da na izpravama, izdanim prema ovoj zakonskoj odredbi, označe s pozivom na ovaj paragraf, da ih izdaju bez naplate biljegovine.

§ 68.

Tko podnosi prijavu, navest će u njoj po mogućnosti:

a) godinu i mjesto rodjenja,

b) mjesto stalnog stanovanja u doba podnošenja prijave,

c) kad je stupio u vojsku radi odsluženja obveznog djelatnog razdoblja i u kojoj je jedinici ovo odslužio,

d) u kojoj je jedinici onesposobljen u ratu,

e) koji su mu bili predpostavljeni zapovjednici,

f) kojega je dana, mjeseca i godine ranjen, u kojoj borbi, na kome postavu, mjestu, odnosno kad je primljen u bolnicu,

g) u kojoj je bolnici liečen,

h) kada je kao ranjen ili bolestan napustio svoju jedinicu, i

i) kada je zbog nesposobnosti razriešen dužnosti.

U slučaju, da o svemu napried navedenom ima i pismenih dokazala, priložit će ih uz prijavu.

Prijavi će se nadalje priložiti:

a) izvadak iz matice vjenčanih odnosno vjenčani list, ako je prijavitelj oženjen, a za djecu, braću i sestre izvadak iz matice rodjenih, odnosno krstni ili rodni listovi,

b) uredovna potvrda, da su svi članovi obitelji za koje traži pravo, na životu i

c) svjedočba o vladanju i imovnom stanju.

Obitelji, roditelji, braća i sestre palih, umrlih i nestalih podnose prijavu s istim podatcima za osobu, od koje izvode pravo na zaštitu prema ovoj zakonskoj odredbi, uz naznaku, kojega je dana i na kome postavu pala, ili uz naznaku bolnice, u kojoj je umrla.

§ 69.

Obćinska poglavarstva, odnosno Savez hrvatskih ratnih (invalida) ozljedjenika, dužni su uobičajenim putem obaviestiti zanimanike o načinu podnošenja prijave i pružiti im svaku pomoć, da do svojih prava dodju.

U koliko podnosilac prijave ne razpolaže s podatcima ili izpravama, koje se uz prijavu traže, prvomolbeni sudovi za ratne ozljedjenike dužni su najkraćim putem pribaviti podatke, uredovne potvrde i svjedočbe, koje nedostaju.

VI. SUDOVI ZA RATNE OZLJEDJENIKE

§ 70.

O priznanju i gubitku prava na državnu zaštitu i pomoć rješavaju u prvoj molbi sudbeni stolovi, a u drugoj i posljednjoj molbi Vrhovni sud za ratne ozljedjenike u Zagrebu.

Kod sudbenih stolova odlučuju sudci pojedinci.

Vrhovni nadzor nad sudovima za ratne ozljedjenike vrši Ministarstvo udružbe.

§ 71.

Vrhovni sud za ratne ozljedjenike rješava u viećima od pet članova. Četvorica članova imenuju se izmedju djelatnih ili umirovljenih sudaca viših sudova i sudbenih stolova, koji žive u sjedištu Vrhovnog suda za ratne ozljedjenike, a jedan član vieća imenuje se izmedju činovnika Ministarstva udružbe, diplomiranih pravnika. Članove ovog suda imenuje ministar udružbe u sporazumu s ministrom pravosudja i bogoštovlja, ukoliko se tiče djelatnih ili umirovljenih sudaca.

Najstariji po redočinu od imenovanih sudaca je predsjednik Vrhovnog suda za ratne ozljedjenike.

Po redočinu najstariji sudac u pojedinom vieću je predsjedatelj vieća.

Svaki član suda ima zamjenika, koji mora izpunjavati uvjete člana, koga zamjenjuje. Zamjenici se imenuje na isti način kao i članovi.

Perovodje i ostalo pomoćno osoblje Vrhovnog suda za ratne ozljedjenike imenuje ministar udružbe.

Sve osoblje u sudovima za ratne ozljedjenike ima se popuniti izmedju osoba, zaštićenih ovom zakonskom odredbom, a u nedostatku ovih iz redova bivših ratnika, pa tek onda iz redova ostalih osoba.

Nagradu za rad članovima i perovodjama Vrhovnog suda za ratne ozljedjenike kao i sudcima pojedincima kod sudbenih stolova ustanovljuje ministar udružbe u granicama proračunom predvidjenih navjera, a u nedostatku ovih iz Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika.

§ 72.

Radi održavanja jedinstvenosti i jednosmjernosti u rješavanju može predsjednik Vrhovnog suda za ratne ozljedjenike sazvati obću sjednicu svih sudaca tog suda.

Obća sjednica Vrhovnog suda za ratne ozljedjenike može pravovaljano rješavati, kada joj prisustvuje većina njegovih sudaca.

Odluke, koje donosi obća sjednica obvezatne su za sva vieća Vrhovnog suda za ratne ozljedjenike i za sve prvomolbene sudove za ratne ozljedjenike.

§ 73.

Kad prvomolbeni sud za ratne ozljedjenike primi prijavu, utvrdit će najprije, da li je nadležan. Ako utvrdi, da nije nadležan, ustupit će prijavu nadležnom prvomolbenom sudu za ratne ozljedjenike i o tome će obaviestiti stranku.

U slučaju sukoba nadležnosti izmedju više prvomolbenih sudova, Vrhovni sud za ratne ozljednike riešit će o tome, koji je od tih sudova nadležan, i istodobno će ovom sudu dostaviti odnosni predmet.

§ 74.

Prikupljeno dokazno gradivo ocjenjuje sud po slobodnoj razsudbi. Svaka odluka mora biti obrazložena i providjena poukom o pravnom lieku.

Odluke Vrhovnog suda za ratne ozljedjenike donose se većinom glasova.

§ 75.

Protiv odluke prvomolbenog suda za ratne ozljedjenike može zanimana stranka podnieti Vrhovnom sudu za ratne ozljedjenike utok u roku od trideset dana nakon dana dostave prvomolbene odluke.

Utok je pravodoban, ako je u propisanom roku predan osobno ili preporučeno preko pošte prvomolbenom sudu, koji je izdao odluku, ili Vrhovnom sudu za ratne ozljedjenike.

U rok se ne računa dan, kojeg je odluka stranci dostavljena, a ako posljednji dan roka pada u nedjelju ili blagdan, onda se kao posljednji dan uzima prvi sliedeći radni dan.

Nepravodobno podneseni utok protiv odluke prvomolbenog suda ima odbaciti odlukom sam taj sud. Zanimana stranka ima pravo utoka i proti takve odluke.

§ 76.

Prvomolbeni sudovi za ratne ozljedjenike dostavljaju ureda radi Vrhovnom sudu za ratne ozljedjenike sve predmete, u kojima je dopitana ozljednina ili neko

pravo prema ovoj zakonskoj odredbi, a druge predmete samo povodom utoka zanimane stranke, i to sve nakon izminuća roka za utok.

Vrhovni sud za ratne ozljednike dužan je ureda radi preizpitati odluke, izdane u predmetima koji su mu dostavljeni prema prednjoj stavci.

§ 77.

Vrhovni sud za ratne ozljedjenike vraća predmete, u kojima su nedovoljno utvrdjene činjenice, na temelju kojih je odluka izdana, inače odluku potvrdjuje, ukida ili preinačuje. Vrhovni sud za ratne ozljedjenike može i ureda radi preinačiti odluku u korist ozljedjenika.

§ 78.

Svaku svoju odluku Vrhovni sud za ratne ozljedjenike odpravlja u priepisu i u potrebnom broju primjeraka Ministarstvu udružbe i nadležnom prvomolbenom sudu za ratne ozljedjenike.

Rizničkom upraviteljstvu dostavlja izravno dva ovjerovljena primjerka odluke, uz priklop potvrdjene odluke sudbenog stola kao prvomolbenog suda za ratne ozljedjenike u svrhu izplate ozljednine i doplataka.

§ 79.

Ukoliko u ovoj zakonskoj odredbi, za postupak pred sudovima za ratne ozljedjenike nema posebnih propisa, primjenjuju se za postupak pred tim sudovima propisi zakona o sudbenom izvanparbenom postupku od 24. srpnja 1934.

VII. POVJERENSTVA ZA PREGLED RATNIH OZLJEDJENIKA

§ 80.

Kod svakog popunidbenog okružja postoji povjerenstvo za ratne ozljedjenike u svrhu pregleda osoba, kod kojih se ima ustanoviti obća priradna nesposobnost, a prema tome i visina postotka obće priradne nesposobnosti.

Povjerenstvo za ratne ozljedjenike sačinjavaju: zapovjednik popunitbenog okružja ili njegov pomoćnik, njegov pobočnik kao perovodja, jedan domobranski i jedan gradjanski liečnik, od kojih je jedan po mogućnosti kirurg i jedan predstavnik Saveza hrvatskih ratnih (invalida) ozljedjenika.

Gradjanskog liečnika odredjuje Ministarstvo zdravstva, predstavnika ratnih ozljedjenika Ministarstvo udružbe na priedlog Saveza hrvatskih ratnih (invalida) ozljedjenika iz mjesta, gdje se vrši povjerenstveni pregled, a domobranskog liečnika zapovjednik mjesta.

Protiv odluke nižeg povjerenstva za ratne ozljedjenike može zanimanik podnieti žalbu Višem povjerenstvu za ratne ozljedjenike u roku od trideset dana nakon primitka liečničkog nalaza.

I bez žalbe zanimane osobe imaju se stranka i predmet uputiti Višem povjerenstvu za ratne ozljedjenike ako su u prvom povjerenstvu mišljenja liečnika podieljena. Odluka Višeg povjerenstva za ratne ozljedjenike je konačna.

Viša povjerenstva za ratne ozljedjenike ustrojavaju se kod zapovjedničtva zbornih područja u Petrinji i Banjoj Luci, te u glavnoj domobranskoj bolnici u Zagrebu i domobranskim bolnicama u Sarajevu i

Osieku. Više povjerenstvo za ratne ozljedjenike sačinjavaju: pomoćnik zapovjednika zbornog područja ili njegov zastupnik, odnosno u bolnicama, koje se ne nalaze u sjedištu zbornog zapovjedničtva, zapovjednik mjesta ili njegov zamjenik, dva domobranska i jedan gradjanski liečnik, od kojih jedan mora biti kirurg. Gradjanskog liečnika odredjuje ministar zdravstva, a domobranske liečnike zapovjednik zbornog područja.

Osoba, koja ide na liečničko-povjerenstveni pregled, ima pravo, da sobom povede svog liečnika ili donese njegovo pismeno mnienje. Ustmene ili pismene izkaze tog liečnika moraju povjerenstva uzimati u obzir i priložiti ih ostalim svojm spisima.

Duševno oboljele i one ratnike, koji se nalaze u državnim bolnicama i lječilištima, pregledava povjerenstvo, u kojem se nalazi ravnatelj s dva liečnika, koje on odredi, i jedan predstavnik mjestne upravne oblasti ili obćinskog poglavarstva. Povjerenstvo šalje svoj izvještaj nadležnom okružnom popunitbenom zapovjedničtvu.

Ako povjerenstvo prilikom pregleda prijavljenog ratnika nadje, da je radi ustanovljenja točne diagnoze potrebno motrenje, ili da je potrebno, da bude pregledan od liečnika specijaliste, uputit će ga u najbližu domobransku ili državnu gradjansku bolnicu, u kojoj ima takvih specijalista. Putni troškovi za ove osobe i troškovi njihova boravka u bolnici padaju na teret Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika.

Povjerenstva za ratne ozljedjenike rade prema propisniku o pregledu osoba, zaštićenih ovom zakonskom odredbom, i po uputama ovih osoba. Propisnik i upute izdaje Ministarstvo udružbe u sporazumu s Ministarstvom zdravstva.

VIII. OBNOVA POSTUPKA

§ 81.

Nakon pravomoćne odluke o državnoj zaštiti i naknadi može zanimana stranka, odnosno oblast zatražiti obnovu postupka:

a) kad se naknadno podnesu novi dokazi za stjecanje ili gubitak ili smanjenje prava na ozljedninu, doplatke ili na ostale vrste državne zaštite i pomoći, a ovi dokazi do završetka prijašnjeg postupka nisu bili poznati,

b) kad se ratnom ozljedjeniku stanje zdravlja toliko pogorša od uzroka, zbog kojih je proglašen za ratnog ozljedjenika, da ima pravo na povišicu ozljednine.

Zahtjev za obnovu postupka podnosi se u roku od jedne godine nakon dana pravomoćnosti posljednje sudbene odluke, odnosno, ako je molitelj saznao za nove dokaze poslije pravomoćnosti, nakon dana saznanja razloga, zbog kojega se traži obnova postupka.

Dosudjena ozljednina povodom obnove postupka teče stranci od dana podnesenog zahtjeva.

Ministar udružbe može, bez obzira na rok, pod gornjim uvjetima, kao i zbog povrede zakona, tražiti ponovno sudjenje u korist ili na štetu zanimane stranke.

§ 82.

Pogrješke u pisanju ili računanju kao i druge očevidne netočnosti u odluci ili priepisima, može u svako vrieme izpraviti sud, koji je odluku donio a Vrhovni sud za ratne ozljedjenike prigodom razmatranja predloženih mu spisa.

§ 83.

Zahtjev za obnovu postupka podnosi se mjestnom nadležnom prvomolbenom sudu za ratne ozljedjenike. Ako taj sud nije izdao odluku u predmetu, za koji se obnova postupka traži, on će ureda radi dobaviti odnosne spise od suda, koji je izdao prvu odluku.

Ako sud uvaži zahtjev za obnovu postupka, onda će istom odlukom razpraviti i glavno traženje podnosiocu. Izdanu odluku sud će dostaviti podnosiocu, Ministarstvu udružbe i zanimanoj osobi, koji svi imaju pravo utoka prema § 75. ove zakonske odredbe, a nakon izminuća roka za utok, poslat će sve spise Vrhovnom sudu za ratne ozljedjenike na razmatranje i konačnu odluku.

IX UPRAVNE OBLASTI I USTROJBE ZA RATNE OZLJEDJENIKE

1. Ministarstvo udružbe

§ 84.

Služba za javnu družtvovnu skrb i državnu zaštitu ratnih ozljedjenika usredotočena je u Ministarstvu udružbe, koje vodi i vrhovni nadzor nad cjelokupnom državnom družtvovnom i posebničkom djelatnošću u korist osoba, zaštićenih ovom zakonskom odredbom.

2. Suradnja ostalih oblasti i ustanova

§ 85.

Sve oblasti, ustanove i poduzeća dužni su suradjivati na izvršenju ove zakonske odredbe i provedbenih naredaba i propisnika, izdanih na njezinu temelju.

Oblasti i ustanove za dodjeljivanje državnih podpora na temelju drugih zakonskih propisa dužne su udovoljavati zahtjevima prvomolbenih sudova za ratne ozljedjenike i predlagati im, nakon obustave državnih novčanih podpora, a na njihov zahtjev, spise onih osoba, koje traže ozljedninu.

Svi poslovi prema ovoj zakonskoj odredbi smatraju se žurnim i imaju se svršavati najbrže.

§ 86.

Kod Ministarstva udružbe osnovat će se Zaklada hrvatskih ratnih ozljedjenika.

Odredbe o osnutku, ustrojstvu i poslovanju Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika propisat će se posebnom zakonskom odredbom.

§ 87.

Članom Saveza hrvatskih ratnih (invalida) ozljedjenika Nezavisne Države Hrvatske postaje svaka osoba, zaštićena ovom zakonskom odredbom.

Od svake osobe, koja prima ozljedninu ili doplatke na temelju ove zakonske odredbe, zadržat će oblast, koja ih izplaćuje po 2% od njihovih cjelokupnih mjesečnih beriva, u ime članarine i predavati ih izravno Savezu hrvatskih ratnih (invalida) ozljedjenika u Zagrebu.

Iznosi do pol Kune zaokružuju se na pol Kune, a iznosi iznad pol Kune, zaokružuju se na jednu Kunu.

Primljene članarine upotrebljavat će Savez hrvatskih ratnih (invalida) ozljedjenika u Zagrebu za svoje osobne i stvarne izdatke.

X. KAZNENE ODREDBE

§ 88.

Kad poduzeće, koje nije u smislu st. 2. § 33. oprošteno, ne će ipak da uposli jednog ili više ratnih ozljedjenika u smislu stavke 1. § 33., tada će povrh kazne, koju izriče prvomolbena upravna oblast u visini od 1000 do 10.000 Kuna, plaćati u korist Zaklade hrvatskih ratnih ozljedjenika još i mjesečno u odgovarajućem razmjeru onaj iznos, koji odredi ministar udružbe prema st. 2. § 33.

XI. PRELAZNE I ZAKLJUČNE ODREDBE

§ 89.

Sve osobe, koje imaju pravomoćna rješenja po invalidskom zakonu od 1929. i njegovim izmjenama i dopunama, odnosno po uredbi o ratnim invalidima i ostalim žrtvama rata M. s. broj 1131 od 1. prosinca 1938. i uredbe o izmjenama i dopunama uredbe o ratnim invalidima i ostalim žrtvama rata M. s. broj 446 od 29. travnja 1939., svrstat će se na beriva, predvidjena ovom zakonskom odredbom, bez ponovnog sudjenja.

Svrstavanje na ova beriva izvršit će riznička upraviteljstva, koja vrše obračun i izplatu ozljedjeničkih beriva tako, da će dotičnoj osobi mjesto dosadašnje količine beriva dopitati odgovarajuća beriva prema ovoj zakonskoj odredbi.

Osobe, koje ne budu zadovoljne s odlukama rizničkih upraviteljstava o svrstavanju, imaju pravo obratiti se nadležnom sudu, da im ono odredi količinu ozljedničkih beriva, predvidjenih ovom zakonskom odredbom. Ovo pravo nije vezano na rok.

Riznička upraviteljstva mogu, bez obzira na rok, mienjati svoje odluke o novom svrstavanju bilo u korist zanimane osobe, bilo u korist države, ako u ovim odlukama naknadno ustanove pogrješke.

Osobama, kojima se izplaćuju ozljedjenička beriva na temelju potvrde (uvjerenja), izdane na temelju § 105. invalidskog zakona od godine 1929., produžuje se izplata ovih beriva i poslije proglašenja ove zakonske odredbe u dosadašnjim iznosima, sve dok ne budu njihovi predmeti konačno riešeni prema prijašnjim zakonskim propisima i prema ovoj zakonskoj odredbi. Nakon svrstavanja izvršit će se obračun i izplatiti razlika počevši od 1. siečnja 1930. do 31. ožujka 1939., prema invalidskom zakonu od 1929. s njegovim izmjenama i dopunama, a od 1. travnja 1939. prema uredbi od 1. prosinca 1938. i njezinoj izmjeni i dopuni od 29. travnja 1939. do proglašenja ove zakonske odredbe, a poslije toga vremena prema ovoj zakonskoj odredbi.

Više primljena beriva izmedju starih i priznatih ozljedjeničkih beriva ne će se vraćati.

Predmete ovih ratnih ozljedjenika prvomolbeni sudovi imaju uzeti u rad kao najžurnije.

Prielaz na nova ozljedjenička beriva sadrži i priznanje prava na ostale vrste državne zaštite i naknade, predvidjene ovom zakonskom odredbom.

§ 90.

Osobe, koje stječu pravo na prijavu prema ovoj zakonskoj odredbi, ili koje su bile zbog prekasne prijave ili drugih razloga odbijene po prijašnjim zakonima i po uredbi M. s. broj 1131 od 1. prosinca 1938., odnosno po uredbi o izmjenama i dopunama M. s. broj 446

od 29. travnja 1939., mogu podnieti prijavu mjestno nadležnom sudbenom stolu prema propisu § 68. u roku od šest mjeseci nakon proglašenja ove zakonske odredbe. Ovo ne vriedi za one osobe, koje bi svoje pravo na zaštitu prema ovoj zakonskoj odredbi izvodile zbog bolesti, zadobivene u ratu 1914.—1918., a ne izpunjavaju uvjete iz § 91. ove zakonske odredbe. Iznimno imaju pravo na ovu prijavu, kao i na sva prava prema ovoj zakonskoj odredbi, oni ratnici, koji su bez vlastite krivnje izgubili potpuno vid, pa ostali sliepi, a da to nije posljedica kakve bolesti, zadobivene prije rata. Osobama, koje podnesu novu prijavu u roku, predvidjenom u st. 1., priznat će se pravo na ozljedninu od sliedećeg prvog u mjesecu„ nakon proglašenja ove zakonske odredbe.

Onim osobama, koje podnesu prijavu iza roka od šest mjeseci od dana proglašenja ove zakonske odredbe, priznat će se ozljedjenička beriva od sliedećeg mjeseca, u kojem su podniele prijavu.

§ 91.

Ratni ozljedjenici, koji su samo zbog bolesti ili zbog bolesti rana proglašeni obće priradno nesposobnim, imaju sva prava prema ovoj zakonskoj odredbi pod uvjetima:

a) da su se prijavili do 17. svibnja 1923. i do tog dana podnieli nadležnoj oblasti službena dokazala, da su navedenu bolest dobili pri vršenju odredjene i obvezne vojne doužnosti u jedinicama, odredjenim i upotriebljenim za vodjenje operacija, od dana mobilizacije do dana demobilizacije;

b) da su proglašeni ratnim ozljedjenicima s najmanje 50% obće priradne nesposobnosti bilo kada do stupanja

na snagu invalidskog zakona od 1925., t. j. 21. studenoga 1925.;

c) da su bili prevedeni u smislu invalidskog zakona od godine 1925.;

d) da njihova obća priradna nesposobnost bude sada utvrdjena po Višem povjerenstvu za ratne ozljedjenike s najmanje 60% zbog bolesti, odnosno zbog rana i bolesti, uslied čega su i proglašeni ratnim ozljedjenicima;

e) da izpunjavaju ostale uvjete iz ove zakonske odredbe.

Ovo vriedi i za obitelji napried navedenih osoba.

Ostali ratni ozljedjenici, koji su zbog bolesti, zadobivene u ratu, priznati za takve prema prijašnjim propisima za ratne ozljedjenike, uživaju sva prava prema ovoj zakonskoj odredbi, osim prava na ozljedninu. Ista prava uživaju i obitelji ratnih ozljedjenika, umrlih od bolesti.

Obitelji osoba, navedenih u stavci 1., koje su umrle poslije pregleda po Višem povjerenstvu za ratne ozljedjenike, a prije dopitanja, te su do časa smrti izpunjavale sve uvjete iz stavke 1., imaju pravo na ozljedjenička beriva, državnu zaštitu i pomoć prema propisima ove zakonske odredbe.

Obitelji osoba, navedenih u stavci 1., koje su umrle prije pregleda po Višem povjerenstvu za ratne ozljedjenike, imaju pravo na beriva, državnu zaštitu i pomoć prema propisima ove zakonske odredbe pod uvjetima:

a) da je Više povjerenstvo za ratne ozljedjenike idealnim pregledom i ocjenom obće priradne nesposobnosti tih osoba prema stanju spisa ustanovilo postotak njihove nesposobnosti u vrieme smrti s najmanje 60%,

te uzročnu vezu izmedju njihove bolesti i smrti, nastale uslied ratnih napora, po kojoj su bili priznati ratnim ozljedjenicima u smislu st. 1.;

b) da izpunjavaju ostale uvjete iz st. 1., osim zadnjeg, smrću onemogućenog fizičkog pregleda, s najmanje 60% obće priradne nesposobnosti, ustanovljene po Višem povjerenstvu za ratne ozljedjenike.

§ 92.

Osobama, kojima je obustavljena ozljednina zbog toga, što su dobile zemlju po agrarnoj reformi, priznat će se pravo na ozljedjenička beriva, ako inače za to izpunjavaju uvjete prema ovoj zakonskoj odredbi.

Osobama, koje su prema propisima prijašnjih zakona odkupile ozljedninu, priznat će se ozljedjenička beriva prema ovoj zakonskoj odredbi, ako izpunjavaju njom propisane uvjete. Dosudjena beriva ovim osobama teku od dana predaje prijave prema ovoj zakonskoj odredbi, u koliko nisu takvi predmeti već pravomoćno riešeni prema dosadašnjim propisima.

Sve takve osobe dužne su u roku od godine dana nakon proglašenja ove zakonske odredbe pod prietnjom gubitka prava podnieti prvomolbenom sudu za ratne ozljedjenike prijavu radi uzimanja predmeta u sudbeni postupak, pošto se predhodno ustanovi sadašnji postotak njihove obće priradne nesposobnosti po Višem povjerenstvu za ratne ozljedjenike.

Ovo isto vriedi i za članove obitelji i roditelje umrlih siromašnih ratnih ozljedjenika pod uvjetima, da su za prirad podpuno nesposobni i da su siromašnog stanja.

§ 93.

Kao siromašna osoba u smislu ove zakonske odredbe smatra se osoba, koja ne plaća više od 200 Kuna temeljnog godištnjeg izravnog poreza.

Za osobu, koja se nalazi u zadruzi ili u bilo kojoj imovinskoj zajednici, uzima se onaj porez, koji bi odpadao na njezin dio (glavu).

Od izravnih poreza uzima se u obzir: zemljarina, tecivarina, kućarina, službenički porez i porez na rente.

U slučaju privremenog oslobodjenja ima se uzeti u obzir idealno razrezani porez. Ako uživalac ozljednine stanuje sam sa svojom obitelji i roditeljima, braćom i sestarama u svojoj kući ili u kući osobe, od koje izvodi pravo na ozljedninu, kućarina se ne uzima u obzir.

Mjestni razred skupoće ustanovljuje se prema propisima § 45 ove zakonske odredbe.

Nijedna osoba, zaštićena ovom zakonskom odredbom, ukoliko prima beriva ili mirovinu iz državne ili samoupravne blagajne, ne može se smatrati, da je siromašnog stanja u smislu ove zakonske odredbe.

§ 94.

Ova zakonska odredba ima se primjenjivati na državljane i pripadnike Nezavisne Države Hrvatske, bez obzira na spol i na osobe, spomenute u § 1., dobrovoljce bivše zajedničke austrougarske vojske i domobranstva (hrvatskog domobranstva, austrijskog Landwehra i ugarskog honveda) iz rata 1914.—1918., kao i na borce u Medjumurju, Prekomurju i u Koruškoj, koji se u svemu imaju smatrati ratnicima u smislu ove zakonske odredbe, ako izpunjavaju ostale uvjete.

Ratni ozljedjnici stranih država, trajno nastanjeni na području Nezavisne Države Hrvatske, uživaju u slučaju nužde sva prava prema ovoj zakonskoj odredbi, osim ozljednine, u koliko države, kojima pripadaju, jednako postupaju s našim državljanima.

Ratni ozljedjenici strani državljani i njihovi obiteljski članovi, koji su bili do 10. travnja 1941. trajno nastanjeni na području Nezavisne Države Hrvatske, a kojima su prema prijašnjim propisima kao stranim državljanima priznata prava ratnih ozljedjenika i državne novčane pomoći, uživat će ih i dalje prema tim prijašnjim propisima.

§ 95.

Priznatim ratnim ozljedjenicima prema uredbi M. s. broj 1131 od 1. prosinca 1938. i uredbi o izmjenama i dopunama M. s. broj 446 od 29. travnja 1939. sudovi će moći dopitati povišena ozljednička beriva, ako je podnesena prijava u propisanom roku iz § 68. i ako u spisima postoje službena dokazala, da su takve osobe prije svjetskog rata 1914.—1918., vršeći djelatnu ili pričuvnu vojnu službu, zadobile bolest, manu, ozljedu ili povredu.

Ove osobe imaju se nakon podnesene prijave uputiti Višem povjerenstvu za ratne ozljedjenike radi novog nadpregleda, koje će im ustanoviti sadašnji ukupni postotak obće priradne nesposobnosti.

§ 96.

Ratnim ozljedjenicima I., II., III., IV., V., VI. i VII. skupine, koji su to postali kao častnici, vojni činov-

nici i dočastnici, državni službenici, službenici samoupravnih tiela ili drugih javnoupravnih ustanova, a s njihovom je službom vezano pravo na mirovinu, priznat će se za mirovinu, i to,:

pune	god.	službe	ratnim	ozljedjenicima	I. i II. skup.
30	„	„	„	„	III. skup.
25	„	„	„	„	IV. „
20	„	„	„	„	V. „
15	„	„	„	„	VI. „
10	„	„	„	„	VII. „

s napomenom da se spomenutim osobama priračunaju ove priznate godine k stvarno odsluženim i ratnim godinama, a u slučaju umirovljenja, da se mirovina odmjeri prema ukupnom zbroju priznatih i stvarno odsluženih godina, ukoliko taj zbroj ne premašuje pune godine službe, pod uvjetima, da naknadno uplate u postojeće mirovinske zaklade odgovarajuće uloge prema zakonskim propisima, koji su kreposti.

Ratnim ozljedjenicima, koji su to postali kao djelatni častnici ili dočastnici I., II., III., IV. i V. skupine, priznat će se prilikom umirovljenja mirovina sliedećeg višeg čina (razreda) istoga plaćevnog stupnja. Ako su već umirovljeni, preuvrstat će se na molbu na umirovljenička beriva jednog sliedećeg višeg čina (razreda) istog plaćevnog stupnja. Tako povišena mirovinska beriva teku od dana odluke o preuvrštenju.

Naknadna uplata uloga može se odobriti i na obroke s napomenom, da članovi obitelji imaju pravo nastaviti uplatu, ako ratni ozljedjenik do smrti ne uplati podpuni iznos naknadnih uloga.

§ 97.

Osobe, koje bi prema ovoj zakonskoj odredbi priale manji iznos beriva, nego što su primale po dodašnjim propisima za ratne ozljedjenike, primat će osadašnja ozljedjenička beriva.

Pri obračunavanju razlike izmedju dosadašnjih i ovih ozljedjeničkih beriva ratnih ozljedjenika I. skuine, uračunat će se u ukupna dosadašnja ozljedjenička eriva i posebni osobni doplatak za njegu, bez obzira, a li je ratni ozljedjenik ovaj doplatak primao povrh ržavne ili samoupravne mirovine ili nije.

Osobama, kojima se prema posljednjoj stavci § 102. ivalidskog zakona od godine 1929., izplaćuju ozljejenička beriva na temelju potvrde (uvjerenja), izdane rema § 105. spomenutog zakona, nastavit će se izplata vih beriva, u koliko bi prielazom na nova beriva rema ovoj zakonskoj odredbi primale manji ukupni nos nego li do sada.

Siromašnim ratnim ozljedjenicima, koji navrše 70 odina života, povisuje se stupanj ozljedjenosti za)%. Rizničko upraviteljstvo izdaje odluku o povišenju eriva nakon predočenja dokazala.

§ 98.

Ratni ozljedjenici s najanje 50% nesposobnosti i svi ni, koji su navršili 50 godina života, opraštaju se oveze od putnog prireza u radu i novcu, ako su simašnog stanja, te nisu državni ili samoupravni novnici niti umirovljenici.

§ 99.

Djeca osoba, zaštićenih ovom zakonskom odredbom, opraštaju se, bez obzira na imovno stanje, biljegovina i pristojba za vrieme i u savezu s njihovim školovanjem u svim državnim i samoupravnim školama do završetka školovanja, a najdulje do navršene 24. godine života.

§ 100.

Procjenjivanje obće priradne nesposobnosti ratnih ozljedjenika prema ovoj zakonskoj odredbi ima se vršiti do daljnjega prema uputama od 12. travnja 1939. St. broj 25339.

§ 101.

Ozljednina, doplatci i sva ostala beriva počinju teći od 1. siečnja 1942., ukoliko nije ovom zakonskom odredbom drugačije odredjeno.

Ovo vriedi i za još neriešene predmete u postupku, koji su u smislu § 116. uredbe M. s. broj 1131 od 1. prosinca 1938. ustupljeni sudbenim stolovima, kao i za predmete onih osoba, koje se prijave prema §§ 90. i 91. ove zakonske odredbe s napomenom, da im se za prijašnje vrieme pripadajući iznosi imaju dosudjivati prema tadašnjim zakonskim propisima za ratne ozljedjenike.

Navjera za izplatu ovih beriva predvidja se u proračunu državnih izdataka, a izplata će se vršiti u svemu prema postojećim propisima.

§ 102.

Kao dan demobilizacije za pripadnike zajedničke bivše austrougarske vojske i domobranstva (hrvatskog

domobranstva, austrijskog Landwehra i ugarskog honveda) iz rata 1914—1918. utvrdjuje se 5. travnja 1920., kada je izvršena obća demobilizacija po tada postojećim propisima.

Ova odredba vriedi samo za stjecanje prava i ostalih vrsta državne zaštite i pomoći prema ovoj zakonskoj odredbi.

§ 103.

Mjerodavno tumačenje ove zakonske odredbe izdaje ministar udružbe.

Sve potrebne provedbene naredbe, propisnike, naredbe i potanje propise za provedbu ove zakonske odredbe, izdavat će ministar udružbe u sporazumu s nadležnim ministarstvima.

§ 104.

Propise ove zakonske odredbe može ministar udružbe u sporazumu s državnim rizničarom protegnuti naredbenim putem na gradjanske ratne ozljedjenike i na ostale gradjanske žrtve rata s napomenom, da se u naredbi točno odredi pojam takvih ozljedjenika.

§ 105.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* kojeg dana prestaje vrieditì uredba o ratnim invalidima i ostalim žrtvama rata M. s. broj 1131 od 1. prosinca 1938. i uredba o izmjenama i dopunama M. s. broj 446 od 29. travnja 1939., ukoliko nije drugačije odredjeno

ovom zakonskom odredbom. Propisi spomenutih uredaba, ukoliko nisu promienjeni ovom zakonskom odredbom, vriede i nadalje.

U Zagrebu, dne 13. lipnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Dr. Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCIII-1400-Z-1942.

Ministar udružbe:
Dr. Lovro Sušić, v. r.

Ministar hrvatskog domobranstva:
Slavko Kvaternik, v. r.

Ministar vanjskih poslova:
Dr. Mladen Lorković, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar prometa i javnih radova:
Ing. Hilmije Bešlagić, v. r.

Ministar nastave:
Prof. Stjepan Ratković, v. r.

Za ministra zdravstva
Ministar udružbe:
Dr. Lovro Sušić, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar šumarstva i rudarstva:
Ing. Ivica Frković, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 7. srpnja 1942. broj 149.

PROVEDBENA NAREDBA

Državne riznice od 30. lipnja 1942. broj 31.142-2-42 zakonskoj odredbi o ustanovljenju količine berbe duhana u zelenom stanju od 12. prosinca 1941. broj CDXLVIII-2141-Z-1941

§ 1.

U svrhu ustanovljenja količine duhanske berbe, koju je sadilac dužan predati, potrebno je ustanoviti:

a) broj strukova,

b) težinu duhana, koja se ustanovljuje procjenom u zelenom stanju (u daljnjem slogu, procjena duhana).

§ 2.

Sadilac duhana dužan je posaditi duhanske strukove u ravnim redovima i u jednakom razmaku struk od struka, dotično od reda.

Prigodom razsadjivanja duhanskih strukova smije sadilac na jedno te isto mjesto posaditi samo po jedan struk duhana, a u slučaju, da je posadio više strukova, dužan je višak uništiti i to odmah, čim se je jedan struk primio, ali svakako prije brojenja strukova.

§ 3.

Završetak razsadjivanja duhanskih strukova odredjuju nadležni duhanski uredi.

Ovaj završetak odredjuje nadstojnik duhanskog ureda uzimajući u obzir prilike i uvjete, koji utječu na razvoj sadnje duhana pojedinih užih područja ureda.

Pod užim odručjem razumieva se sklop sela približno istih proizvodnih osobina.

Krajnji rok za razsadjivanje ne može se odrediti prije 5. lipnja, a ni kasnije od 15. lipnja svake godine.

§ 4.

Odmah nakon završene sadnje mora sadilac na svakoj čestici postaviti ploču (tablu).

Ploča mora biti dovoljno velika i vidljivo postavljena. Veličinu ploče propisit će nadležni duhanski ured tako, da na nju mogu stati sliedeći podatci: sjedište duhanskog ureda, ime sela, broj dozvole, prezime, ime i otčevo ime sadioca, naziv čestice s rednim brojem, pod kojim je čestica u dozvoli upisana, nalaz brojenja strukova (svega, uginulih i živih), nadnevak i podpis službenika, koji je vršio brojenje izhod (rezultat) procjene duhana uz oznaku primienjene šeme, nadnevak i podpis službenika, koji je vršio procjenu.

Ploča mora ostati na duhaništu do čupanja duhanskih stabljika.

Podatke upisuju nadzorni službenici ureda radi, vodeći o tome računa, da se ovi podatci na ploči održe, dok je ona na duhaništu.

§ 5.

Duhanski ured je dužan najkraćim putem obaviestiti nadležne občine o početku brojenja strukova i o potrebnom broju prestavnika sela u svakom pojedinom selu.

Isto tako obavješćuje i sadioce duhana o početku brojenja strukova.

Nakon primitka obaviesti dužne su nadležne općine odrediti predstavnike, dotično njihove zamjenike za svoja sela i o tome pravodobno izviestiti duhanske urede.

U slučaju, da odredjeni predstavnik sela iz bilo kojeg razloga ne bi prisustvovao brojenju ili procjeni duhana, duhanski će uredi zatražiti od nadležnih općina upućivanje njihovih zamjenika.

Nadzorni će službenik ipak u tom medjuvremenu vršiti brojenje, dotično procjenu i u tom slučaju odsutnost predstavnika sela ne utječe na valjanost uredovanja oko brojenja i procjene duhana.

§ 6.

Brojenje strukova mora započeti odmah, pošto duhanski ured ustanovi, da se s brojenjem može započeti, ali uviek tako, da se brojenje vrši na česticama onim redom, kako duhan bude prispjevao za brojenje.

Brojenje strukova vrši se na česticama, koje imaju oblik pravokutnika na taj način, što se broj strukova, posadjenih u jednom redu, pomnoži s brojem redova.

Na česticama nepravilnog oblika utvrdi se najprije broj strukova u pravokutniku na način, kao što je napried rečeno, a zatim se pojedinačno prebroje svi posadjeni strukovi izvan pravokutnika.

Od zbroja posadjenih strukova odbija se broj uginulih strukova i na taj način dobiva broj živih strukova.

Ako se na ovaj način ne može izvršiti brojenje strukova ili bi izvršenje brojenja trajalo duže i bilo teže, onda se brojenje živih strukova ima izvršiti pojedinačno. I u ovom slučaju imaju se prebrojiti ugi-

nuli strukovi. Izhod brojenja živih i uginulih strukova upisuje se odvojeno.

Jedinice od pronadjenog broja živih strukova na svakoj čestici zaokružuju se na desetice.

Prilikom ovog brojenja ne će se sadilac zaduživati s posadjenim ali uginulim duhanskim strukovima, već samo s brojem živih strukova.

Ako je broj živih strukova manji od broja, na koji glasi dozvola, utvrdit će se, da li je dotični sadilac posadio onoliki broj strukova, koji mu je bio dozvoljen, ili nije, uzimajući u obzir broj uginulih strukova.

§ 7.

Duhanski ured dužan je o početku procjene duhana obaviestiti najkraćim i najprikladnijim putem sadioce duhana.

U danim slučajevima može se procjena duhana izvršiti istodobno s brojenjem strukova.

Čim je duhan na jednoj čestici prispio za procjenu, sadilac će o tome odmah izviestiti nadležnog nadzornika, koji je dužan o tome voditi očevidnost.

§ 8.

Procjena se mora vršiti točno prema stvarnom stanju duhana u času procjene.

Procjena duhana smije se načelno obavljati samo na onim duhanskim nasadima, koji su za procjenu prikladni, t. j. kod kojih je većina strukova već procvjetala.

Prema tome procjena duhana vršit će se na česticama onim redom, kako nasadi za zaduženje budu prispievali.

Procjena duhana smije se samo onda obavljati, kada je duhansko lišće normalne jedrine i kada nije

rosno ili pokislo, dok s procjenom duhana treba prestati, čim se utjecaj vanjske žege počinje primjećivati na opadanju jedrine lišća.

§ 9.

Sadilac duhana dužan je na svakoj čestici ostaviti stanoviti broj duhanskih strukova s kojih ne smije obrati lišće do dozvole nadzornog službenika-procjenitelja. Ovi strukovi omogućit će procjenitelju, da što pravilnije odabere prave predstavnike duhanskih strukova s dotične čestice. Na česticama do 1.000 strukova sadilac duhana dužan je ostaviti najmanje 15. neobranih strukova, na česticama od 1.000 do 3.000 strukova najmanje 20, a na česticama preko 3.000 strukova najmanje 30 neobranih duhanskih strukova.

Ove strukove treba ostaviti u jednom neprekidnom redu i to po mogućnosti na mjestu, na kojem se nalaze predstavnici svih duhanskih strukova dotične čestice.

Nadležni nadzorni službenici davat će u tom pogledu naputke i vršiti potreban nadzor nad svim ovim radom.

Ako se dogodi, da strukovi predstavnici uobće ne budu ostavljeni, da ih na čestici ne bude u času procjene, ili da ne budu ostavljeni na način, kako je propisano, izbor strukova predstavnika izvršit će nadzorni službenik na temelju obćeg stanja strukova na dotičnoj čestici.

§ 10.

Na svakoj duhanskoj čestici ima se na najzgodniji način ustanoviti brojno stanje dobrih, srednjih i slabih strukova.

Kod izjednačenih nasada, gdje se vidljivo ne ističu bolji ili slabiji strukovi, nije potrebno ustanovljivati brojno stanje boljih odnosno slabijih strukova.

Radi ustanovljenja težine duhana u zelenom stanju izabiru se predstavnici za skupine slabih, srednjih i dobrih strukova, i to kod čestica do 2.000 strukova najmanje po jedan struk, a kod čestica preko 2.000 strukova najmanje po dva struka.

§ 11.

Težina u zelenom stanju ustanovljuje se vaganjem pomoću kantara, kojega tip, oblik i veličinu propisuje Ravnateljstvo državnih monopola u skladu s propisima o nadzoru mjera.

§ 12.

Ustanovljivanje težine u zelenom stanju svakog struka, izabranog za vaganje, vrši se na taj način, da se oberu i vagnu svi matični listovi s dotičnog struka.

Ukoliko u času vaganja pojedinog izabranog struka na njemu ne bude svih listova, ili pojedini listovi na struku ne budu za vaganje prikladni, imaju se zamijeniti listovima drugih strukova iste čestice, koji ovima težinski odgovaraju.

§ 13.

Ako bi se dogodilo bilo kakvim stjecanjem okolnosti, da na čestici sa strukova budu obrani svi listovi, ili bi na temelju broja listova, koji su na strukovima ostali neobrani, bilo nemoguće ustanoviti mjerenjem težinu u zelenom stanju, ustanovit će se težina procjenom uzimajući u obzir sve činbenike, koji utječu

na količinu berbe. Kao takvi činbenici smatraju se: debljina, veličina i težina stabljike, boja možebitno preostalog lišća, stanište, bolesti, štetočinje i štete od vremenskih nepogoda usporedjujući nalaz procjene s izvršenim zaduženjem na sličnim susjednim nasadima.

Ovakvi slučajevi procjene označit će se u dozvoli za sadnju duhana u dotičnoj godini.

§ 14.

Ako je krajnji rok za ustanovljenje procjene duhanske berbe, koju je sadilac dužan predati pri izteku, a veći dio strukova na čestici nije još procvjetao, procjena duhana izvršit će se ipak po propisima ove naredbe.

Ovakvi slučajevi procjene označit će se u dozvoli za sadnju duhana u dotičnoj godini.

§ 15.

Duhanski strukovi ili dio od njih ne smiju se ukloniti s čestice, dok se ne izvrši procjena duhana na toj čestici.

Ukoliko se ipak dogodi, da svi strukovi budu uklonjeni ili budu uklonjeni u tolikoj mjeri, da onemogućuju ustanovljenje pravog stanja stvari, ustanovit će se količina duhanske berbe, koju je sadilac dužan predati prema prosjeku prinosa po struku u dotičnom selu.

Ovakvi slučajevi procjene označit će se u dozvoli za sadnju duhana u dotičnoj godini.

§ 16.

Ustanovljenje težine duhanskog lišća u suhom stanju vrši se s pomoću šeme preračunavanjem njegove težine u zelenom na odgovarajuću težinu u suhom stanju.

Ovu šemu propisuje Ravnateljstvo državnih monopola.

Ustanovljenje težine u suhom stanju za svaku pojedinu česticu vrši se na taj način, da se pronadjeni broj strukova svake skupine množi s pronadjenom težinom u suhom stanju struka predstavnika, odnosno s prosječnom težinom strukova predstavnika dotične skupine. Ovako dobiveni nalazi zbrajaju se, i dobiveni broj predstavlja zaduženje sadilaca berbom na dotičnoj čestici.

§ 17.

Ljestvica šeme: (A = bašćenski vrtni, B = brdski, C = ravnički-njivski, D = poljski duhan) primjenjuje se prema kakvoći duhana, koji dotično tlo proizvodi (bašćenski-vrtni, brdski, ravnički-njivski, poljski duhan).

U slučaju kada osobiti sklop činbenika uvjetuje promjenu preračunavanja težine duhana u suhom stanju (tip duhana, bolesti i t. d.), upotrebit će se u postojećoj šemi lakša ili teža ljestvica (A = bašćenski-vrtni, B = brdski, C = ravnički-njivski, D = poljski duhan) od one, koju bi po postavljenim načelima trebalo primieniti.

Stupnjevanje (gradacija) ljestvica, koje su označene u šemi sa I = dobar, II = srednji, III = slab, ustanovljuje se plodnošću (bonitetom) staništa (gnojenje, fizikalna svojstva tla, obradba, i t. d.).

§ 18.

Kada nakon izvršenog zaduženja osobiti sklop vremenskih okolnosti (kiša, suša) ili poduzetih kulturnih mjera (navodnjavanje) utječe na smanjenje, dotično povećanje zaduženja, onda će se ureda radi poduzeti izpravak izvršenog zaduženja.

§ 19.

Svaku štetu na duhanu, koja nastane poslije izvršenog brojenja duhanskih strukova, dužan je sadilac duhana prijaviti najdalje u roku od 48 sati nadležnom nadzornom službeniku, dotično nadležnom nadzornom duhanskom uredu. O ovome se sastavlja zapisnik, za koji se ne plaća nikakva biljegovina.

Nakon sastavljanja zapisnika nadzorni službenik, dotično službenik, koga odredi duhanski ured, dužan je po mogućnosti odmah izići na lice mjesta i ustanoviti štetu, o čemu će sastaviti zapisnik.

Prije izlazka tog službenika na lice mjesta ne smije sadilac uništavati niti uklanjati oštećene duhanske strukove i listove, dotično njihove dielove. Možebitno uništavanje oštećenih duhanskih strukova i listova može sadilac izvršiti samo nakon odobrenja službenika, koji je ustanovio štetu, i to u njegovoj prisutnosti. U protivnom prijava o šteti ne će se uzeti u obzir radi razduženja.

U slučaju, da je šteta na duhanu prouzrokovana kradjom ili požarom, prisustvovat će izvidima nadležne vlasti i nadzorni službenik ili službenik, koga odredi nadležni duhanski ured, koji će izvršiti stručnu procjenu štete na duhanu. Zapisnik o izvidu dostavlja se u ovjerovljenom priepisu nadležnom duhanskom

uredu, koji na temelju ovog zapisnika, kao i zapisnika o stručnoj procjeni štete donosi odgovarajuće rješenje.

Ako se izvidima ili kasnije bude ustanovilo, da je sadilac odtudjio svoj duhan, a požar ili kradju izveo, da bi prikrio odtudjenje duhana, onda će se on za sveukupnu nestalu količinu duhana obtužiti. Svi učinjeni troškovi nadzornog službenika padaju u ovom slučaju na teret dotičnog sadioca.

§ 20.

Nakon provedenog postupka iz predhodnog paragrafa, a u slučaju, kad strukovi uginu ili budu uništeni prije početka berbe, sadilac se razdužuje s brojem uginulih dotično uništenih strukova.

U slučaju pak, kada šteta nastupi poslije početka branja lišća a prije procjene duhana, nadzorni službenih ustanovljuje veličinu štete i uzima je u obzir pri procjeni duhana ove čestice.

U slučaju, da šteta nastupi nakon izvršene procjene, onda nadzorni službenik dotično službenik, kojeg odredi nadležni duhanski ured, vrši procjenu štete i razdužuje dotičnog sadioca s ustanovljenom razlikom u težini.

Ustanovljivanje uginulih ili uništenih strukova vrši se brojenjem, a šteta na lišću procjenom.

§ 21.

Nadzorni službenik upisuje podatke zaduženja u dozvolu, a iz dozvole prenosi ih odmah na ploču.

Nakon završetka brojenja strukova, dotično procjene duhana, nadzorni službenik dostavlja odmah nadležnom duhanskom uredu priepis dozvole.

§ 22.

Zaduženje sadilaca duhonskom berbom ima se za vršiti do konca kolovoza.

Ovaj se rok može produžiti jedino uz odobrenje Ravnateljstva državnih monopola.

§ 23.

Sadilac duhana ne smije dopustiti, da se zaperci (otava) na duhanskim strukovima razvijaju, već ih je dužan, čim se pojave, i prije berbe a osobito za vrieme berbe matičnog lišća, čistiti i uništiti.

Sadilac je dužan odmah nakon završetka berbe počupati sve duhanske stabljike i uništiti ih na najprikladniji način.

§ 24.

U svrhu održavanja kakvoće duhana kao i točnog zaduženja, odredjuje se svake godine rok završetka berbe.

Ovaj rok odredjuje za svoje područje nadležni duhanski ured.

Rok završetka berbe ne može biti prije 8. rujna a ni kasnije od 20. rujna.

Produženje ovog roka može odobriti u opravdanim slučajevima Ravnateljstvo državnih monopola.

§ 25.

Sadilac duhana ili njegov zamjenik imaju pravo prigovora protiv ustanovljenog nalaza brojenja ili procjene duhana.

Prigovor se predaje u roku od 3 dana nadležnom duhanskom uredu ili nadzornom činovniku duhanskog ureda, ako u to vrieme vrši nadzor.

Prigovor sastavlja nadzorni službenik.

Ovaj prigovor predaje se nakon izvršenog brojenja odnosno nakon procjene duhana na dotičnoj čestici.

Na predani prigovor izdaje se potvrda uz oznaku vremena predaje.

Prigovor se biljeguje prema zakonu o pristojbama.

Prigovore, primljene nakon roka od tri dana, duhanski će ured odbaciti.

Rok od tri dana računa se od časa ustanovljenog nalaza.

Duhanski uredi dužni su prigovore riešiti u što kraćem roku. Rješenje prigovora priobćuje se nakon završetka berbe na području dotičnog ureda. Činovnik, koji rieši prigovor, dužan je svoj nalaz dostaviti odmah nadstojniku duhanskog ureda.

§ 26.

Sadilac gubi pravo prigovora, ako ga ne preda u označenom roku i propisanim putem, ako na čestici ne ostavi strukove predstavnike prema § 9. ove provedbene naredbe, ili ako nakon svršenog nalaza od strane nadzornog službenika poduzme mjere, koje bi onemogućile rad nadzornog činovnika duhanskog ureda.

§ 27.

Nadzorni službenik duhanskog ureda imenuje se izmedju monopolskih službenika ili izmedju službenika rizničke straže.

Ovim službenicima može duhanski ured izdati predujam u iznosu dvie trećine već zaradjenih dnevnica.

§ 28.

U obćinama, u kojima radi više nadzornih službenika, dužan je obćinski načelnik odrediti potreban broj svojih zamjenika.

Zamjenici obćinskih načelnika dotično starješina mjesta mogu biti samo sadioci duhana. Oni moraju biti dobri i izkusni poznavaoci duhana dotičnog sela. U slučaju, da područje rada nadzornog službenika obuhvaća više sela, predstavnik se ne će odredjivati posebno za svako selo, već će se odredjivati jedan iz bilo kojeg od ovih sela.

Njihova je dužnost nadzornom službeniku pomoći u radu upozoravajući ga na stanovite činjenice i okolnosti, koje su od važnosti za pravilan rad i točnost procjene.

Svoju prisutnost potvrdjuje zamjenik obćinskog načelnika podpisom.

Obćinskom načelniku kao i starješini mjesta, dotično njegovim zamjenicima, pripada dnevnica za sve vrieme do kraja brojenja strukova i procjene duhana u zelenom stanju, osim za radne dane, u koje ne bi radili. Za dane, u kojima ne bi prisustvovali radu, dnevnica pripada onima, koji ih zamjenjuju.

Dnevnicu izplaćuje nadležni duhanski ured nakon završetka rada bez ikakvih odbitaka, a na temelju izkaza, koji sastavlja nadzorni službenik i na kome potvrdjuje broj dana prisustvovanja.

Duhanski ured može izdavati predujam u visini od dvie trećine već zaradjenih dnevnica.

§ 29.

Prekršaji ove provedbene naredbe, kažnjavat će se pod uvjetima propisanim u § 146. zakona o državnim monopolima.

§ 30.

Ravnateljstvo državnih monopola odredjuje stručne duhanske činovnike za vršenje nadzorne službe u poslovima iz ove provedbene naredbe.

Ova provedbena naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama* i toga dana prestaju važiti svi propisi pravilnika za sadnju i odkup duhana od 3. studenoga 1932. broj 47607 sa svim njegovim kasnijim promjenama i nadopunama, ukoliko su u protivnosti s propisima ove provedbene naredbe.

U Zagrebu, dne 30. lipnja 1942.

Državni rizničar:

Vladimir Košak, v. r.

---

* Narodne novine od 9. srpnja 1942 broj 151.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 1. srpnja 1942. broj 9075-1942 o najvišim dozvoljenim ukupnim (brutto) zaradama kod prodaje kozmetičko-parfumerijske robe

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Najviši dozvoljeni postotak ukupne zarade kod prodaje kozmetičko-parfumerijske robe u trgovini na veliko ustanovljuje se, kako sledi:

1.	higiensko-sanitarna roba, sredstva za čišćenje i izpiranje zubi i ustne šupljine	15%
2.	kozmetičko-parfumerijska roba	20%
3.	toaletna galanterija	25%.

II.

Najviši dozvoljeni postotak ukupne zarade kod prodaje kozmetičko-parfumerijske robe u trgovini na malo ustanovljuje se kako sliedi:

1.	higijensko-sanitarna roba	25%
2.	sredstva za čišćenje i izpiranje zubi i ustne šupljine	20%
3.	kozmetičko-parfumerijska roba	33⅓%
4.	toaletna galanterija	40%.

III.

Pod higijensko-sanitarnom robom u smislu ove oblastne odluke razumievaju se sve one priručne potrebštine, koje obično služe kao nuzgredna pomagala ili pribor pri njezi bolestnika i higijeni tiela, a ne mogu se uvrstiti u skupinu toaletne galanterijske robe.

Pod kozmetičko-parfumerijskom robom u smislu ove oblastne odluke razumievaju se pripravci (preparati) izmedju predmeta obće upotrebe, koji služe za čišćenje, bojadisanje i njegu kože, kose, ustiju i nokata, a koji nisu stručno označeni kao liekovi i ljekoviti specialiteti.

Pod toaletnom galanterijom razumievaju se svi predmeti bez obzira na tvorivo, iz kojeg su izradjeni, a koji služe kao pomoćni pribor za njegu tiela ili ukrašivanje.

IV.

Ustanovljeni postotci ukupne zarade računaju se od prodajne ciene.

Prodajna ciena robe ustanovljuje se tako, da se stvarna nabavna ciena robe podieli s ostatkom, koji se dobije, ako se najviše dozvoljeni postotak ukupne zarade odbije od brojke 100, a količnik pomnoži sa 100.

Stvarna nabavna ciena robe je ciena prema računu dobavljača, povećana s porezom na poslovni promet, željezničkim i ostalim prievoznim, utovarnim, pretovarnim i iztovarnim troškovima, obćinskom trošarinom, gradskom uvozninom i javnim daćama, a kod uvezene robe carinom, svim nuzpristojbama na carinarnici, kao i ostalim troškovima, skopčanim s njezinim uvozom.

U stvarnu nabavnu cienu ne spada ležarina i stojarina, ako nastanu krivnjom nabavljača, te putni troškovi za nabavu robe.

Od ciene robe prema računu odbija se trgovački popust (rabat), dok se skonto ne odbija.

Možebitni manjak, sasušak, lom ili raztep ne smije se uračunati kod izračunavanja stvarne nabavne ciene robe.

Ako u jednom računu ima više vrsta robe uz razne nabavne ciene, moraju se troškovi razmjerno podieliti prema nabavnoj cieni robe, a porez na poslovni promet i ostale javne daće onako, kako su propisani pristojbenicima.

V.

Ustanovljeni postotci najviše ukupne zarade sadržavaju sve poslovne (režijske) troškove, kakve god oni vrste bili, kao i čistu zaradu trgovca, te se osim njih ne smije ništa pridodati stvarnoj nabavnoj cieni robe.

VI.

Prodajne ciene, koje se oblikuju u smislu ove oblastne odluke, razumievaju se s dopremom u skladište prodavaoca.

VII.

Pod trgovcem na veliko razumieva se u smislu ove oblastne odluke svaka naravna (fizička) ili pravna osoba, koja kozmetičko-parfumerijsku robu uvozi ili je kupuje od tuzemnog proizvoditelja u svrhu prodaje trgovcu na malo.

Pod trgovcem na malo razumieva se u smislu ove oblastne odluke svaka naravna (fizička) ili pravna

osoba, koja kozmetičko-parfumerijsku robu uvozi ili kupuje od tuzemnog proizvoditelja ili trgovca na veliko u svrhu izravne prodaje potrošačima.

Zabranjuje se u smislu ove oblastne odluke prodaja kozmetičko-parfumerijske robe po trgovcu na veliko drugom trgovcu na veliko, ako se time mienjaju uvjeti na štetu potrošača.

Trgovac, koji se bavi trgovinom na veliko i na malo, smije kod prodaje robe potrošačima zaračunati samo najvišu ukupnu zaradu, ustanovljenu u točki II. ove oblastne odluke.

VIII.

Propisi ove oblastne odluke ne odnose se na sapun za pranje rublja, umivanje i brijanje, kao i na njihove nadomjestke.

IX.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

X.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom 20. srpnja 1942.*

Zagreb, dne 1. srpnja 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

*** Narodne novine od 9. srpnja 1942 broj 151.**

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 1. srpnja 1942. broj 6944-1942 o najvišim dozvoljenim postotcima ukupne (brutto) zarade kod prodaje šivaćih strojeva, dvokolica, njihovih doknadnih dielova i pribora u trgovini na veliko i na malo.

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Šivaći strojevi, dvokolice, njihovi doknadni dielovi i pribor diele se u smislu ove oblastne odluke u pet skupina, i to:

p r v a s k u p i n a:

dvokolice jednostavne crno obojene (»standard-modeli«), pučki šivaći strojevi s poklopcem i obrtnički šivaći strojevi,

d r u g a s k u p i n a:

dvokolice i šivaći strojevi, koji ne spadaju u prvu skupinu (»luksusni modeli«),

t r e ć a s k u p i n a:

doknadni dielovi za dvokolice, kojih stvarna nabavna ciena iznosi Kn 10.— i više za 1 komad,

četvrta skupina:
doknadni dielovi za dvokolice, kojih stvarna nabavna ciena iznosi manje od Kn 10.— za 1 komad,

peta skupina:
doknadni dielovi, igle i pribor za šivaće strojeve svih vrsta.

II.

Najviši dozvoljeni postotci ukupne zarade kod prodaje dvokolica, šivaćih strojeva, njihovih doknadnih dielova i pribora ustanovljuju se:

A. u trgovini na veliko:

prva skupina	18%
druga i treća skupina	20%
četvrta skupina	22%
peta skupina	25%;

B. u trgovini na malo:

prva skupina	25%
druga i treća skupina	30%
četvrta skupina	35%
peta skupina	45%.

III.

Najviši dozvoljeni postotak ukupne zarade računa se od prodajne ciene robe

Prodajna ciena robe ustanovljuje se tako, da se stvarna nabavna ciena robe podieli s ostatkom, koji se dobije, ako se najviši dozvoljeni postotak ukupne zarade odbije od brojke 100, a količnik pomnoži sa 100.

Stvarna nabavna ciena robe je ciena prema računu dobavljača, povećana s porezom na poslovni promet, željezničkim i ostalim prievoznim, utovarnim, pretovarnim i iztovarnim troškovima, obćinskom trošarinom, gradskom uvozninom i javnim daćama, a kod uvezene robe carinom, svim nuzpristojbama na carinarnici, kao i ostalim troškovima, skopčanim s njenim uvozom.

U stvarnu nabavnu cienu ne spada ležarina i stojarina, ako nastanu krivnjom nabavljača, te putni troškovi oko nabave robe.

Od ciene robe prema računu odbija se trgovački popust (rabat), dok se skonto ne odbija.

Možebitni manjak ili lom ne smije se uračunati kod izračunavanja stvarne nabavne ciene robe.

Ako u jednom računu ima više vrsta robe uz razne nabavne ciene, moraju se troškovi razmjerno podieliti prema nabavnoj cieni robe, a porez na poslovni promet i ostale javne daće onako, kako su propisani pristojbenicima.

IV.

Ustanovljeni najviši postotci ukupne zarade sadržavaju sve režijske troškove, kakve god oni vrste bili, kao i čistu zaradu trgovca, te se osim njih ne smije ništa pridodati stvarnoj nabavnoj cieni robe.

V.

Pod trgovcem na veliko razumieva se u smislu ove oblastne odluke svaka naravna ili pravna osoba, koja šivaće strojeve, dvokolice, njihove doknadne dielove i pribor uvozi izravno iz inozemstva ili ih kupuje od tuzemnog proizvoditelja u svrhu prodaje trgovcu na malo.

Pod trgovcem na malo razumieva se u smislu ove oblastne odluke svaka naravna ili pravna osoba, koja šivaće strojeve, dvokolice, njihove doknadne dielove i pribor uvozi izravno iz inozemstva ili ih kupuje od tuzemnog proizvoditelja ili od trgovca na veliko u svrhu izravne prodaje potrošačima.

Zabranjuje se u smislu ove oblastne odluke prodaja po trgovcu na veliko drugom trgovcu na veliko, ako se time mienjaju uvjeti na štetu potrošača.

Trgovac na malo — uvoznik — može izravno uvezenu robu prodavati trgovcu na veliko uz najvišu ukupnu zaradu od 3% od prodajne ciene, ili trgovcu na malo, ali uz najveće ukupne zarade, ustanovljene u točki II. A. ove oblastne odluke.

Trgovac, koji se bavi trgovinom na veliko i na malo, smije kod prodaje robe potrošačima zaračunati samo najvišu ukupnu zaradu, ustanovljenu u točki II. B. ove oblastne odluke.

VI.

Kod prodaje na malo izravno uvezenih šivaćih strojeva, njihovih doknadnih dielova i pribora, a putem posebne prodajne organizacije, može se zatražiti posebno ustanovljenje najviših postotaka ukupne (brutto) zarade.

Molbe u smislu stavke 1. ove točke moraju sadržavati točne podatke o prodajnim uvjetima, a podnose se Državnom uredu za oblikovanje ciena i nadnica.

VII.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog

ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941, promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

Zagreb, dne 1. srpnja 1942.

VIII.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć 20. srpnja 1942.*

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

* Narodne novine od 9. srpnja 1942 broj 151.

Ministarstvo nastave
Odjel za srednje škole

Broj: 64.400-1942.

Ubiranje školarine i ostalih pristojbi od ustaške djece i onih, koji ne mogu pridonieti potvrde o porezu

Upraviteljima gimnazija, učiteljskih i gradjanskih škola.

Na upit upravitelja jedne gimnazije o ubiranju školarine i ostalih pristojbi od djece ustaša i od djece, koja ne mogu pridonieti potvrde o porezu, odgovorila je Državna riznica dopisom broj 12615-3-1942. od 26. lipnja 1942. godine sliedeće:

»ad 1. djeca ustaša dužna su plaćati školarinu i ostale pristojbe, a kao osnovica za odmjeru školarine ima se uzeti visina poreza na beriva njihovih roditelja, koji bi porez oni plaćali da nisu oslobodjeni. Zakonska odredba broj CCXCIV-1366-Z-1942. od 11. rujna 1941. (Nar. nov. od 12. rujna 1941.).

ad 2. od onih učenika, koji ne mogu doprinieti potvrde o porezu svojih roditelja zato što je promet u nekim krajevima uslied četničko-komunističkih napadaja obustavljen, ili su iz krajeva, gdje se još nalazi talijanska vojska, kao i iz krajeva, koji su pripali pod Italiju, ili pak Mudjumurja, ima se zatražiti izjava o imovinskom stanju njihovom i njihovih roditelja uz navod što su im roditelji, pa predbježno ne će platiti školarinu, odnosno ostale školske pristojbe, nego

će iste platiti tek onda, kada se budu njihove izjave mogle provjeriti i ustanoviti osnovica t. j. visina poreza.«

Upozoruju se upravitelji, da su učenici — pripadnici hrvatskog naroda, koji nisu državljani Nezavisne Države Hrvatske, i pripadnici prijateljskih naroda, koji nisu državljani Nezavisne Države Hrvatske na temelju zakonske odredbe br. CDXXII-1630-Z. od 25. studenoga 1941. (»Narodne novine« br. 188 od 26. studenoga 1941.) oprošteni od plaćanja školarine, no na temelju § 2. spomenute zakonske odredbe i okružnice ovog ministarstva br. 86.805 od 24. XI. 1941. dužni su platiti sve ostale pristojbe.*

U Zagrebu, 4. srpnja 1942.

Odjelni pročelnik:

Madjer, v. r.

* Narodne novine od 9. srpnja 1942 broj 151.

Vel. župa Livac-Zapolje u Novoj Gradiški
Broj: 7253/42.

IZMJENA I DOPUNA NAREDBE

o najnižim odnosno najvišim nadnicama i plaćama poljodjelskih radnika na području velike župe Livac-Zapolje sa sjedištem u Novoj Gradiški

Na temelju § 11. zakonske odredbe broj CXCII-677-Z. p. 1941. od 15. srpnja 1941. i ovlaštenja Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu — Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica broj 3828/1942. od 28. ožujka 1942. Velika župa Livac-Zapolje izmjenjuje i nadopunjuje svoju naredbu od 28. travnja 1942., broj 3760 o najnižim odnosno najvišim nadnicama i plaćama poljodjelskih radnika na svom području kako sliedi:

Točka 3. § 6. mienja se i glasi:

I. Stalnim godištnjim slugama i kočijašima-deputatistima dužni su posjednici davati:

1. Godišnje u naravi:

a) 14 mtc. pšenice,

b) 12 prostornih metara drva, i to preko ljeta 4, a po zimi 8,

c) 1 k. j. zemljišta za kukuruz ili 12 mtc. kukuruza u klipu prilikom branja,

d) 200 čhv. zemljišta za vrt,

e) 12 litara petroleja,

f) 12 kg. soli,

g) dnevno 2 litre mlieka, i to 1 litru bezuvjetno u naravi a za 1 l. može se dati odšteta u novcu.

2. Liečnika, liekove za njega samoga, i to samo u onom slučaju, ako je obolio uslied rada na gospodarstvu.

3. Stan sastojeći se od 1 sobe, kuhinje i smočnice.

4. Pravo držanja tovljenika a može se dozvoliti i držanje krmače s prascima (do tri mjeseca starosti), sve o hrani deputatiste.

5. Pravo držanja peradi (patke i guske, gdje je to i do sada bilo uobičajeno) na hrani deputatiste.

6. Godišnje u novcu 4.000 do 4.800 Kuna.

7. Radnicima odnosno slugama i kočijašima, koji primaju prema obćim prilikama manje količine od gore navedenih u pšenici, kukuruzu ili drvima, plaća se u novcu povisuje razmjerno prema prodajnoj maksimiranoj cieni, utvrdjenoj od strane Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica za ove proizvode, odnosno u koliko primaju veće količine u naravi, smanjuje se razmjerno plaća u novcu.

Točka 5. § 6. mienja se i glasi:

Poslodavci su dužni plaćati radnicima, a ovi za te nagrade raditi u akordu ove poslove, i to:

1. Za košnju žitarica i sočivica zajedno sa skupljanjem, vezanjem i slaganjem u krstove po 1 k. j. 100 kg dotične žitarice odnosno sočivice, ako usjev dobro stoji, a ako je usjev riedak i slab tada manje, a ako je polegao, tada više. — Ako vlastnik kosi sam s kosačicom, tada dobivaju radnici 50 kg po 1 k. j. za sve preostale poslove.

2. Za košnju livada i djeteline kosom po 1 k. j. 150—240 Kuna.

3. Za razčupavanje šečerne repe, te za prvu i drugu kopnju po 1 k. j. 1.800 Kuna.

4. Za vadjenje šećerne repe, čišćenje, odrezivanje glave, slaganje u gomile, te pokrivanje lišćem po 1 k. j. 1.500 Kuna.

5. Za rezanje konoplje, te vezanje osušene konoplje u snopove od 6 cola ima se plaćati po 1 k. j. 600—900 Kuna prema gustoći zasijanih redova.

6. Za čupanje lana po 1 k. j. 1.250—1.350 Kuna.

7. Poslodavac može naročito dobrim i marljivim radnicima za sve akordne poslove dati posebnu premiju u iznosu od 10% na odredjene dotične zaslužbine.

U § 7. dodaje se novi stavak, koji glasi:

Ukoliko se stalnim godišnjim slugama i kočijašima deputatistima, koji jedan dio plaće primaju u naravi, odkazuje služba kad oni po godišnjoj dobi (zima i proljeće) nisu mogli koristiti stanovita podavanja u naravi, kao na primjer zemljište za kukuruz prema točki 1 c., dužan je gospodar, da mu to nadoknadi u novcu računajući za svaki mjesec proveden u njegovoj službi od svršetka gospodarske godine, dvanaesti dio vriednosti priroda, označenog u gore spomenutoj točki.

Iza § 7. dodaje se novi §, koji glasi:

Za oranje sa stočnom spregom platit će gospodari po 1 k. j. 400—500 Kuna prema dubini oranja i kakvoći zemlje.

Zubljenje i brananje plaća se 100 Kuna po 1 k. j.

Sjetva 50—70 Kuna po 1 k. j.

Za prievoz kolima tereta od 1.000 kg., odnosno 2 prostorna metra drva, 15 Kuna po 1 prevaljenom kilometru na dobrom putu, a 20 Kuna na lošijem putu.

Izmjena i dopuna ove naredbe stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Veliki župan:

Uroić, v. r.

---

* Narodne novine od 9. srpnja 1942. broj 151.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni i nadopuni zakonske odredbe o ratnim sudovima

§ 1.

Na kraju § 4. zakonske odredbe o ratnim sudovima od 4. srpnja 1942. broj CXCIV-1553-Z-1942. (Narodne novine od 6. srpnja 1942. broj 148) dodaju se nove stavke, koje glase:

»Odredbom Poglavnika Nezavisne Države Hrvatske mogu biti stavljeni pred ratni sud i oni pripadnici oružane snage, koji počine kakav kažnjiv čin iz vojnog kaznenog zakonika od 11. veljače 1930., ili iz kaznenog zakonika od 27. siečnja 1929., a isto tako i oni pripadnici oružane snage, koji su takav kažnjiv čin počinili u vremenu od tri mjeseca prije proglašenja ove zakonske odredbe.

Za sva djela, za sudjenje kojih su nadležni ratni sudovi, odredjuje se smrtna kazna.«

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 10. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCVIII-1673-Z-1942.

Doglavnik-Vojskovodja:
Ministar hrvatskog domobranstva

Slavko Kvaternik, v. r.

Za ministra unutarnjih poslova
Podpredsjedik vlade:

Dr. Džafer Kulenović, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 10. srpnja 1942. broj 152.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjenama i nadopunama zakonske odredbe o redarstvenoj straži Nezavisne Države Hrvatske od 22. lipnja 1942. broj CLXXII-1205-Z-1942

§ 1.

Paragraf 13. mienja se i glasi:

Beriva redarstvenih častnika jednaka su berivima državnih činovnika.

Redarstveni dočastnici, stražari-dorojnici i pokusni stražari primaju beriva odgovarajućih dočinovničkih i podvorničkih razreda 3. stupnja. Osim beriva redarstveni častnici i dočastnici imaju pravo na službovni doplatak, koji se ubraja u temelj za odredjivanje mirovine u postotcima prema godinama službe priznate za mirovinu.

Službovni doplatak iznosi mjesečno:

a) za častnike:

za pukovnike	Kuna 1.500.—,
za podpukovnike, bojnike, nadsatnike i satnike	Kuna 1.400.—,
za nadporučnike	Kuna 800.—, a
za poručnike i zastavnike . .	Kuna 400.—;

b) za dočastnike:

za vodnike	Kuna 250.—, a
za dovodnike i rojnike . . .	Kuna 150.—.

§ 2.

Paragraf 36. mienja se i glasi:

Redarstveni izvršni službenici, koji na dan proglašenja ove zakonske odredbe budu zatečeni u službi

redarstvene straže Nezavisne Države Hrvatske, preimenovat će se i ponovno svrstati naredbama Ministarstva unutarnjih poslova, ravnateljstva za javni red i sigurnost, koje će se izdati za svaku pojedinu osobu u roku od mjesec dana nakon proglašenja ove zakonske odredbe. Njihovo svrstavanje izvršit će se bez obzira na već izvršeno svrstavanje prema propisima zakonske odredbe o svrstavanju, berivima i mirovinama državnih službenika od 27. studenoga 1941. broj CDXXXVII-2115-Z-1941., odnosno prema propisima zakonske odredbe o berivima državnih redarstvenih nadstražara, stražara i detektiva od 24. siečnja 1942. broj XXX-160-Z-1942. Ovo svrstavanje izvršit će se prema sliedećoj skrižaljci:

A) Častnici

Činovnog razreda	dosadanjeg zvanja	preimenovat će se kao:	Svrstavaju se u:
VI. 2. stupnja	nadzornik	podpukovnik	VI. činovni razred 2. stupnja
VI. 1. stupnja	nadzornik	podpukovnik	VI. činovni razred 1. stupnja
VII.	nadzornik	bojnik	VII. čin. razred
VIII.	nadzornik	nadsatnik	VIII. „ „
IX.	nadzornik podnadzornik	satnik	IX. „ „
X.	nadzornik podnadzornik	nadporučnik	X. „ „
XI.	pripravni nadzornik podnadzornik	poručnik	XI. „ „
XII.	podnadzornik	zastavnik	XII. „ „

B) Ostali (dočastnici, stražari-dorojnici i pokusni stražari)

Službovnog naziva prema propisima zakonske odredbe o berivima državnih redarstvenih nadstražara, stražara i detektiva od 24. I. 1942. broj XXX-160-Z-1942.	Razreda	preimenovat će se kao:	svrstavaju se u:
redarstveni nadstražari i viši detektivi (agenti)	I. a.	redarstveni vodnici	I. razred dočinovnika
redarstveni stražari i detektivi (agenti)	I.	redarstveni dovodnici	II. razred dočinovnika
redarstveni stražari i detektivi (agenti)	II.	redarstveni rojnici	III. razred dočinovnika
redarstveni stražari i detektivi (agenti)	III.	stražari-dorojnici	I. razred podvornika
redarstveni stražari vježbenici i detektivi (agenti) vježbenici	—	pokusni stražari	II. razred podvornika

Beriva prema propisima ove zakonske odredbe izplaćivat će se redarstvenim izvršnim službenicima.

svrstanim prema prednjim propisima, počam od 1. srpnja 1942.*

U Zagrebu, 6. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCVII-1646-Z-1942.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar hrvatskog domobranstva
Doglavnik-Vojskovodja

Slavko Kvaternik, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 10. srpnja 1942. broj 152.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 7. srpnja 1942. broj 61625-42 o odkupnoj cieni ječma i odredjivanju ječma za kućne i gospodarske potrebe proizvoditelja

Na temelju §§ 3. i 6. zakonske odredbe od 1. srpnja 1942. broj CLXXXV-1534-Z-1942. o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942. (Narodne novine od 2. srpnja 1942. broj 145), a u sporazumu s ministrom seljačkog gospodarstva izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Odkupne ciene ječma, ozimog i jarog (pivarskog), iz priroda godine 1942. i zaliha prijašnjih godina za 100 kg zdravog, suhog, rešetanog ječma s najviše 3% primjese, postavno skladište proizvoditelja sliedeće:

za ječam 58/62 kg/hl Kn 475.—
za ječam 63/66 kg/hl Kn 500.—
za ječam 67/70 kg/hl Kn 550.—

Za svaki započeti postotak veće primjese smanjuje se odkupna ciena za 1%.

§ 2.

Za prehranu proizvoditelja i članova njihovih obitelji, ukoliko ne proizvode ostale žitarice i kukuruz, ostavlja se prigodom vršitbe 200 kg po osobi domaćinstva, a za djecu do 2 godine starosti 100 kg.

Ukoliko proizvoditelj osim ječma proizvodi i ostale žitarice i kukuruz, ostavlja mu se za prehranu članova obitelji 20 kg po osobi, a za djecu do 2 godine starosti do 10 kg, ako on to izričito zatraži.

Ostavljene količine ječma odbit će se proizvoditelju od ukupne količine žitarica i kukuruza, koje će se ostaviti proizvoditelju i članovima njegove porodice za prehranu iz priroda žitarica i kukuruza u gospodarskoj godina 1942-43.

§ 3.

Za potrebe sjetve ostavlja se proizvoditelju prigodom vršitbe za svako katastralno jutro obradive zemlje, odredjeno za sjetvu ječmom, 100 kg ozimog ili jarog ječma.

§ 4.

Za pokriće ostalih gospodarskih potreba ostavlja se proizvoditelju ječam samo za prehranu i uzgoj prasadi i to 60 kg za svako prase do godine dana starosti, koje će uzgojiti u gospodarskoj godini 1942-43.

§ 5.

Sve količine ječma, ostavljene proizvoditelju za pokriće kućnih i gospodarskih potreba, imaju se unieti u glavnu knjigu proizvodnje i prehrane dotičnog domaćinstva.

§ 6.

Zabranjuje se doznačivanje ječma bilo koje vrste za pokriće drugih potreba u zemlji osim za potrebe javne prehrane i potrebe sjemenja.

Izuzimaju se ustanove javnog poredka s priradnim značajem i sva priradna poduzeća naravnih ili pravnih soba, koja ječam preradjuju u svojim pogonima, i koja su u smislu §§ 1. i 2. naredbe od 16. siečnja 1942. broj 141-Z-1942. o punom zaposlenju priradnih poduzeća, koja proizvode ili preradjuju domaće sirovine (Narodne novine od 19. siečnja 1942. broj 15), proizvela u ovoj gospodarskoj godini ječam odgovarajuće vrste za potrebe svojih pogona vlastitom proizvodnjom na svojim ili zakupljenim zemljištima.

§ 7.

Tko odkupljuje ječam uz više ili niže ciene, tko prodaje ječam uz više ciene, ili tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se po § 5. zakonske odredbe od 1. srpnja 1942. broj CLXXXV-1534-Z-1942. o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942.

§ 8.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 7. srpnja 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

* Narodne novine od 10. srpnja 1942. broj 152.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 25. lipnja 1942. broj 41501, kojom se na temelju stavke 1. § 49. i § 460. obrtnog zakona od 5. listopada 1931. nadopunjuje propisnik o obujmu i razgraničenju gradjevinskih radnja od 16. ožujka 1936. II. broj 9532-U-1936

§ 1.

Na kraju stavke 3. čl. 9. iza rieči »gradjevinske vlasti« dolazi točka i zarez i dodaje se slog, koji glasi: »sve konzolne konstrukcije do najvećeg iztaka od 1.20 m, bile one konstruktivno vezane na armirano-betonski strop, upete u armirano-betonski nadvoj ili uklještene u porivi zid zgrade; jednostavne kontinuirane ploče najvećeg razpona 1,0 m s razlikom u razponima od najviše 20% i približno jednako razdieljenim obterećenjem, s time da kod izhodjenja gradjevne dozvole imaju uz statički proračun priložiti i sve nacrte savijanja željeza i ostalih konstruktivnih detalja. Pravo sastava proračuna i izvedbe radova, navedenih u ovoj stavci, imaju oni majstori zidari, koji su dokazali poznavanje biti i sastava armirano-betonskih konstrukcija prema propisima stavke 1. i 2. čl. 20. ovog propisnika odnosno koji su poslije njegova stupanja na snagu položili izpit za majstora zidara prema propisima uredbe o polaganju izpita za majstore zidare, klesare i zdenčare od 10. listopada 1932. broj 34524-U-1932.«

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 26. lipnja 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Toth, v. r.

* Narodne novine od 10. srpnja 1942. broj 152.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 3. srpnja 1942. broj 9179-1942 o najvišim prodajnim cienama ciglarskih proizvoda za proizvoditelje

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Najviše prodajne ciene ciglarskih proizvoda za proizvoditelje ustanovljuju se, kako sliedi:

rukom kalupana zidna opeka	Kn	1.300.—
strojna zidna opeka	„	1.300.—
strojna šuplja zidna opeka	„	1.350.—
strojna t. zv. laka zidna opeka	„	1.400.—
strojni obični criep (Biber)	„	1.700.—
rukom kalupani obični criep (Biber)	„	1.700.—
vučeni utoreni criep	„	1.850.—
tišteni utoreni criep	„	2.000.—
žljebnjak utoreni	„	7.500.—
žljebnjak rukom tvoreni	„	5.500.—
tarac-opeka 25/25, ručni i strojni proizvod	„	1.300.—

II.

Ustanovljene ciene razumievaju se za 1.000 komada u prodaji na veliko i na malo, postavno ciglana, bez skupnog poreza na poslovni promet.

III.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

IV.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 3. srpnja 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

* Narodne novine od 10. srpnja 1942. broj 152.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 6. srpnja 1942. broj 9400-1942 o troškovima dovoza poljopriradnih proizvoda za gospodarsku godinu 1942-1943

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Na ime ukupnih troškova dovoza poljopriradnih proizvoda, navedenih u zakonskoj odredbi o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942. od 1. srpnja 1942. broj CLXXXV-1534-Z-1942, od skladišta proizvoditelja do skladišta mlinova, odnosno utovareno u željeznička kola ili teglenicu (šlep), smije Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode odkupnim cienama, ustanovljenim po nadležnim oblastima, priračunati najviše Kn 40.— za 100 kg.

II.

Troškovi dovoza poljopriradnih proizvoda, navedenih u točki I. ove oblastne odluke, za pojedine udaljenosti utanačit će Državna poslovna središtnjica za zemaljske proizvode posebno sa svakim pojedinim vozarom prema mjestnim prilikama.

III.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2938-Z-1941., promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

IV.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a istoga dana prestaje vriediti oblastna odluka o troškovima dovoza poljopriradnih proizvoda od 6. ožujka 1942. broj 557-Z-1942. (Narodne novine od 9. ožujka 1942. broj 56), ukoliko ustanovljuje troškove dovoza poljopriradnih proizvoda navedenih u točki I. ove oblastne odluke.

Zagreb, dne 6. srpnja 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

* Narodne novine od 10. srpnja 1942. broj 152.

OBJAVA

Ministarstva vanjskih poslova od 20. lipnja 1942. o ratifikaciji hrvatsko-njemačkoga državnog ugovora o utvrdjenju hrvatsko-njemačke granice od 13. svibnja 1941.

Dana 13. svibnja 1941. podpisali su u Zagrebu opunomoćenici Nezavisne Države Hrvatske i Njemačkoga Reicha ugovor o utvrdjenju hrvatsko-njemačke granice.

Ugovor je ratificiran. Izmjena ratifikacionih povelja usliedila je u Berlinu dana 2. lipnja 1942.

Prema članu 3. ugovora stupio je ugovor na snagu dana 13. svibnja 1941.

Ugovor se ovime proglašuje.

U Zagrebu, 20. lipnja 1942.

M. P.

Ministar vanjskih poslova:

Dr. Mladen Lorković, v. r.

Broj: Pr. 5020-1942.

HRVATSKO-NJEMAČKI DRŽAVNI UGOVOR

Nezavisna Država Hrvatska
i
Njemački Reich

žele ugovorom utvrditi svoje zajedničke granice, koje su nastale iz raspada Jugoslavije. Za zaključenje ovog ugovora imenovali su svoje opunomoćenike:

Poglavnik Nezavisne Države Hrvatske
državnog tajnika Ministarstva vanjskih poslova
gospodina Dra Mladen-a Lorković-a
i generala
gospodina August-a Marić-a,

Kancelar Njemačkog Reicha
njemačkog poslanika u Zagrebu
gospodina Siegfried-a Kasche
i tajnog savjetnika poslanstva
gospodina Kurt-a von Kamphoevener.

Opunomoćenici su nakon izmjene svojih dobrih i u valjanom obliku ispostavljenih punomoći ugovorili slijedeće:

Član 1.

Hrvatsko-njemačka granica utvrdjuje se crtom, koja ide od tromedje: Hrvatska—Njemački Reich—Italija do tromedje: Hrvatska—Njemački Reich—Madjarska i poklapa se općenito sa bivšom upravnom granicom izmedju Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije s jedne strane i austrijskih krunovina Kranjske i Štajerske s druge strane. Predvidjeni tok granice

DEUTSCH-KROATISCHER STAATSVERTRAG

Das Deutsche Reich
und
Der Unabhängige Staat Kroatien

haben den Wunsch, ihre aus dem Zerfall des Jugoslawischen Staates sich ergebende gemeinsame Grenze vertraglich festzulegen. Zum Abschluss dieses Vertrages haben zu ihren Bevollmächtigten ernannt:

der Deutsche Reichskanzler
dne Deutschen Gesandten in Zagreb
Herrn Siegfried Kasche
und den Vortragenden Legationsrat
Herrn Kurt von Kamphoevener.
der Poglavnik des Unabhängigen Staates Kroatien
den Staatssekretär des Ministeriums der Auswärtigen Angelegenheiten
Herrn Dr. Mladen Lorković
und den General
Herrn August Marić.

Die Bevollmächtigten haben nach Austausch ihrer in guter und gehöriger Form befundenen Vollmachten folgendes vereinbart:

Artikel 1

Die deutsch-kroatische Grenze wird durch eine Linie bestimmt, die vom Dreiort: Deutsches Reich—Kroatien-Italien bis zum Dreiort: Deutsches Reich—Kroatien—Ungarn verläuft und im allgemeinen der ehemaligen Verwaltungsgrenze zwischen den österreichischen Kronländern Krain und Steiermark einerseits und dem Königreich Koatien-Slawonien-Dalmatien anderseits entspricht. Der vorgesehene Grenzverlauf ist auf der

označen je plavom crtom na priloženoj karti*), koja čini sastavni dio ovog ugovora.

Član 2.

(1) Konačno utvrdjenje granice izvršit će na licu mjesta što prije moguće hrvatsko-njemačka komisija uzimajući u obzir osobito gospodarske prilike.

(2) Ugovarajuće stranke uglavit će pobliže odredbe o izmjeri, o označenju i uzdržavanju granice.

Član 3.

Ovaj ugovor treba ratificirati. Izmjena isprava o ratifikaciji uslijedit će što prije moguće u Berlinu.

Ugovor stupa na snagu potpisom.

Ugovor je sastavljen u dva originala na hrvatskom i njemačkom jeziku. Obadva su jednako valjana.

Za potvrdu toga opunomoćenici su ovaj ugovor potpisali i svojim pečatima providjeli.**

Dano u Zagrebu 13. svibnja 1941.

Dr. M. Lorković

Aug. Marić

S. Kasche

Kurt von Kamphoevener

* Ovdje nije otisnuta (N. n.)

** Narodne novine od 11. srpnja 1942. broj 153.

beigefügten Karte, die einen wesentlichen Bestandteil dieses Vertrages bildet, durch eine blaue Linie dargestellt.

Artikel 2

(1) Die endgültige Festlegung der Grenze wird an Ort und Stelle unter Berücksichtigung insbesondere der wirtschaftlichen Verhältnisse sobald als möglich durch eine deutsch-kroatische Kommision vorgenommen werden.

(2) Die Vertragschliessenden Teile werden nähere Bestimmungen über die Vermessung, Vermarkung und Unterhaltung der Grenze vereinbaren.

Artikel 3

Dieser Vertrag soll ratifiziert werden. Der Austausch der Ratifikationsurkunden soll möglich bald in Berlin erfolgen.

Der Vertrag tritt mit seiner Unterzeichung in Kraft.

Ausgefertigt in zwei Urschriften in deutscher und kroatischer Sprache, die beide gleiche Geltung haben.

Zu Urkund dessen haben die Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Geschehen zu Zagreb am 13. Mai 1941.

S. Kasche

Kurt von Kamphoevener

Dr. M. Lorković

Aug. Marić

ZAKONSKA ODREDBA
o povraćaju prava i o poništaju osuda zbog političkih kažnjivih čina

§ 1.

Svi oni, koji su osudjeni do dana 10. travnja 1941. od bilo kojega suda zbog političkih kažnjivih čina, izuzevši kažnjivi čin promičbe komunizma, zadobivaju na temelju ove zakonske odredbe počevši od dana osnutka Nezavisne Države Hrvatske pravo na akademske stupnjeve, odličja i druge javne počasti, i vršiti ostala politička prava kao i pravo stjecati državnu ili ma koju drugu javnu službu ili javna zvanja, u koliko su ta prava uslied kaznene osude zbog tih čina izgubili, a izrečene osude zbog tih čina poništavaju se za budućnost sa svim njihovim zakonskim posljedicama.

§ 2.

Ova zakonska odredba obuhvaća sve osobe, koje su u vrieme počinjena čina imale svoje prebivalište ili boravište ili zavičajnost na sadašnjem području Nezavisne Države Hrvaske ili koje su na dan proglašenja ove zakonske odredbe pripadnici Nezavisne Države Hrvatske.

§ 3.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru pravosudja i bogoštovlja, koji se i ovlašćuje, da je može mjerodavno tumačiti.

§ 4.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, 10. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCIX-1674-Z-1942.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 11. srpnja 1942. broj 153.

ZAKONSKA ODREDBA
o pomoćnom osoblju u posebničkim kućanstvima

§ 1.

Propisi ove zakonske odredbe odnose se na one osobe, koje u posebničkim kućanstvima obavljaju u stalnom i neprekidnom najamnom odnosu pomoćne poslove.

§ 2.

1. Osobe, koje nisu navršile 14 godinu života, mogu se primiti u službu u posebničkim kućanstvima samo uz predhodnu dozvolu obćinskog ili gradskog poglavarstva, koja se izdaje na temelju liečničke svjedočbe, da je dotična osoba tjelesno i duševno sposobna za vršenje takve službe.

2. Poslodavac može od osobe, koju želi primiti u službu, tražiti liečničku svjedočbu o zdravstvenom stanju.

3. Poslodavac može od osobe, koja je već zaposlena, tražiti da se podvrgne liečničkom pregledu.

4. Liečničke preglede, spomenute u toč. 1., 2. i 3., dužni su bezplatno vršiti liečnici radničkog osiguranja i obćinskog odnosno gradskog poglavarstva u mjestu boravišta osobe, koja želi stupiti u službu, odnosno u mjestu službe. Jednako su dužni bezplatno izdavati liečničke svjedočbe.

U mjestu, gdje nema ovih liečnika, dužni su pregledе vršiti i svjedočbe izdavati liečnici kotarskih oblasti.

§ 3.

1. Posloprimac može u službu biti primljen pokusno. Pokusna služba može trajati najviše 14 dana, te se može razriešiti uz odkazni rok od jednog dana.

2. Nakon izminuća pokusne službe može se službovni odnos odkazati svakog prvog odnosno petnaestog dana u mjesecu tako, da službovni odnos svršava petnaestoga odnosno posljednjeg dana u mjesecu.

Ovaj odkazni rok vriedi za obje stranke.

§ 4.

1. Dužnosti i prava posloprimca mogu se ugovorom o službi povoljnije odrediti, nego što propisuje ova zakonska odredba. Ukoliko ugovor o službi sadrži uglavke, protivne ovoj zakonskoj odredbi i naredbama, izdanim na njezinu temelju, nemaju ovi uglavci pravne moći.

2. Posloprimac nije dužan izvršiti takve poslodavčeve naloge, koji se protive državnim zakonima ili javnom ćudoredju, ili koji su štetni za zdravlje posloprimca.

3. Plaća u gotovu novcu ima se posloprimcu izplatiti najkasnije tri dana iza izteka svakog mjeseca službovanja, odnosno na dan izstupa posloprimca iz službe.

4. Prima li posloprimac hranu od poslodavca, ova mora biti zdrava i u dovoljnoj količini.

5. Prima li posloprimac stan od poslodavca, stan ne smije biti štetan za zdravlje ili ćudoredje posloprimca.

6. Potanje propise o zaštiti zdravlja posloprimaca, koji primaju od svog poslodavca stan i hranu, izdat će naredbenim putem ministar udružbe u sporazumu s ministrom zdravstva.

§ 5.

1. Posloprimcu, koji živi u kućnoj zajednici s poslodavcem, pripada noćni odmor od najmanje 8 sati. Posloprimcu, koji nije navršio 16 godina života, pripada noćni odmor od devet sati.

2. Posloprimcu pripada slobodan podnevni odmor od jednog sata bez prekida ili s prekidom od jednog i pol sata. Posloprimcu, koji nije navršio 16 godina života, pripada bez prekida dnevni odmor od jednog i pol sata odnosno s prekidom od 2 sata dnevno.

3. Posloprimcu pripada slobodno vrieme i izlaz za obavljanje obvezatnih vjerskih i ustaških dužnosti, koje će se u provedbenoj naredbi potanje označiti.

4. Posloprimcu pripada svake nedjelje i na glavne blagdane popodnevni izlaz i odmor u trajanju od najmanje pet sati.

5. Posloprimac ima svaki drugi tjedan na jedan radni dan pravo izlaza kroz dva sata. Na taj dan nema posloprimac pravo na odmor u smislu točke 2. ovog paragrafa.

§ 6.

Ako službeni odnos traje neprekidno preko godinu dana, posloprimac ima pravo na dopust od osam dana godišnje. Ako službeni odnos traje preko pet godina, posloprimac ima pravo na dopust od 15 dana godišnje. U oba slučaja posloprimac ima pravo za to vrieme samo na ugovorenu plaću u gotovu novcu, bez prava na obskrbu.

Poslodavac ne može siliti posloprimca, da nastupi dopust, ako ovaj to ne želi.

§ 7.

O vremenu odmora, izlaza i dopusta odlučuje poslodavac.

§ 8.

Posloprimac ima u slučaju bolesti, nakon izminuća pokusnog vremena službovanja, pravo na plaću kroz sedam dana. Ako službeni odnos traje više od šest mjeseci, pripada posloprimcu pravo na plaću kroz četrnaest dana.

U oba slučaja posloprimcu pripada ugovorena plaća u gotovu novcu, a plaća, stan i obskrba onda, ako uz privolu poslodavca za vrieme bolesti ostaje kod poslodavca.

§ 9.

Posloprimcu, koji po želji poslodavca ne nastupi dopust ili izlaz iz kuće predvidjen u toč. 3., 4. i 5. § 5.

ove zakonske odredbe, pripada novčana odšteta. Obračun i izplata ovakvih potraživanja mora se izvršiti koncem svakog mjeseca.

Tužba za neizplaćene iznose mora se podići najkasnije u roku od tri mjeseca, nakon izstupa iz posla, i to samo za potraživanje kroz godinu dana unatrag.

Posloprimac nema prava ni na kakvu odštetu, ako bez izričite želje poslodavca nije izkoristio dopust ili izlaz, predvidjen u toč. 3., 4. i 5. § 5. ove zakonske odredbe.

§ 10.

Posloprimcima, koji žive u kućnoj zajednici sa svojim poslodavcem pet godina, pripada u slučaju odkaza službovnog odnosa sa strane poslodavca povrh podpune plaće kroz odkazno vrieme, i odpravnina u iznosu jednomjesečne plaće u gotovu novcu. Ako se službovni odnos razrieši nakon deset godina, odpravnina iznosi dvomjesečnu plaću, a nakon petnaest godina tromjesečnu plaću.

§ 11.

Važnim razlogom, zbog kojega posloprimac može istupiti iz službe prije izteka ugovora i bez odkaznog roka, smatra se:

1. ako poslodavac ili koji odrasli član njegove obitelji tjelesno napadne posloprimca, ako ga vriedja pogrdnim nazivima ili navodi na protuzakonite i nećudoredne čine;

2. ako poslodavac posloprimcu uredno ne izplaćuje pogodjenu plaću ili je samovoljno umanjuje ili ako prikraćuje primanja u naravi ili krši druge bitne točke ugovora odnosno ove zakonske odredbe;

3. ako posloprimac prema nalazu liečnika radničkog osiguranja postane nesposoban za daljnje vršenje službe ili ako ne može dalje vršiti bez štete za zdravlje ili ćudoredje,

4. ako se poslodavac ili član njegove obitelji proti posloprimcu ogrieši povredom ćudoredja ili znatnom povredom časti ili ako ga ne će zaštititi od takvih postupaka članova svoje obtielji ili ostalih osoba, zaposlenih u istom kućanstvu;

5. ako poslodavac daje posloprimcu nečistu i nezdravu hranu, te ako prostorija za stanovanje ne odgovara zdravstvenim propisima.

§ 12.

Poslodavac može odpustiti posloprimca iz posla prije izteka ugovora i bez odkaznog roka, ako nastupi koji od sliedećih slučajeva:

1. ako se posloprimac kod nastupa u posao poslužio krivim ili krivotvorenim izpravama;

2. ako posloprimac poslodavca tjelesno napadne ili uvrijedi pogrdnim riečima, ili ako se posloprimac podaje pijanstvu ili provodi nećudoredni život u kući ili izvan nje;

3. ako posloprimac počini kažnjivo djelo proti imovini;

4. ako posloprimac bude lišen slobode osudom suda ili rješenjem upravne oblasti;

5. ako posloprimac postane zarazno bolestan, a bolest je dokazana liečničkim pregledom;

6. ako posloprimac bez odobrenja poslodavca, osim u slučajevima, navedenim u § 11., napusti posao ili ne će da vrši svoju dužnost, a dovoljno ne opravda svoj postupak; ili ako poslije izričite opomene ne posluša naloge poslodavca, koji su opravdani prema naravi službe i koji se temelje na ovoj zakonskoj odredbi.

7. ako posloprimac učini kakvo djelo, uslied kojeg je izgubio poslodavčevo povjerenje;

8. ako posloprimac poslije opomene nepažljivo i neoprezno postupa s vatrom ili zapaljivim svietlom i drugim pogibeljnim stvarima;

9. ako posloprimac potiče ukućane i ostalo osoblje u službi na neposlušnost odnosno na nećudoredne ili protuzakonite čine;

10. ako posloprimac namjerno ošteti poslodavčeve stvari.

Poslodavac gubi pravo odpustiti posloprimca bez odkaza, ako je za koji od razloga, naveden u toč. 1. do 10., znao dulje od osam dana, a nije se kroz to vrieme poslužio svojim pravom.

§ 13.

Za rješavanje priepora izmedju pomoćnog osoblja u posebničkim kućanstvima i njihovih poslodavaca nadležne su upravne oblasti prve molbe.

§ 14.

Tko se ogrieši o propise ove zakonske odredbe odnosno o propise naredbe, izdane na temelju ove zakonske odredbe, kaznit će se novčanom globom od Kuna 50 do 5.000.— odnosno zatvorom od 1 do 14 dana. Kazneni postupak provode na priedlog stranke upravne oblasti prve molbe.

§ 15.

Ovlašćuje se ministar udružbe, da u sporazumu sa zanimanim ministrima izdaje naredbe o otvaranju tečajeva za stručnu izobrazbu osoblja u posebničkim kućanstvima, kao i da propisuje najniže dopustive plaće i skuparinski doplatak pomoćnog osoblja.

§ 16.

Provedba ove zakonske odredbe i njezino mjerodavno tumačenje povjerava se ministru udružbe.

§ 17.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* i toga dana prestaju vriediti svi protivni joj propisi.

U Zagrebu, dne 10. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CC-1649-Z-1942.

Ministar udružbe:

Dr. Lovro Sušić, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar zdravstva:

Dr. Ivo Petrić, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 11. srpnja 1942. broj 153.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 9. srpnja 1942. broj 62.540-42 o odredjivanju žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira za kućne i gospodarske potrebe proizvoditelja

Na temelju §§ 3. i 6. zakonske odredbe od 1. srpnja 1942. broj CLXXXV-1534-Z-1942. o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske god. 1942. i naredbe o ustanovljivanju stanja obradjenih površina, prosjeka proizvodnje i potreba prehrane od 18. svibnja 1942. broj 42.662-42, a u sporazumu s ministrom seljačkog gospodarstva izdajem ovu naredbu.

§ 1.

Pod proizvoditeljima u smislu ove naredbe smatraju se seljaci, koji sami ili sa svojim porodicama proizvode zemaljske plodine, vlastnici, posjednici, zakupci i ostali imatelji zemljišta, koji od ovog imaju prihod u naravi, vlastnici vršaćih strojeva, ušurnih mlinova i namješteníci i radnici kod vršalica i u ušurnim mlinovima kao i možebitni članovi njihovih porodica, ukoliko za svoj rad dobivaju nagradu u zemaljskim plodinama i konačno one naravne ili pravne osobe, koje zamienjuju svoje proizvode i usluge s proizvoditeljima zemaljskih plodina a ovo im pravo prizna ministar za obrt, veleobrt i trgovinu posebnom odlukom.

§ 2.

Za vlastitu prehranu proizvoditelja i članova njihovih obitelji ostavit će se iz priroda gospodarske

god. 1942. ili iz zaliha iz prijašnijh godina za vrieme od 1. kolovoza 1942. do 31. srpnja 1943., proizvoditelju i onim članovima njegove porodice, koji žive s njime u zajedničkom kućanstvu ili ih ovaj uzdržava sliedeće količine:

1. 200 kg žitarica i kukuruza zajedno u omjeru 60% žitarica prema izboru a 40% kukuruza;

2. 200 kg žitarica prema izboru, ukoliko proizvoditelj ne proizvodi i kukuruz, odnosno 225 kg kukuruza, ukoliko proizvoditelj ne proizvodi uobće žitarice;

3. 200 kg krumpira i 20 kg po izboru graha, graška, boba ili leće u zrnu;

Za djecu proizvoditelja do 2 godine starosti ostavit će se polovica napried odredjenih količina.

§ 3.

Za stalne namještenike proizvoditelja (poslugu i deputatiste) i članove njihovih obitelji odredjuju se iste količine kao i za proizvoditelja, ukoliko su bili kod njega zaposleni kroz čitavu gospodarsku godinu. Za manje vrieme zaposlenja snizuju se razmjerno zaposlenju odredjene količine.

Za povremene poljodjelske (sezonske) radnike ostavit će se proizvoditelju, koji obradjuje više od 10 katastralnih jutara obradive zemlje, za svako katastralno jutro obradive zemlje za žitarice ukupno 12 kg za kukuruz i krumpir 30 kg., a za mahunaste plodove 30 kg., za šećernu repu 60 kg., za vinograde 100 kg., a za ostale kulture po jutru obradive zemlje 15 kg. pšenice u zrnu, nadalje krumpira polovicu, a graha četvrtinu navedenih količina žitarica.

Proizvoditelju treba osim napried navedenih zaliha žitarica, krumpira i graha za prehranu sezonskih rad-

nika ostaviti za svakog sezonskog radnika, koji je bio zaposlen kod njega kao poslodavca najmanje dva mjeseca, još po 200 kg žitarica prema § 2. t. 1. i 2. ove naredbe.

Broj sezonskih radnika imade proizvoditelj prijaviti pismeno kotarskom priradnom nadzorniku. Tko to ne učini, ne smije s ovog naslova otudjiti nikakovu količinu žitarica.

Pripadnosti imatelja vršalica, njihovih upravljača, poslovodja, strojara i radnika i članova njihovih obitelji odredjene su naredbom ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 27. lipnja 1942. broj 58.007-42. o vršitbi u godini 1942.

Pripadnosti u naravi imatelja mlinova, radnika i namještenika mlinova odredjene su naredbom ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 6. srpnja 1942. broj 60.334-42. o radu mlinova u gospodarskoj godini 1942-43.

Pripadnosti u ječmu za kućne i gospodarske potrebe proizvoditelja odredjene su naredbom ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 7. srpnja 1942. broj 61.625-42 o odkupnoj cieni ječma i odredjivanju ječma za kućne i gospodarske potrebe proizvoditelja.

§ 4.

Za sjemenske svrhe ostavlja se proizvoditelju za jedno kat. jutro obradive zemlje za potrebe sjetve u ovoj gospodarskoj godini, ukoliko se obveže na obradbu zemlje: ozime i jare pšenice, ozime i jare raži, suražice i ječma 100 kg čistog zrna, ozime i jare zobi 70 kg., krupnozrnog kukuruza 30 kg., a sitnozrnog 20 kg, krumpira 1100 kg, graha čiste kulture 70 kg, a kao

medju usjev 20 kg, graška 100 kg, leće 60 kg, boba 120 kg i heljde 60 kg.

Ostavljene količine za potrebe sjetve ubilježit će se odmah u glavnu knjigu proizvodnje i potreba dotičnog proizvoditelja.

§ 5.

Za prehranu stoke, koja je vlastničtvo proizvoditelja, ostavit će se iz njegovog priroda za isto razdoblje:

1. za pastuhe, kobile, radne konje i ždrebad do 3 godine starosti, i to za hladnokrvnu pasminu dnevno 3 kg (godišnje 1095 kg), za toplokrvnu pasminu dnevno 2 kg (godišnje 730 kg), za brdsku pasminu dnevno 0,5 kg (godišnje 183 kg), a za mule i mazge 0,5 kg (godišnje 183 kg);

2. za bikove, krave i junice preko 2 godine starosti, za telad do 1 god. starosti plemenite pasmine dnevno 1,5 kg (godišnje 548 kg), za volove u tovu za 120 dana dnevno 2,5 kg, za radne volove i telad do 1 godine starosti u domaćem tipu 1 kg (godišnje 365 kg);

3. za svinje, i to za nerastove za vrieme pripusta kroz 90 dana dnevno 2 kg, a za ostalo vrieme pripusta 0,5 kg; za krmače s odojcima kroz 140 dana dnevno 3 kg a za ostalo vrieme dnevno 1 kg; za kasno zrele svinje u tovu, starije od 1 godine: a) kroz 30 dana 60 kg, b) kroz 35 dana 105 kg i c) kroz 90 dana 360 kg, svega godišnje 525 kg. Količine ječma za ujgoj i prehranu prasadi do 1 godine starosti propisane su naredbom ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 7. srpnja 1942. broj 61.625-42. o odnosnoj cieni ječma i odredjivanju ječma za kućne i gospodarske potrebe proizvoditelja;

4. Za ovce i koze (ovnove, ovce, jarce i koze) godišnje po komadu 5 kg.

Odredjene količine odnose se na komad odnosno grlo i obuhvaćaju krepku hranu t. j. zob, posije i kukuruz iz vlastitog priroda imatelja stoke.

Zabranjuje se prehrana peradi žitaricama i kukuruzom, namienjenih ljudskoj prehrani, već se u tu svrhu imade upotrebljavati trećorazredne izmlaćene žitarice, odpadci vjetrenja i trijeranja žitarica, kukuruzlošak i sl.

Sve količine, koje se ostavljaju proizvoditelju za prehranu njegove vlastite stoke iz vlastitog priroda, imadu se unieti u glavnu knjigu proizvodnje i prehrane.

§ 6.

Ustanovljeni višak žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira, dužni su proizvoditelji nakon odbitka onih količina, koje se ostavljaju proizvoditelju za pokriće kućnih i gospodarskih potreba od stvarnog odnosno prosječnog njegovog priroda, u smislu § 1. zakonske odredbe o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942. predati na prvi poziv oblasti uz odredjene ciene i na odredjenom mjestu za to ovlaštenim osobama.

Ustanovljeni višak predmet je monopolne razpoložbe države za svrhe potreba javne prehrane i ostalih potreba narodnog gospodarstva i proizvoditelji i imatelji ustanovljenih viškova ne mogu njima drugačije razpolagati.

§ 7.

Svi proizvoditelji i imatelji žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira dužni su kod nadležnog obćinskog poglavarstva prijaviti svaku promjenu u brojnom stanju njihovih obitelji, stalne posluge i stoke radi očevidnosti o odredjivanju potreba za pokriće njihovih kućnih i gospodarskih potreba i višaka odnosno manjaka hrane za njihovo kućanstvo.

Isto tako dužni su proizvoditelji i imatelji spomenutih proizvoda prijaviti kod nadležnog obćinskog poglavarstva i svaku drugu okolnost na njihovu posjedu, kojom se mienja račun viška i manjka u spomenutim proizvodima u njihovu kućanstvu, kao na pr. posjedovni odnos, razpoloživo zemljište, kradja, vatra, oduzimanje hrane nasilnim putem.

§ 8.

Županski i kotarski priradni nadzornici i osobe, kojima je povjerena dužnost očevidnosti i unošenja podataka u glavne knjige proizvodnje i prehrane pučanstva, dužni su vršiti neprekidni nadzor nad kretanjem višaka i manjaka pojedinih domaćinstava, posebno pak da se ostavljene količine zemaljskih plodina za pokriće kućnih i gospodarskih potreba proizvoditelja razborito troše i namjenjuju svrhama, za koje su odredjene.

§ 9.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se po § 5. zakonske odredbe od 1. srpnja 1942. broj CLXXXV 1534-Z-1942. o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942.

Postupak vode i kazne izriču prvomolbene upravne oblasti, a novčane kazne idu u korist državne blagajne.

Oduzeti proizvodi, koji su predmet prekršaja, imaju se predati Državnoj poslovnoj središtnjici za zemaljske proizvode za prehranu siromašnog pučanstva.

§ 10.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 9. srpnja 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 11. srpnja 1942. broj 153.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 9. srpnja 1942. broj 62.988-1942 o odkupnoj cieni pšenice, raži, suražice, pira, prosa i heljde iz priroda godine 1942. kao i o načinu meljave u gospodarskoj godini 1942-1943

Na temelju §§ 3. i 6. zakonske odredbe od 1. srpnja 1942. broj CLXXXV-1534-Z-1942. o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942., a u sporazumu s ministrom seljačkog gospodarstva i državnim rizničarom izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Odkupne su ciene za pšenicu iz priroda god. 1942. i zaliha iz prijašnjih godina za 100 kg zdrave, suhe, rešetane pšenice, postavno skladište proizvoditelja, sliedeće:

za pšenicu do 72 kg/hl do 5% primjese Kn. 420.—
za pšenicu od 73 do 76 kg/hl do 2% primjese Kn. 430.—
za pšenicu od 77 kg/hl dalje do 1% primjese Kn. 450.—

Za svaki započeti postotak veće primjese smanjuje se odkupna ciena za 1% s napomenom da ukupna količina primjese ne može biti veća od 10%. Za slučaj veće primjese ustanovljuje vriednost pšenice nadležni kotarski agronom.

§ 2.

Odkupne su ciene za raž i suražicu iz priroda god. 1942. i zaliha prijašnjih godina za 100 kg zdrave, suhe rešetane robe, postavno skladište proizvoditelja, sliedeće:

za raž i suražicu do 68 kg/hl do 2% primjese Kn. 430.—
za raž i suražicu od 69 kg/hl dalje do 1% primjese Kn 450.—.

Za svaki započeti postotak veće primjese smanjuje se odkupna ciena za 0,5% s napomenom, da ukupna količina primjese ne može biti veća od 10%. Za slučaj veće primjese od 10% ustanovljuje vriednost raži i suražice nadležni kotarski agronom.

§ 3.

Odkupne su ciene za proso, pir i heljdu iz priroda god. 1942. i zaliha iz prijašnjih godina za 100 kg zdrave, suhe i rešetane robe Kn. 450.— postavno skladište proizvoditelja.

§ 4.

Državna poslovna središtnjica za zemaljske proizvode, odnosno osobe, ovlaštene za odkup, plaćat će proizvoditeljima odnosno imateljima povrh odkupnih ciena, propisanih u § 1.—3. ove naredbe, za spomenute proizvode Kn. 150.— za svaki 100 kg u ime premije, ukoliko proizvoditelji predaju svoje viškove spomenutoj središtnjici postepeno prema pozivu oblasti no najkasnije do 30. rujna 1942.

§ 5.

Prodajne ciene brašnu i kruhu i ostalim proizvodima iz brašna propisat će Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica.

§ 6.

Mlinovi, ovlašteni u smislu Naredbe ministarstva za obrt veleobrt i trgovinu od 6. srpnja 1942. broj 60.334-42. o radu mlinova u gospodarskoj godini 1942-43,

mljet će žitarice-krušarice prema posebnim dozvolama za rad na jedan od sliedećih načina meljave: a) 95% jednoličnog brašna, 4% posija i 1% raztura i b) 60% jednoličnog brašna, 35% brašna nulera, 4% posija i 1% raztura.

Ušurni mlinovi mljet će žitarice, primljene za ušurnu meljavu, u smislu propisa § 11. spomenute naredbe o radu mlinova.

§ 7.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se po § 5. zakonske odredbe od 1. srpnja 1942. broj CLXXXV-1534-1942. o odkupu žitarica, kukuruza, mahunastih plodova i krumpira iz priroda gospodarske godine 1942.

Postupak vode i kazne izriču prvomolbene upravne oblasti, a novčane kazne idu u korist državne blagajne. Oduzeti proizvodi, koji su predmet prekršaja, imadu se predati Državnoj poslovnoj središtnjici za zemaljske proizvode za prehranu siromašnog pučanstva.

§ 8.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

* Narodne novine od 11. srpnja 1942. broj 153.

NAREDBA

Državnog izvještajnog i promičbenog ureda od 10. srpnja 1942., broj 10.912 o obvezatnom prikazivanju zvučnog tjednika »Hrvatska u rieči i slici«.

Na temelju § 2. toč. 16. i § 3. zakonske odredbe o državnom izvještajnom i promičbenom uredu od 24. siečnja 1942., broj XXXIII-231-Z-1942. (Narodne novine od 26. siečnja 1942., broj 21) izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Prikazivanje slikopisnog zvučnog tjednika »Hrvatska u rieči i slici«, što ga izdaje Državni slikopisni zavod »Hrvatski slikopis« (Croatia Film), obvezatno je za sve slikokaze u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj.

§ 2.

Državni slikopisni zavod »Hrvatski slikopis« (Croatia Film) iznajmljuje slikokazima zvučni tjednik »Hrvatska u rieči i slici« uz primjerenu odštetu, a nadzor nad prikazivanjem vrši Državni izvještajni i promičbeni ured.

§ 3.

Prikazivanju zvučnog tjednika »Hrvatska u rieči i slici« ima se posvetiti puna stručna pažnja, a za propuste u tom pogledu odgovorni su kako vlastnici slikokaza tako i njihovo stručno osoblje.

§ 4.

Ako koji slikokaz radi velike dužine glavnog slikopisa ne bi izuzetno mogao prikazivati zvučni tjednik

»Hrvatska u rieči i slici«, dužan je vlastnik slikokaza istog dana, kada se vrši prvo prikazivanje tog razporeda, podnieti Državnom izvještajnom i promičbenom uredu pismeni izvještaj, u kojem ima opravdati propust prikazivanja zvučnog tjednika »Hrvatska u rieči i slici« i uz to navesti: točnu dužinu glavnog slikopisa, dužinu i sadržaj svakog pojedinog kratkog slikopisa, koji je bio u razporedu i dužinu priradno-promičbenih slikopisa, ako je takvih u razporedu bilo, kao i broj i vrieme prikazivanja diapozitiva, ako je ovih u razporedu bilo.

§ 5.

Prekršitelji ove naredbe kaznit će se prema propisima § 3., st. 2. zakonske odredbe od 24. siečnja 1942., broj XXXIII-231-Z-1942.

§ 6.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 10. srpnja 1942.

Pročelnik Državnog
izvještajnog i promičbenog
ureda:

Dr. Vilko Rieger, v. r.

* Narodne novine od 11. srpnja 1942. broj 153.

Velika župa Usora i Soli u Tuzli

Broj: 6501-1942.

Na temeluj § 2. savezno § 7. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. XI. 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem

OBLASTNU ODLUKU

o ustanovljenju ciena za dimnjačarske radove na području velike župe Usora i Soli.

Čl. 1.

I. Za sliedeća obavezna čišćenja:

1.	Čiščenje dimnjaka (cilindera) i prolaznih dimnjaka bez obzira na katove	Kn	6.—
2.	Čišćenje dimnjaka za etažna grijanja bez obzira na katove	Kn	8.—
3.	Čišćenje centralnog dimnjaka (t. j. za parno i toplovodno grijanje) po jednom metru visine	Kn	6.—
4.	Čišćenje parnih dimnjaka, koji služe u tvorničke svrhe do 10 metara visine	Kn	75.—
	za svaki daljnji metar visine	Kn	10.—
5.	Izspaljivanje dimnjaka	Kn	8.—
6.	Izstruganje i pregledavanje dimnjaka u novogradnjama i nadogradnjama	Kn	15.—
7.	Čišćenje dimnih kanala po 1 metru duljine	Kn	8.—

8. Čišćenje dimnjaka običnih pekarskih peći . . . . Kn 15.—
9. Čišćenje dimnjaka parnih pekarskih peći . . . . Kn 35.—

II. Za sliedeća neobavezna čišćenja:

10. Čišćenje štednjaka limenih, malih Kn 6.—
11. Čišćenje štednjaka gvozdenih, većih Kn 8.—
12. Čišćenje zidanih štednjaka . . . . Kn 10.—
13. Čišćenje štednjaka u restauracijama, gostionama, zavodima i tome slično, te etažnih štednjaka . . . . . . Kn 20.—
14. Čišćenje štednjaka neobične veličine Kn 30.—
15. Čišćenje kotlova praonica i tome slično Kn 6.—
16. Čišćenje kotlova u obrtničkim radionicama . . . . Kn 10.—
17. Čišćenje gvozdenih peći i peći kupaonice s jednim metrom cievi Kn 6.—
za svaki daljnji metar cievi . . . . Kn 2.—
18. Čišćenje parnog ložišta, manjeg Kn 50.—
čišćenje parnog ložišta većeg Kn 60.—
čišćenje parnog ložišta velikog Kn 70.—
19. Čišćenje tvorničkih parnih kotlova manjih . . . . Kn 250.—
čišćenje tvorničkih parnih kotlova, većih . . . . Kn 350.—
20. Čišćenje Zephir peći . . . . Kn 30.—

Gornje ciene propisane su za obavljanje čišćenja danju t. j. od 7 sati u jutro do 7 sati na večer. Za svako obavljanje čišćenja noću t. j. od 7 sati na večer do 7 sati u jutro, kao i nedjeljom i blagdanom, platit će se za 50% više od gore navedenih ciena, ako se čišćenje u to vrieme obavlja po želji stranke.

Gore navedene ciene naplaćivat će se za radove u gradovima i sjedištima kotarskih oblasti. Za radove u varošima, industrijskim naseljima i drugim gušće naseljenim mjestima izvan gradova i sjedišta kotarskih oblasti naplaćivat će se 25% više, a za radove po raštrkanim selima 5% više od gore navedenih ciena.

Čl. 2.

Ovaj cienik vriedi za cielo područje velike župe Usora i Soli.

Čl. 3.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

Čl. 4.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* i tada prestaju važiti dosadašnje odredbe Pravilnika za vršenje dimnjačarskog obrta na području bivše Drinske banovine od 28. IV. 1934. broj VIII-5170-34, izmjenjenog odlukom biv. Poglavnikovog povjereničtva u Sarajevu broj 1682-VIII od 8. srpnja 1941., i to čl. 2., kao i ostale odredbe, koje su u protivnosti s ovom odlukom.

Tuzla, 6. srpnja 1942.

Po ovlaštenju velikog župana
nadstojnik upravnog odjela
odjelni savjetnik:

Tuzlančić, v. r.

*** Narodne novine od 11. srpnja 1942. broj 153.**

NAREDBA

Državne riznice od 9. srpnja 1942. broj 10489-1942 o povlašćenoj carini na sivo (ljevaoničko) sirovo željezo

Na temelju čl. 15. i 23. zakona o obćoj carinskoj tarifi od 19. lipnja 1925. (Službene novine broj 136-XXVIII od 20. lipnja 1925.) propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Rok iz opazke 2. iza broja 536. uvozne tarife zakona o obćoj carinskoj tarifi produljuje se do 31. prosinca 1942.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 9. srpnja 1942.

Državni rizničar:

Dr. Košak, v. r.

* Narodne novine od 13. srpnja 1942. broj 154.

NAREDBA

ministra seljačkog gospodarstva od 4. srpnja 1942. broj 8351-vet., o maleinizaciji konja za klanje

Na temelju §§ 3. i 27. zakona o suzbijanju i ugušivanju stočnih zaraza od 14. lipnja 1928. (Službene novine od 26. lipnja 1928. broj 144-LXVII) izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Svi konji, koji se kolju za javnu potrošnju, moraju se prije klanja maleinizirati. Maleinizacija se provodi očnim pokusom.

§ 2.

Maleinizaciju mora u smislu st. 5. čl. 2. pravilnika o pregledu stoke za klanje i mesa i veterinarskom nadzoru živežnih namirnica životinjskog podrietla od 15. srpnja 1938. broj 56845-IV. (Službene novine od 17. kolovoza 1938.) provesti veterinar, odredjen za pregled stoke za klanje i mesa, i to 24 sata prije klanja.

§ 3.

Trošak za provedbu maleinizacije pada na teret stranke, a zaračunava se s 20 Kuna po komadu.

§ 4.

O maleinizaciji mora se voditi posebni očevidnik, u koji se osim ostalih podataka imaju osobito unositi točni i obširni podatci o opisu i podrietlu grla.

§ 5.

U slučaju ustanovljenja sumnje na sakagiju ima se postupati po postojećim zakonskim propisima.

§ 6.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 4. srpnja 1942.

Ministar seljačkog gospodarstva:

Dr. Dumandžić, v. r.

* Narodne novine od 13. srpnja 1942. broj 154.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 9. srpnja 1942. broj 9126-1942 o najvišim prodajnim cienama žestokih pića, likera i malinova soka za proizvoditelje i o oblikovanju ciena ovih proizvoda u prodaji na malo

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Najviša prodajna ciena ruma u bocama od jedne litre, bilo pod kojim imenom, ustanovljuje se za proizvoditelje, kako sliedi:

1. rum s 50% alkohola . . . . . . Kn 160.—
2. rum s 60% alkohola . . . . . . Kn 190.—
3. rum s 70% alkohola i s najmanje 2% izvornog Jamaica-ruma . . . . . Kn 225.—

sve za 1 litru, uključivši bocu i državnu trošarinu, bez omota, bez skupnog poreza na poslovni promet, poreza na razkoš i gradske odnosno općinske trošarine, postavno skladište proizvoditelja.

II.

Najviša prodajna ciena likera u bocama od jedne litre, bilo pod kojim imenom, ustanovljuje se za proizvoditelje, kako sliedi:

1. liker uobičajeni (konzumni) s najmanje 35% alkohola . . . . Kn 160.—
2. crême-likeri ili gorki likeri s najmanje 35% alkohola za crême-likere, a s najmanje 38% alkohola za gorke likere Kn 180.—,

sve za 1 litru, uključivši bocu i državnu trošarinu, bez omota, bez skupnog poreza na poslovni promet, poreza na razkoš i gradske odnosno obćinske trošarine, postavno skladište proizvoditelja.

III.

Najviša prodajna ciena vinjaka (brandy) u bocama od 0.7 litre, bilo pod kojim imenom, ustanovljuje se za proizvoditelje kako sliedi:

1. Brandy Imperial s najmanje 38% alkohola . . . . Kn 140.—
2. Brandy Medicinal s najmanje 38% alkohola . . . . Kn 150.—,

uključivši bocu i državnu trošarinu, bez omota, bez skupnog poreza na poslovni promet, poreza na razkoš i gradske odnosno obćinske trošarine, postavno skladište proizvoditelja.

IV.

Najviša prodajna ciena rakije (šljivovice, borovičke, tropice i klekovače) ustanovljuje se za proizvoditelje, kako sliedi:

1. rakija s najmanje 30% alkohola, otvoreno . . . . Kn 140.—
2. rakija s najmanje 40% alkohola otvoreno . . . . Kn 190.—
3. rakija u bocama od 1 litre s najmanje 40% alkohola . . . . Kn 240.—

4. šljivovica u bocama od 1 litre s najmanje 42% alkohola . . . . Kn 260.—

sve za 1 litru, uključivši bocu i državnu trošarinu, bez omota, bez skupnog poreza na poslovni promet, poreza na razkoš i gradske odnosno občinske trošarine, postavno skladište proizvoditelja.

V.

Najviša prodajna ciena malinova soka ustanovljuje se za proizvoditelje, kako sliedi:

1. malinov sok u bocama . . . . . Kn 82.—
2. malinov sok u limenim posudama (kantama) . . . . Kn 70.—,

sve za 1 kg, kod prodaje u bocama uključivši bocu, a kod prodaje u limenim posudama bez limene posude, bez omota, bez skupnog poreza na poslovni promet, poreza na razkoš i gradskih odnosno občinskih pristojbi, postavno skladište proizvoditelja.

VI.

Ciene, ustanovljene u točkama I., II., III., IV. i V. ove oblastne odluke, razumievaju se kod prodaje količina od najmanje 100 boca, 100 litara, odnosno 100 kg. Kod prodaje količina manjih od 100 boca, 100 litara, odnosno 100 kg. smiju se ustanovljene ciene povisiti za najviše 10%.

Kod prodaje žestokih pića, opremljenih u bocama, manjim od 1 litre, a kod vinjaka u bocama, manjim od 0.7 litre, smije se zaračunati za svaki započeti decilitar a do 1 litre odnosno 0.7 litre 2 Kune po hektolitarskom stupnju.

Kod prodaje ruma i likera u bocama od 1.5 litre ili 2 litre, snizuje se konačna prodajna ciena za Kn 12.—, odnosno Kn 15.—.

VII.

Kod prodaje ruma, likera, vinjaka i rakije u bocama, imaju se boce providjeti naljepnicama, na kojima mora biti označena tvrdka proizvoditelja i postotak alkohola, a kod ruma još i postotak Jamaica-ruma.

VIII.

Na ciene prema računu proizvoditelja smiju trgovci na malo dodati:

1. sve stvarno plaćene utovarne, prievozne, pretovarne i iztovarne troškove od skladišta proizvoditelja do svojeg skladišta.

2. obćinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako poduzeće nije u istoj obćini, u kojoj je skladište proizvoditelja,

3. na ime svoje ukupne (brutto) zarade najviše 20% od prodajne ciene.

IX.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. br. CDIV-2038-Z-1941, promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. br. XV-104-Z-1942.

X.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 9. srpnja 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:
Maričić, v. r.

---

* Narodne novine od 13. srpnja 1942. broj 154.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 8. srpnja 1942. broj 8452-1942 o oblikovanju ciena jelu i piću u gostiteljskim poduzećima

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem sliedeću oblastnu odluku:

I.

Najviši dozvoljeni postotci ukupne (brutto) zarade kod prodaje jela u blagovaonicama (restauracijama), gostionicama, krčmama, obskrbilištima (penzionima), doručkovaonicama, zalagajnicama (buffetima), narodnim kuhinjama (menzama), mliečnim blagovaonicama i kavanama ustanovljuju se, kako sliedi:

1. kod jela, koja gostitelj priredjuje:

I. razred 50%
II. razred 45%
III. razred 35%
IV. razred 30%;

2. kod jela, koja gostitelj nabavi u priredjenom stanju:

I. razred 30%
II. razred 25%
III. razred 22%
IV. razred 20%.

Pod vrstom jela, nabavljenih u priredjenom stanju, razumievaju se: poslastice, obloženi kruh (sandwich),

mliečni proizvodi, svježe voće, ribe u ulju (sardine), ribe u octu i ulju (marinada), razna suhomesnata roba, kamenice (oštrige) i slično.

Gostiteljska poduzeća, koja priredjuju po naručbi svečane gostbe (bankete) i slične prigodne priredbe, smiju napried navedeni postotak ukupne (brutto) zarade povećati za najviše 10%.

II.

Kotarske oblasti i gradska poglavarstva ustanovit će na temelju ukupne (brutto) zarade iz točke I. ove oblastne odluke prodajne ciene jelu na podlozi ciena robe ustanovljenih po nadležnim oblastima. Dok kotarske oblasti odnosno gradska poglavarstva ne ustanove najvišu prodajnu cienu za pojedino jelo, oblikovat će je prema propisima ove oblastne odluke sami vlastnici gostiteljskih poduzeća na podlozi ciena robe, ustanovljenih po nadležnim oblastima.

III.

Kod izračunavanja prodajnih ciena jela smiju se zaračunati sliedeći najviši odbitci na težini od sirovog do priredjenog stanja, i to:

A. kod pečenih i pirjanih jela te sireva:

1. jaja	10%
2. sirevi, rakovi po komadu	20%
3. svinjsko meso	30%
4. perad očišćena, janjetina preko 5 kg težine janjeta	35%

5. janjetina do 5 kg težine janjeta, teleće meso, govedje meso, živa ili zaklana perad neočišćena, divljač s perjem odnosno s dlakom i kožom,	40%
6. ribe	45%
7. rakovi očišćeni	75%;

B. kod polupečenog mesa:

govedje meso	35%;

C. kod kuhanog mesa:

meso svih vrsta	40%;

D. kod variva i salata:

1. sočivice (grah, leća, grašak i slično)	2%
2. artičoki	5%
3. luk bieli, odnosno crveni te mladi luk, mrkva bez lišća, rajčice	10%
4. mahune zelene, krumpir, cikla bez lišća, paprika zelena i crvena te pfeferoni, koraba bez lišća, hren	20%
5. krastavci, koraba s lišćem, celer	25%
6. lisnato povrće (špinat, blitva, loboda, kelj, kupus, zelje, poriluk, prokulica i slično), repa, melancani (plave rajčice), svježe gljive i svježi vrganji	30%
7. šparge	40%
8. cvjetača s lišćem	50%
9. grašak zeleni u mahuni	55%
10. buče (bundeve i tikvice)	60%;

E. kod sježeg ukuhanog voća (kompoti):

1. ogrozd	2%
2. trešnje, višnje, šljive, ringlo, kajsije, s košticama, breskve s košticama, ribiz, maline	10%
3. jabuke, kruške, dunje, naranče	20%
4. kajsije bez koštica	25%
5. breskve bez koštica	30%

IV.

Najviši dozvoljeni postotci ukupne (brutto) zarade kod prodaje pića u gostiteljskim poduzećima, navedenim pod točkom I. ove oblastne odluke, ustanovljuju se, kako sliedi:

A. kod vina, piva, mineralnih voda i soda-vode:

I. razred	40%
II. razred	32%
III. i IV. razred	25%.

Kod prodaje uštrcka (špricera) i mješanca (gemišta) ima se cieni stvarne količine vina dodati ciena stvarne količine vode i na podlozi tako dobivene svote ima se izračunati prodajna ciena u smislu propisa ove oblastne odluke.

Na isti način oblikuje se ciena za ostala miešana alkoholna i realkoholna pića.

Kod prodaje vina iz zatvorenih boca (sva desertna vina i pjenušac) s naljepnicom (etiketom) proizvoditelja, a za potrošnju u gostiteljskim prostorijama, smije se prodajna ciena, ustanovljena ili oblikovana u smislu propisa ove točke, povisiti za najviše 10%. Isti dodatni

postotak smije se zaračunati i kod svih alkoholnih mješavina kao na pr.: coctail, kobller, fllip, tödy, knickenbein, bowle i slično;

B. kod žestokih pića i likera:

I. razred	45%
II. razred	35%
III. razred i IV razred	30%

Kod prodaje jela i pića za potrošnju izvan gostiteljskih prostorija (preko ulice) ima se prodajna ciena, ustanovljena ili oblikovana u smislu propisa sa ove oblastne odluke, sniziti za najmanje 10%.

V.

Najviši dozvoljeni postotak ukupne (brutto) zarade računa se od prodajne ciene robe.

Prodajna ciena robe ustanovljuje se tako, da se stvarna nabavna ciena robe podieli s ostatkom, koji proizlazi, ako se najviši dozvoljeni postotak ukupne (brutto) zarade odbije od brojke 100, a količnik pomnoži sa 100.

Stvarna nabavna ciena robe je ciena prema računu dobavljača, povećana skupnim porezom na poslovni promet, željezničkim i ostalim prievoznim, utovarnim, pretovarnim i iztovarnim troškovima, a kod uvezene robe, povećana carinom, svim nuzpristojbama na carinarnici, kao i ostalim troškovima, skopčanim s njezinim uvozom.

Kod izračunavanja stvarne nabavne ciene robe smiju se uračunati samo odbitci, navedeni u točki III. ove oblastne odluke, a nikako drugi možebitni manjak, sasušak ili raztep.

U stvarnu nabavnu cienu ne spada ležarina i stojarina, ako nastanu krivnjom uvoznika, te putni troškovi za nabavu robe.

Od ciene robe prema računu odbija se trgovački popust (rabat), dok se skonto ne odbija.

Ako u jednom računu ima više vrsta robe uz razne nabavne ciene, moraju se troškovi razmjerno podieliti prema nabavnoj cieni robe, a porez na poslovni promet i ostale daće onako, kako su propisani pristojbenicima.

VI.

Ustanovljeni najviši postotci ukupne (brutto) zarade sadržavaju sve poslovne (režijske) troškove, kakve god vrste oni bili, kao i čistu zaradu gostitelja, te se osim njih ne smije ništa pridodati stvarnoj nabavnoj cieni robe.

VII.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. br. XV-104-Z-1942.

VIII.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 8. srpnja 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:
Maričić, v. r.

* Narodne novine od 14. srpnja 1942. broj 155.

Ministarstvo hrvatskog domobranstva

VII. odjel

Broj: 40950.

Dobava siena i slame

Prigodom predstojeće kositbe odnosno žetve ima se kupovanje siena i slame izvršiti u najširim omjerima, tako da nabava traje samo kratko razdoblje, za koje se vrieme ima uložiti najviše volje, truda i zalaganja, da se bezuvjetno imaju odkupiti količine, potrebne domobranstvu za cielu godinu dana unapried.

Pri tome treba postupati kako sliedi:

1. Do daljnjeg ne može nitko u svrhu daljnje preprodaje, odnosno trgovine ili odpremanja ovih proizvoda vagonima ili drugim prevoznim sredstvima kupovati sieno i slamu osim oružane sile.

Promet manjih količina unutar kotarskih područja za pokrivanje gospodarskih potreba proizvoditelja i ostalih zanimalaca oslobadja se svakog ograničenja. Isto tako oslobadja se ovog ograničenja i doprema siena i slame na redovita tržišta na sajmovne dane.

Željeznice ni ostala prometna društva ne smiju primati pošiljke siena i slame bilo za unutarnji bilo za vanjski promet, u koliko se ne bi ovi proizvodi slali vojnim tovarnim listovima. Za odpremu privatnim

tovarnim listovima potrebno je posebno odobrenje, koje izdaje ovo Ministarstvo.

Odredjuje se, da se kupovanje siena i slame obavlja na redovitim sajmovima.

Čim se odkupe potrebite količine siena i slame za oružanu silu, bit će stavljena izvan snage ova zapovied za odkup i zabrana prievoza posebnicima i posebničkim družtvima.

2. Odkup siena i slame za potrebe oružane sile do odredjenih količina vršit će se neposredno od proizvoditelja, odnosno i putem gospodarskih područnih postaja Državne poslovne središtnjice za zemaljske proizvode, s kojom se je ovo Ministarstvo već sporazumjelo.

3. Ovlašćuju se sborna područja, da izvrše zapljenu motornih i običnih tiskova kod posebnika i posebničkih družtava, odnosno da s njima sklope ugovore o izključivom tištenju siena i slame za potrebe oružane sile. Ovo isto vriedi i za sjenike i nadkrovlja u svrhu uskladištenja spomenutih proizvoda. Za obavljeni rad odnosno uskladištenje valja platiti odštetu prema mjestnim prilikama, odnosno u tu svrhu ciene, odredjene po prvomolbenim upravnim oblastima, a konačne odluke u ovome donose sborna područja. O svakoj zapljeni ili uzimanju pod zakup tiskova, sjenika ili nadkrovlja treba izvještavati ovo Ministarstvo.

4. Ciene za sieno i slamu treba plaćati proizvoditeljima, kako su iste maksimirane oblastnom odlukom Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu.*

Zagreb, 10. lipnja 1942.

Ministar hrvatskog domobranstva:
Vojskovodja-Doglavnik:
Kvaternik, v. r.

Sporazumni:
Ministar seljačkog gospodarstva:
Dr. J. Dumandžić, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar za promet i javne radove:
Ing. Bešlagić, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Artuković, v. r.

* Narodne novine od 14. srpnja 1942. broj 155.

Ministarstvo nastave

Odjel za srednje školstvo

Broj: 68896-1942.

Tumačenje točke 7. okružnice Ministarstva nastave broj 29165 od 4. svibnja 1942. o polaganju izpita zrelosti u srednjim školama

Svima velikim županama

Upraviteljstvima klasičnih i realnih gimnazija

Na upit nekih upravitelja srednjih škola, kako se ima shvatiti član 7. okružnice Ministarstva nastave od 4. svibnja 1942. broj 29165, daje se ovo tumačenje:

Iz hrvatskog jezika ne će se pitati ni slovnica, ni tekstovi staroslovenskog jezika. Slovnica hrvatskog jezika pitat će se u istom obsegu kao i dosad.*

U Zagrebu, 14. srpnja 1942.

Odjelni pročelnik:

Madjer, v. r.

* Narodne novine od 14. srpnja 1942. broj 155.

NAREDBA
o Farmaceutskom fakultetu Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu

Na temelju § 121. zakonske odredbe o Hrvatskom sveučilištu u Zagrebu od 23. listopada 1941. broj CCCLIX-1433-Z-1941. (Narodne novine od 25. listopada 1941. broj 162.) propisujem ovu naredbu:

I. Obće uredjenje Farmaceutskog fakulteta

§ 1.

Na Hrvatskom sveučilištu u Zagrebu osniva se Farmaceutski fakultet.

II. Zadatak Farmaceutskog fakulteta

§ 2.

Zadatak je Farmaceutskog fakulteta:

1. znanstveno obradjivanje pojedinih farmaceutskih disciplina,
2. spremanje i odgajanje farmaceutskih stručnjaka i budućih ljekarnika.

III. Katedre, predmeti i znanstveni zavodi

§ 3.

Na Farmaceutskom fakultetu postoje ove katedre:

1. katedra za obću i eksperimentalnu kemiju,
2. katedra za farmaceutsku botaniku,
3. katedra za farmaceutsku kemiju,
4. katedra za farmakognoziju,

5. katedra za farmaceutsku tehnologiju,
6. katedra za bromatologiju.

U okviru tih katedara, koje označuju čitave samostalne skupine, na Farmaceutskom se fakultetu predaju ovi obvezatni predmeti:

A. **stručni: kemija**, anorganska, organska, analitička, i fizikalna,
farmaceutska botanika, obća i sistematska s prikazom ljekovitog i otrovnog bilja,
farmaceutska kemija,
farmakognozija,
farmaceutska tehnologija,
bromatologija (nauka o živežnim namirnicama),

B. **pomoćni: eksperimentalna fizika,**
anatomija i fiziologija čovjeka,
mikrobiologija (bakteriologija) sa sterilizacijom liekova i pribora,
farmakologija s toksikologijom,

C. **sporedni: primienjena zoologija** s osobitim obzirom na životinjske droge i organoterapeutske preparate,
higiena,
ljekarničko zakonodavstvo,
poviest farmacije.

§ 4.

Za obradbu znanstvenih disciplina i za dopunu nastave na Farmaceutskom fakultetu postoje ovi znanstveni zavodi:

1. Zavod za kemiju (obću, anorgansku i organsku),
2. Zavod za farmaceutsku botaniku,
3. Zavod za farmaceutsku kemiju,
4. Zavod za farmakognoziju,

5. Zavod za farmaceutsku tehnologiju i
6. Zavod za bromatologiju.

Kao posebna ustanova, koja služi praktičnoj izobrazbi slušača farmacije, nalazi se na Farmaceutskom fakultetu **fakultetska ljekarna.**

Dopuni nastave iz predmeta, koji se ne obradjuju u navedenim zavodima, služe znanstveni zavodi drugih fakulteta ili ustanova, u kojima se odnosni predmeti obradjuju.

IV. Nastava

§ 5.

Na Farmaceutskom fakultetu naukovanje traje četiri godine (osam semestara), kroz koje se vrieme drže ova obvezatna predavanja i vježbe:

u prvoj godini:

1. semestar (zimski): eksperimentalna kemija (obća i anorganska I.),
analitička kemija,
vježbe iz analitičke kemije,
obća botanika,
vježbe iz anatomije bilja,
eksperimentalna fizika,
primienjena zoologija,

2. semestar (ljetni): eksperimentalna kemije (anorganska II.),
vježbe iz analitičke kemije,
obća botanika,
eksperimentalna fizika,
anatomija i fiziologija čovjeka;

u drugoj godini:

3. semestar (zimski): eksperimentalna kemije (organska I.),

analitička kemija,
vježbe iz kvantitativne analitičke kemije,
fizikalna kemija,
sistematska botanika s prikazom ljekovitog i otrovnog bilja,
higiena,
4. semestar (ljetni): eksperimentalna kemija (organska II.),
vježbe iz kvantitativne analitičke kemije,
fizikalna kemija,
vježbe iz fizikalne kemije,
sistematska botanika s prikazom ljekovitog i otrovnog bilja,
vježbe u poznavanju bilja s osobitim obzirom na ljekovito i otrovno bilje;
u trećoj godini:
5. semestar (zimski): farmaceutska kemija,
vježbe iz organske kemije s osobitim obzirom na sintezu organskih liekova,
farmakognozija,
vježbe iz farmakognozije,
mikrobiologija sa sterilizacijom liekova i pribora,
vježbe iz mikrobiologije,
6. semestar (ljetni): farmaceutska kemija,
vježbe iz farmaceutske kemije,
farmakognozija
vježbe iz farmakognozije,
uvod u farmaceutsku tehnologiju,
vježbe iz farmaceutske tehnologije (u fakultetskoj ljekarni);
u četvrtoj godini:
7. semestar (zimski): farmaceutska tehnologija,
vježbe iz farmaceutske tehnologije,

vježbe iz farmaceutske kemije,
farmakologija s toksikologijom,
bromatologija,
izpitivanje tjelesnih sokova i ekskreta (praktični tečaj),

8. semestar (ljetni): farmaceutska tehnologija,
vježbe iz farmaceutske tehnologije,
bromatologija,
vježbe iz bromatologije,
ljekarničko zakonodavstvo,
poviest farmacije.

Broj obvezatnih sati predavanja i vježbi za svaki od navedenih predmeta odredjuje na priedlog odnosnog nastavnika Fakultetsko vieće.

§ 6.

Krajem svakog semestra nastavnici prijavljuju dekanu, na njegov poziv, redovite i posebne kolegije, koje će idućeg semestra predavati u okviru napried navedenog i propisanog razporeda. Na temelju toga utvrdjuje Fakultetsko vieće obći semestralni razpored predavanja, koji se priobćuje Rektoratu i objavljuje u sveučilištnom »Redu predavanja«.

§ 7.

Sveučilištni docenti, ukoliko ne zastupaju katedru, odredjuju svoja predavanja i vježbe u sporazumu s profesorom dotične katedre, a ako se oni ne bi složili, odlučuje Fakultetsko vieće.

§ 8.

Fakultetsko vieće utvrdjuje broj asistenata prema potrebi znanstvenog i nastavničkog rada i brine se

da u godišnjem državnom proračunu bude osigurano u tu svrhu dovoljno pokriće.

Asistenti pomažu nastavnicima u držanju vježbi, ali ne mogu držati samostalnog predavanja niti izpitivati i ocjenjivati na izpitima.

Asistenti se pod nadzorom nadstojnika zavoda brinu o knjižnicama, zbirkama, o upravnim poslovima i pomažu nastavnicima u radu i održavanju veza sa slušačima.

Za asistente u zavodima, u kojima se vrši neprekidna služba, propisat će Fakultetsko vieće posebna pravila o njihovim dužnostima.

Po zaključku Fakultetskog vieća imenuje dekan iz redova slušača demonstratore, koji vrše poslove prema razporedu nadstojnika zavoda.

V. Slušači

§ 9.

Kao redovni slušači mogu se na Farmaceutski fakultet upisati samo učenici sa svjedočbom o položenom izpitu zrelosti u gimnazijama ili realnim gimnazijama, u kojima se uči latinski jezik. Učenici, koji su postigli svjedočbu zrelosti u realnim gimnazijama bez latinskoga jezika, moraju se prije upisa u ovaj fakultet izkazati svjedočbom o položenom dopunskom izpitu iz latinskoga jezika u obsegu gradiva izpita zrelosti (§ 78. Z. o. o Hrvatskom sveučilištu).

Učenici, koji podnesu svjedočbu o izpitu zrelosti u gimnazijama ili realnim gimnazijama, u kojima su učili latinski jezik, izvan Nezavisne Države Hrvatske, kao i slušači, koji su prije učili na inozemnim sveučilištima ili visokim školama, a imaju svjedočbu zre-

losti s latinskim jezikom, mogu se upisati na Farmaceutski fakultet s odobrenjem Fakultetskog vieća, koje prije toga odlučuje, prima li se prijavljeni djak ili slušač, i priznaje li mu se predjašnji studij, bilo u cielosti, bilo samo pojedini semestri.

Upis slušača, potvrdjivanje semestara, kao i ostalo s time u savezu, vrši se po odnosnim propisima zakonske odredbe o Hrvatskom sveučilištu u Zagrebu.

§ 10.

Slušači Farmaceutkog fakulteta dužni su, da u vrieme semestralnih ili godišnjih praznika, a do upisa u šesti semestar, vježbaju najmanje četiri mjeseca (ukupno) u kojoj javnoj ljekarni u državi. Pri upisu u šesti semestar predat će o tome potvrdu predstojnika dotične ljekarne i nadležne zdravstvene oblasti. Inozemni slušači mogu vršiti te vježbe u javnim ljekarnama svoje države i pridonieti o tome potvrdu ljekarne i nadležne zdravstvene oblasti.

VI. Izpiti

§ 11.

Izpiti na Farmaceutskom fakultetu su diplomski i strogi izpiti (rigorozi). Ti se izpiti polažu pred povjerenstvima, koja odredjuje Fakultetsko vieće na priedlog dekana. Zamjenike za članove izpitnih povjerenstava u slučaju njihove bolesti ili druge spriečenosti postavlja sam dekan.

§ 12.

Diplomski izpiti obuhvaćaju sve stručne i neke pomoćne predmete (§ 13.), a polažu se ili samo ustmeno ili ustmeno i praktički. Na priedlog stručnih nastavnika

odredit će Fakultetsko vieće za svaki stručni predmet obseg studija. Isto će se tako propisati obseg studija za one pomoćne predmete, koji se polažu na diplomskim izpitima.

§ 13.

Da slušač Farmaceutskog fakulteta dobije fakultetsku diplomu s naslovom magistra farmacije, dužan je položiti redom jedan predizpit i tri diplomska izpita, i to:

predizpit:
kvalitativna analitička kemija (ustmeno i praktički),
obća botanika (ustmeno),
eksperimentalna fizika (ustmeno);

prvi diplomski izpit:
anorganska i organska kemija (ustmeno),
fizikalna kemija (ustmeno),
sistematska botanika (ustmeno);

drugi diplomski izpit:
kvantitativna analitička kemija (praktički),
farmakognozija (ustmeno i praktički),
farmaceutska kemija (ustmeno);

treći diplomski izpit:
farmaceutska kemije (praktički),
farmaceutska tehnologija (ustmeno i praktički),
bromatologija (ustmeno i praktički).

§ 14.

Rokovi su za polaganje diplomskih izpita kao i predizpita druga polovina mjeseca lipnja i prva polovina mjeseca listopada i mjeseca ožujka. Izpitni rokovi mogu početi ranije ili mogu biti produženi odlukom Fakultetskog vieća.

Polaganje izpita vrši se ovim redom:

Predizpit se polaže redovno na kraju drugog semestra. Ne položi li kandidat predizpit na kraju četvrtog semestra, ne može se upisati u peti semestar.

Prvi diplomski izpit polaže se redovno na kraju četvrtog semestra. Ne položi li kandidat taj izpit najkasnije do kraja šestog semestra, ne može se upisati u sedmi semestar.

Drugi diplomski izpit polaže se redovno poslije šestog semestra.

Treći diplomski izpit polaže se po svršetku osmog semestra.

§ 15.

Uz polaganje predizpita i diplomskih izpita iz stručnih i nekih pomoćnih predmeta (§ 13.) slušač je Farmaceustkog fakulteta dužan polagati i izpite iz ostalih obvezatnih predmeta (§ 3.), i to u obliku kolokvija. Ti se izpiti polažu pojedinačno i pred nastavnicima, koji te predmete predaju. Krajnje rokove, do kojih slušači moraju položiti pojedine kolokvije, odredjuje Fakultetsko vieće na priedlog predmetnog nastavnika.

§ 16.

Kandidati, koji žele pologati predizpit kao i diplomske izpite, moraju se prijaviti u dekanatu fakulteta s propisno biljegovanom molbom, i to u roku, koji dekan objavi. U molbi treba navesti, da li se prijavljuju za izpit prvi put ili ponovno. Uz prijavu podnosi se i indeks, u kojem treba biti ovjerovljen propisani broj semestara za svaki izpit. Molbe za izpit sa svim prilozima predaje dekanat predsjedniku izpitnog povjerenstva.

§ 17.

Prema dobivenim prijavama odredjuje Fakultetsko vieće na priedlog dekana za svaki izpit, predizpit i diplomske izpite izpitno povjerenstvo od najmanje tri člana, u prvom redu od predmetnih nastavnika, (profesora i docenata, honoriranih profesora i nastavnika).

Ako je koji nastavnik spriečen držati izpit, odredit će mu dekan zamjenika.

Svakom izpitnom povjerenstvu predsjednik je njegov najstariji član po sveučilištnoj profesorskoj službi.

Ovako sastavljena izpitna povjerenstva odlučuju na temelju prijave kandidata najprije o njihovu pravu na polaganje predizpita, odnono diplomskog izpita, a potom odredjuju dane pojedinih izpita, koje predsjednik povjerenstva pismeno objavljuje.

§ 18.

Ustmeni se i praktički dio diplomskih izpita kao i predizpit mora polagati u cielosti. Ako kandidat djelomično ne uspije, ponavljat će prema zaključku izpitnog povjerenstva samo one predmete, iz kojih je dobio nedovoljnu ocjenu, i to najranije u narednom izpitnom roku. To vriedi i onda, kada kandidat u toku izpita iz bilo kojeg razloga odustane od polaganja jednog diela izpita.

Svaki se izpit može najviše tri put ponoviti.

Ustmeni izpit traje kod predizpita najmanje 15 minuta, a kod diplomskih izpita 30 minuta po predmetu.

Praktični izpiti traju četiri sata, a prema potrebi i dulje.

§ 19.

Svaki izpitivač predlaže ocjenu za svoj predmet, koja se unosi u izpitni zapisnik izpod postavljenih pitanja. Kada kandidat dovrši čitav izpit, onda izpitno povjerenstvo većinom glasova na temelju ocjena stručnih nastavnika odlučuje o konačnoj ocjeni, koja se unosi u indeks. Ako su glasovi jednako podieljeni, odlučuje ona strana, na kojoj je glasovao predsjednik.

O svakom kandidatu i o svakom izpitu vodi izpitno povjerenstvo zapisnik, u koji se bilježe uz kandidatovo ime i najvažniji podatci o njemu te vrst izpita, predmeti, koji se polažu, po koji put se polažu, nadnevak i ocjena izpitivača (ustmeno i praktički).

Zapisnik podpisuju svi članovi izpitnog povjerenstva. Predsjednik povjerenstva upućuje zapisnik s indeksom dekanatu na službenu upotrebu najkasnije u roku od tri dana po završenim izpitima.

Rezultat izpita priobćuje kandidatima dekanat.

§ 20.

Slušačima, koji prelaze na Farmaceutski fakultet s drugih fakulteta Hrvatskog sveučilišta u državi ili izvan nje, mogu se priznati pojedini položeni predmeti i izpiti u studij farmacije ovoga fakulteta, u koliko su ih slušali i položili u obsegu gradiva, koje je propisano za pojedine predmete odnosno izpite na ovom fakultetu. Od upisanih i potvrdjenih semestara mogu se takvim slušačima u studij farmacije priznati najviše dva semestra. Ta priznanja odobrava Fakultetsko vieće.

§ 21.

Kandidatu, koji je prema propisima ove naredbe položio sve izpite, izdaje dekanat Farmaceutskog fakul-

teta na trošak kandidata fakultetsku diplomu, kojom kandidat dobiva naslov »magister farmacije«. Fakultetsku diplomu, koja potvrdjuje, da je kandidat svršio sveučilištne nauke i da ima fakultetsku spremu, podpisuje rektor i dekan.

Slog te diplome glasi:

NOS
LITTERARUM UNIVERSITATIS CROATICAE
RECTOR

ET
FFACULTATIS PHARMACEUTICAE
DECANUS

omnibus et singulis
renuntiamus et notum facimus dominum

N. N.

natum in . . . . , postquam praescripta collegia publica per quadriennium diligentissime frequentavit, nos adiisse, ut ei examinibus in arte pharmaceutica rite peractis doctrinae et peritiae comparatae litteras testes exhibere velimus. Iam igitur, quum examinibus legitimis peractis iustam rerum cognitionem doctrinamque comprobaverit, eundem dominum

N. N.

Artis Pharmaceuticae Magistrum aprobamus et declaramus. In cuius rei fidem hoc ei Diploma Facultatis Pharmaceuticae sigillo munitum in manus tradimus, ea tamen conditione, ut se semper

et ubique locorum ad honorem et Almae Matris Croaticae bonae existimationis incrementum gerat.

Zagrabiae, die . . . .

Universitatis Rector: Facultatis Pharmaceuticae Decanus:

Uz diplomu može kandidat dobiti na vlastiti trošak i svjedočbu, u kojoj se navode svi predmeti, iz kojih je kandidat položio izpite, kao i ocjene, koje je na izpitima dobio.

Slog svjedočbe, koju podpisuje dekan Farmaceutskog fakulteta, propisuje Fakultetsko vieće.

§ 22.

Farmaceuti, koji po ovoj naredbi završe svoj redoviti studij, mogu polagati i strogi izpit (rigoroz), ako produže i nadopune studij specijalnim radom kroz najmanje dva semestra u sveučilištnom zavodu one naučne grane, u kojoj žele izraditi disertaciju, i ako izrade doktorsku disertaciju iz jednog od stručnih predmeta (§ 3.). Nakon uspješno položenog strogog izpita dobivaju kandidati naslov doktora farmacije.

§ 23.

Kandidat se za strogi izpit prijavljuje pismenom molbom, koja mora imati ove priloge:

1. kratak opis života (curriculum vitae),
2. diplomu magistra farmacije,
3. doktorsku disertaciju u tri primjerka, odtipkanu na pisaćem stroju.

§ 24.

Predmet doktorske disertacije kandidat u pravilu bira sam i predlaže nastavniku dotične struke na odobrenje. Doktorska disertacija mora pokazati, da kandidat vlada naučnom metodom, te da je sposoban samostalno znanstveno raditi.

Doktorska disertacija piše se na hrvatskom jeziku. U desertaciji moraju izcrpno i vjerno biti naznačeni svi upotriebljeni izvori i književnost. Kandidat pismeno, častnom riečju jamči, da je disertaciju sam izradio. Radnja, na temelju koje je kandidat promoviran za doktora na kojem drugom sveučilištu, ne može se primiti kao doktorska disertacija.

§ 25.

Prijave se za strogi izpit mogu podnositi u toku ciele školske godine.

§ 26.

Dekan iznosi kandidatovu molbu pred Fakultetsko vieće, koje za ocjenu disertacije odredjuje najmanje dva izvjestitelja, od kojih jedan mora biti profesor, a drugi može biti i sveučilištni docent.

Ocjene izvjestitelja priobćuju se Fakultetskom vieću. Ako se izvjestitelji slažu u ocjeni, Fakultetsko vieće bira za ustmeni izpit izpitni odbor, u koji osim izvjestitelja ulazi kao izpitivač još jedan stručni nastavnik. Izpitnom odboru za ustmeni strogi izpit predsjeda dekan, odnosno njegov zamjenik.

Ako se izvjestitelji ne slažu u ocjenama, Fakultetsko vieće najprije odlučuje, ima li se predložena disertacija prihvatiti kao podloga za ustmeni strogi izpit, te prema tome odlučuje i o tom, hoće li se birati izpitni odbor ili ne.

§ 27.

Na ustmenom izpitu mora kandidat pokazati, da temeljito poznaje ne samo naučnu granu, o kojoj radi disertacija, nego i obća pitanja i književnost područja, u koje pripada ona znanstvena grana, kao i pomoćne nauke, koje po priedlogu stručnjaka odredi Fakultetsko vieće. Kandidatu se napose još stavljaju pitanja u savezu s njegovom disertacijom, da bi mogao zasvjedočiti, da ju je doista sam izradio i da zna svoje izvode uspješno braniti.

Taj izpit traje dva sata. Izpit je javan.

§ 28.

Ako se kandidat najkasnije u roku od dvie godine, pošto mu je doktorska disertacija odobrena, ne prijavi na ustmeni izpit, Fakultetsko vieće će odlučiti, da li mu se za kasniju prijavu može disertacija priznati ili mora podnieti novu ili pak prijašnju nadopuniti.

§ 29.

Kandidat, koji nije uspio na strogom izpitu, ne može ga ponoviti prije šest mjeseci, a ako ni onda ne uspije, ne može ga po drugi put ponavljati prije nego proteče godina dana od posljednjeg neuspjeha. Ako je kandidat odbijen na strogom ustmenom izpitu, izpitni će odbor odlučiti, da li će mu ista disertacija vriediti i za ponovni strogi izpit ili će za nj morati raditi drugu disertaciju.

Strogi izpit može se ponoviti najviše dva puta.

O strogom izpitu vodi se zapisnik, u koji se bilježi ime kandidata, tečaj studija, predmet, koji polaže, ocjene radnje, nadnevak strogog izpita s ocjenom. Zapisnik podpisuje izpitni odbor.

§ 30.

Kandidat, koji je položio strogi izpit, stječe pravo na naslov doktora onda, kada ga rektor s dekanom i odredjenim promotorom proglasi za doktora farmacije i kada položi prisegu.

Ovo proglašenje (promocija) i predaja diplome vrši se javno u svečanoj dvorani Hrvatskog sveučilišta.

VII. Prelazne i završne odredbe

§ 31.

Za slušače, koji su se školske godine 1941.-42. upisali u prvu godinu na bivšem Farmaceutskom odsjeku Filizofskog fakulteta, kao i za one slušače, koji su se još prije upisali, a nisu dovršili studij niti položili sve propisane izpite, vriede i dosadašnji red i izpitni propisi uredbe Farmaceutskog odsjeka Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu od 6. travnja 1928., ali najkasnije do konca škol. godine 1945.-46.

§ 32.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama* i toga dana prestaju vrieditì svi njoj protivni propisi.

U Zagrebu, 3. srpnja 1942.

Ministar nastave:

Prof. Ratković, v. r.

---

* Narodne novine od 14. srpnja 1942. broj 155.

NAREDBA

Ministarstva hrvatskog domobranstva od 13. lipnja 1942. broj VIII-3-1535-42 o izgradnji skloništa, privremenih skloništa i zaklona za zaštitu od napadaja iz zraka.

Na temelju st. 1. § 3. i § 12. zakonske odredbe o osnutku Narodne zaštite Nezavisne Države Hrvatske od 15. srpnja 1941. broj CXCII-604-Z. p.-1941., a u sporazumu s ministrom unutarnjih poslova i ministrom prometa i javnih radova propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Za zaštitu pučanstva od napadaja iz zraka imaju se na području Nezavisne Države Hrvatske urediti skloništa, privremena skloništa i zakloni prema propisima ove naredbe.

§ 2.

Za izvedbu skloništa, privremenih skloništa i zaklona mjerodavni će biti propisi i smjernice propisnika za izgradnju skloništa, privremenih skloništa i zaklona za zaštitu od napadaja iz zraka, koje će izdati Ministarstvo hrvatskog domobranstva.

§ 3.

Na području gradova i mjesta: Zagreba, Sarajeva, Mostara, Karlovca, Zemuna, Banje Luke, Osieka, Broda, Vinkovaca, Siska, Dubrovnika i Zenice, kao i onih, koje će posebnom odlukom ustanoviti ministar hrvatskog domobranstva, imaju se izgraditi skloništa:

1. u svim novogradnjama od dvokatnica pa na više, koje se podižu na gradilištima, gdje je po sreditbenoj osnovi odredjen zatvoreni način izgradnje;

2. u svim novogradnjama od trokatnica pa na više, koje se podižu na gradilištima, gdje je po sreditbenoj osnovi odredjen poluotvoreni ili otvoreni način izgradnje;

3. u svim novogradnjama od dvokatnica pa na više, bez obzira na način izgradnje (zatvoreni, poluotvoreni ili otvoreni), ako se podižu u blizini gradjevina, privlačnih* za napadaj iz zraka (vojarne, željezničke postaje, munjare, plinare, tvornice, mostovi i slično) i

4. u svim gradjevinama (postojećim i novogradnjama), koje su po svojoj namjeri odredjene za veleobrtničke svrhe ili druge vrste javnog ili posebničkog poslovanja ili uredovanja, ukoliko nisu obuhvaćene propisima prednjih točaka, ako u njima predvidivo posluje više od 30 ljudi. Skloništa u postojećim zgradama iz ove točke imaju se izgraditi najkasnije u roku od 6 (šest) mjeseci nakon proglašenja ove naredbe.

U ostalim gradovima i većim naseljenim mjestima Nezavisne Države Hrvatske, koja nisu navedena u stavci 1. ovog paragrafa imaju se izgraditi skloništa u svim gradjevinama (postojećim i novogradnjama), koje su po svojoj namjeni odredjene za veleobrtničke svrhe, odnosno za druge vrste posebničkog poslovanja i uredovanja, a u kojima je zaposleno ili stanuje najmanje 30 osoba. Rok za izgradnju skloništa u postojećim zgradama iz ove stavke istovjetan je s rokom iz to. 4. prednje stavke.

* Po izpravku u Narodnim novinama od 24. srpnja 1942. broj 164.

§ 4.

Gradska i obćinska poglavarstva mjesta, naznačenih u stavci 1. § 3., dužna su prema prilikama i potrebama mjesta izgraditi javna skupna skloništa za zaštitu pučanstva i postrojba javnih služba sigurnosti i pomoći, koje bi napadaj iz zraka mogao zateći na slobodnom i nezaštićenom prostoru. Javna skupna skloništa mogu se izgraditi posebice ili se mogu ugradjivati u javnim i posebničkim kućama ili gradjevinama prema odluci mjestne gradjevinske oblasti, donesenoj u sporazumu s mjerodavnim Nadzorničtvom NZ.

§ 5.

Privremena skloništa prema propisniku o izgradnji skloništa, privremenih skloništa i zaklona, izdanom od Ministarstva hrvatskog domobranstva, imaju se u mjestima, označenim u st. 1. § 3., izgraditi u svima postojećim zgradama, za koje je kod novogradnja obvezatna izgradnja skloništa, ako takvih nema.

U ostalim mjestima Nezavisne Države Hrvatske, koja nisu navedena u st. 1. ovog paragrafa imaju se urediti privremena skloništa u svim gradjevinama (postojećim i novogradnjama), koje su po svojoj namjeni odredjene za svrhe javnih služba ili javnoga uredovanja.

Rok za izgradnju privremenih skloništa prema prednjim stavkama iznosi šest mjeseci nakon proglašenja ove naredbe.

§ 6.

Za zgrade, gdje izgradnja skloništa, privremenih skloništa ili zaklona nije obvezatna prema propisima ove naredbe odnosno gradjevinskih pravilnika iz

prednje stavke, preporuča se kućevlastnicima, da poduzmu najpotrebnije mjere radi zaštite ukućana, a prema prilikama i stupnju izloženosti kod možebitnog napadaja.

§ 7.

Oblasti, označene u é 4. ove naredbe, dužne su prema prilikama i potrebama mjesta pripremiti u roku od 3 (tri) mjeseca nakon proglašenja ove naredbe, potrebite nacrte i gradjevno tvorivo za izvedbu javnih privremenih skloništa i zaklona, izgradnji kojih se ima pristupiti odmah nakon proglašenja podpune zaštitne pripravnosti.

§ 8.

Oblasti, obvezatne prema propisima ove naredbe na izgradnju javnih skloništa, privremenih skloništa i zaklona, dužne su podnositi na suglasnost Ministarstvu hrvatskog domobranstva nacrte skloništa i zaklona uz naznaku, gdje će se izgradjivati, za koji broj osoba i u kojoj veličini.

§ 9.

Kućevlastnici, najmoprimci ili zakupnici kuća, prostorija ili zemljišta, gdje bi se imali izgraditi zaštitni uredjaji prema §§ 4., 7. i 8. ove naredbe, dužni su u roku od mjesec dana nakon primitka naloga, bez obzira na odkazne rokove i bez prava na naknadu štete, iste staviti na razpolaganje. Vlastnici kuća odnosno najmoprimci ili zakupnici kuća mogu upotrebljavati prostorije tako izgradjenih javnih skloništnih uredjaja do proglašenja podpune zaštitne pripravnosti, te odgovaraju u tom slučaju za svaki kvar, koji bi na njima nastao nepažljivom upotrebom.

§ 10.

Ako obziri domobranske ili sigurnostne naravi zahtievaju, može ministar hrvatskog domobranstva odrediti izgradnju skloništa ili zaklona u svim mjestima Nezavisne Države Hrvatske, posebnom odlukom.

§ 11.

Oblasti, nadležne za odobravanje nacrta i za izdavanje gradjevinskih i uporabnih dozvola po gradjevinskom zakonu, ne će ih izdavati, ako nije u nacrtu predvidjeno i izradjeno odgovarajuće sklonište prema propisima ove naredbe i posebnih propisnika Ministarstva hrvatskog domobranstva za izgradnju skloništa, privremenih skloništa i zaklona.

§ 12.

Iznimno mogu uz dozvolu prvomolbene gradjevinske oblasti, donesenu u sporazumu s mjerodavnim nadzorničtvom NZ, vlastnici susjednih nekretnina u sporazumu o zajedničkom trošku izgraditi skloništa odnosno privremeno sklonište na jednoj od njihovih nekretnina, ako se takvom izgradnjom znatno smanjuju troškovi, a sigurnost zaštite ukućana ne smanji ili ako je to iz tehničkih razloga povoljno.

§ 13.

Tko namjerno sprječava ili nastoji na bilo koji način spriečiti izvršenje obveza i dužnosti iz propisa ove naredbe, kaznit će se po propisu § 9. zakonske odredbe o osnutku Narodne zaštite, a tko se s nemarnosti ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se po propisu § 10. zakonske odredbe o osnutku Narodne zaštite NDH.

§ 14.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Ministar hrvatskog domobranstva
Doglavnik-Vojskovodja

Kvaternik, v. r.

* Narodne novine od 15. srpnja 1942. broj 156.

Državna riznica
Odjel za državnu imovinu, navjeru i dugove
Odsjek za dugove

Broj: 21.618.

Nadopuna »Poziva« državnog rizničara od 18. svibnja 1942. broj 7502-42. na podnošenje prijava tražbina, prava i zahtjeva spram bivše Jugoslavenske države.

Poziv Državne riznice broj 7502-42. od 18. svibnja 1942. na podnošenje prijava tražbina, prava i zahtjeva spram bivše Jugoslavenske države objavljen u Narodnim novinama broj 109. od 18. svibnja 1942. nadopunjuje se s važnošću **za novčane zavode** u toč. 4. kako sliedi:

Budući da je Savez novčanih i osiguravajućih zavoda Nezavisne Države Hrvatske u Zagrebu preuzeo dužnost prikupljanja i sredjivanja prijava svih novčanih zavoda, te radi razterećenja poreznih ureda i radi što jednoličnijeg prijavljivanja od strane novčanih zavoda u smislu ovog poziva, ovlašćuje se spomenuti Savez i povjerava mu se cieli posao oko prikupljanja i sredjivanja prijava svih novčanih zavoda (banaka i štedionica) i osiguravajućih družtava.

Prema tome novčani i osiguravajući zavodi neće prijavljivati svoje tražbine, prava i zahtjeve kod poreznih ureda, već se **stavlja istima u dužnost,** da svoje prijave upućuju putem Saveza novčanih i osiguravajućih zavoda u Zagrebu, Palmotićeva ul. 23 bez obzira

na to, da li su učlanjeni u spomenutom Savezu, i to prema uputama i skrižaljkama, koje će Savez preporučiti. Gradske i obćinske štedionice podniet će svoje prijave putem svog saveza isto tako Savezu novčanih i osiguravajućih zavoda u Zagrebu.

Sve prikupljene prijave sredit će Savez i sprovesti izravno Državnoj riznici. Potvrde o prijavi izdavat će Savez.*

U Zagrebu, dne 15. srpnja 1942.

Državni tajnik:

Dr. Filipančić, v. r.

* Narodne novine od 15. srpnja 1942. broj 156.

PROVEDBENA NAREDBA

ministra hrvatskog domobranstva od 10. srpnja 1942. broj III-2211-1942 zakonskoj odredbi o ratnim sudovima od 4. srpnja 1942. broj CXCIV-1553-Z-1942.

Na temelju § 15. zakonske odredbe o ratnim sudovima od 4. srpnja 1942. broj CXCIV-1553-Z-1942. (Narodne novine od 6. srpnja 1942. broj 148) s promjenom i nadopunom od 10. srpnja 1942. broj CXCVIII 1673-Z-1942. Narodne novine od 10. srpnja 1942. broj 152) izdajem ovu provedbenu naredbu:

§ 1.

Svaki predpostavljenik, čim dozna, da je koja od podredjenih mu osoba počinila kakav kažnjiv čin, označen u §§ 2. ili 3. zakonske odredbe o ratnim sudovima, dužan je o tome odmah pismenom prijavom obaviestiti zapovjednika pješačke divizije, odnosno zapovjednika manje ili veće postrojbe od pješačke divizije, koji je nadležan staviti okrivljenika pred ratni sud.

§ 2.

Prijava, koju okrivljenikov predpostavljenik šalje zapovjedniku, a na temelju koje će ovaj moći odlučiti o stavljanju okrivljenika pred ratni sud, mora sadržavati:

1. ime, prezime, čin i jedinicu ili ustanovu, kojoj okrivljenik pripada, a po mogućnosti godinu i mjesto rodjenja, vjeroizpoviest i zavičajnu obćinu okrivljenika;

2. opis kažnjiva čina t. j. kada, gdje, na koji način i pod kavim okolnostima je kažnjiv čin počinjen, i možebitne posljedice čina;

3. dokaze, kojima se dokazuje, da je kažnjiv čin počinjen, i kojima se dokazuje krivnja okrivljenikova, naročito imena i prebivalište svjedoka.

Podatke, navedene pod toč. 1. do 3. mora sadržavati i prijava, koju gradjanska oblast u smislu § 8. zakonske odredbe o ratnim sudovima podnosi oblasti oružane snage.

§ 3.

Pričuvni častnici, koji su u svom gradjanskom zanimanju sudci redovnih sudova, smatraju se pravosudskim častnicima u smislu druge stavke § 9. zakonske odredbe o ratnim sudovima, bez obzira kojoj struci odnosno vrsti oružja pripadaju kao pričuvni častnici.

§ 4.

Razprava pred ratnim sudom vodi se u mjestu, koje odredi nadležni zapovjednik u svojoj odluci o stavljanju okrivljenika pred ratni sud.

Ako se razprava pred ratnim sudom ne vodi u istom mjestu, u kojem se nalazi zapovjednik, koji je okrivljenika stavio pred ratni sud, takav će zapovjednik svojoj odluci o stavljanju okrivljenika pred ratni sud priložiti posebno pismeno ovlaštenje, kojim ovlašćuje predsjedatelja vieća, da sam može odlučiti o ovrsi osude.

§ 5.

O mjestu, danu i satu ovršenja smrtne kazne predsjedatelj vieća izviestit će zapovjednika, koji je okrivljenika stavio pred ratni sud, a ovaj će o tome službenim putem obaviestiti zavičajnu obćinu osudjenika.

§ 6.

Ova provedbena naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 10. srpnja 1942.

Ministar hrvatskog domobranstva
Doglavnik-Vojskovodja:

Kvaternik, v. r.

---

* Narodne novine od 17. srpnja 1942. broj 158.

NAREDBA

ministra hrvatskog domobranstva od 10. srpnja 1942. broj III-2206-1942. o početku djelovanja ratnih sudova

Na temelju § 1. stavke 2. i § 5. stavke 2. zakonske odredbe o ratnim sudovima od 4. srpnja 1942 .broj CXCIV-1553-Z-1942. (Narodne novine od 6. srpnja 1942. broj 148) s promjenom i nadopunom od 10. srpnja 1942. broj CXCVIII-1673-Z-1942. (Narodne novine od 10. srpnja 1942. broj 152) izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Ratni sudovi počinju djelovati na čitavu području države danom proglašenja ove naredbe u Narodnim novinama.

§ 2.

Osim kod pješačkih divizija mogu se ratni sudovi u smislu druge stavke § 5. zakonske odredbe o ratnim sudovima osnovati i kod ovih postrojbi:

1. kod Banjalučkog zdruga;
2. kod 1. gorske divizije i
3. kod zapovjedničtava I., II. i III. domobranskog zbornog područja, i kod Posadnog zapovjedničtva u Jajcu.

§ 3.

Ratni sudovi, navedeni u toč. 1. i 2. § 2. ove naredbe, nadležni su za sudjenje svim pripadnicima oružane snage, koji se nalaze u sastavu Banjalučkog zdruga odnono 1. gorske divizije, a ratni sudovi, navedeni u toč. 3. § 2. ove naredbe, nadležni su za sudjenje

svim ostalim pripadnicima oružane snage, koji spadaju pod neposredno zapovjedničtvo odnosnog sbornog područja kao i svim pripadnicima postrojbi, koje spadaju pod neposredno zapovjedničtvo odnosnog zbornog područja, odnosno koji spadaju neposredno pod Posadno zapovjedničtvo u Jajcu.

§ 4.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 10. srpnja 1942.

Doglavnik-Vojskovodja:
Ministar hrvatskog domobranstva

Kvaternik, v. r.

* Narodne novine od 17. srpnja 1942. broj 158.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 14. srpnja 1942. broj 9863-1942., kojom se na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 (Narodne novine od 20. studenoga 1941. broj 183) mienja oblastna odluka od 1. srpnja 1942. broj 6944-1942., o najvišim dozvoljenim postotcima ukupne (brutto) zarade kod prodaje šivaćih strojeva, dvokolica, njihovih doknadnih dielova i pribora u trgovini na veliko i na malo

I.

Točka VIII. oblastne odluke od 1. srpnja 1942. broj 6944-1942. o najvišim dozvoljenim postotcima ukupne (brutto) zarade kod prodaje šivaćih strojeva, dvokolica, njihovih doknadnih dielova i pribora u trgovini na veliko i na malo (Narodne novine od 9. srpnja 1942. broj 151) mienja se i glasi:

»Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć dana 10. kolovoza 1942.«

II.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, 14. srpnja 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:
Maričić, v. r.

---

* Narodne novine od 17. srpnja 1942. broj 158.

Ministarstvo nastave
Odjel za srednje školstvo

Broj: 67042-1942.

Ubiranje školarine od posebničkih učenika

Upraviteljima gimnazija, učiteljskih i gradjanskih škola.

Na upit upravitelja jedne gimnazije o ubiranju školarine od posebničkih učenika odgovorila je Državna riznica dopisom br. 13788-3-42. od 8. srpnja 1942. god. sliedeće:

»Kao osnovica za plaćanje školarine služi zbroj neposrednih poreza roditelja i učenika.«

Neposredni (izravni) porezi jesu: zemljarina, tecivarina, kućarina, službenički porez i porez na rente.

Zakon o biljegovini i pristojbama ne poznaje razlike u kojoj dobi kandidati polažu izpite i da li ih uzdržavaju roditelji ili ne.*

U Zagrebu, 11. srpnja 1942.

Odjelni pročelnik:

Madjer, v. r.

* Narodne novine od 17. srpnja 1942. broj 158.

IZPRAVAK

U § 1. točki 2. naredbe Predsjedničtva vlade Nezavisne Države Hrvatske od 8. travnja 1942. broj 8772-1942-I-98-1941., kojom se na temelju zakonske odredbe o ovlaštenju za prienos poslova s ministarstva na velike župe od 25. studenoga 1941. broj CDXXVIII-2098-Z-1941. prenose na velike župe neki poslovi iz djelokruga Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu na velike župe (Narodne novine od 25. travnja 1942. broj 92) namjesto: . . . »st. 2. § 25. obrtnog zakona« mora biti . . . »st. 4. § 25. obrtnog zakona«.*

U Zagrebu, 16. srpnja 1942.

Iz Zakonodavnog odjela
Ministarstva pravosudja i bogoštovlja

Broj: 1710-Z-1942.

* Narodne novine od 17. srpnja 1942. broj 158.

ZAKONSKA ODREDBA

o obvezatnoj radnoj pomoći slušačica Hrvatskog sveučilišta i Hrvatske ekonomsko-komercijalne visoke škole

§ 1.

Dok se prema propisu § 15. zakonske odredbe od 30. srpnja 1941. broj CCVII-882-Z. p.-1941. o državnoj častnoj radnoj službi ne izdaju propisi o državnoj častnoj radnoj službi ženske mladeži, osniva se obvezatna radna pomoć slušačica Hrvatskog sveučilišta i Hrvatske ekonomsko-komercialne visoke škole.

Radna pomoć obvezatna je za sve slušačice hrvatske narodnosti I., II. i III. naukovne godine svih fakulteta i Hrvatske ekonomsko-komercialne visoke škole, a za slušačice Medicinskog fakulteta i IV. naukovne godine.

§ 2.

Obvezatna radna pomoć traje mjesec dana, a obavlja se za vrieme velikih školskih praznika.

§ 3.

Ustrojstvo, razpored i nadzor rada u radnim jedinicama povjerava se Povjereničtvu sveučilištarki pri Ustaškom sveučilištnom stožeru.

§ 4.

Izdatci, koji nastanu obavljanjem obveze jednomjesečne radne pomoći, pokrivaju se iz sredstava, koja

se u tu svrhu osiguravaju državnim proračunom, odnosno iz sredstava, koja će u tu svrhu staviti državni rizničar na razpolaganje Ministarstvu nastave.

§ 5.

Ove obveze radne pomoći oslobodjene su slušačice:

1. za koje se liečničkim pregledom ustanovi, da su nesposobne za službu radne pomoći;
2. koje su udate i
3. koje zbog nauka moraju vrieme velikih školskih praznika provesti na naukovnoj vježbi.

Pregled prema toč. 1. vriedi, ako ga obavi liečnik koje državne ustanove.

Slušačice, oslobodjene prema toč. 3., naknadit će obvezatnu radnu pomoć u vrieme, koje će za pojedine slučajeve ustanovit Povjereničtvo sveučilištarki pri Ustaškom sveučilištnom stožeru.

§ 6.

Obavljanje službe radne pomoći može se pojedinoj obvezanici iz opravdanih razloga odgoditi rješenjem Povjereničtva sveučilištarki, koje će istodobno i u svakom slučaju propisati vrieme, u koje se ima obaviti odgodjena služba radne pomoći.

§ 7.

Slušačicama, koje ne udovolje obvezi radne pomoći, u koliko pojedina slušačica nije od ove službe prema propisu § 5. oslobodjena, odnosno ukoliko joj nije služba prema propisu § 6. odgodjena, ne će se dopustiti daljnji upis ni polaganje izpita na Hrvatskom sveučilištu odnosno na Hrvatskoj ekonomsko-komercijalnoj visokoj školi.

Nemarnost i nepravilnost kod obavljanja službe obvezatne radne pomoći kažnjavaju se prema stegovnim propisima, koji vriede za slušače Hrvatskog sveučilišta, odnosno Hrvatske ekonomsko-komercialne visoke škole.

§ 8.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,*, a njezina se provedba povjerava Ministarstvu nastave.

U Zagrebu, 17. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCI-1744-Z-1942.

Ministar nastave:
Prof. Stjepan Ratković, v. r.

Ministar zdravstva:
Dr. Ivo Petrić, v. r.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

Državni rizničar:
Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 18. srpnja 1942. broj 159.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 15. srpnja 1942. broj 59.474-1942. o prometu sa svinjskim čekinjama i dlakama, konjskim grivama, te govedjim i konjskim repovima

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941. o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Odkup, prodaja, zamjena ili drugo odtudjivanje kao i odprema svinjskih čekinja i dlaka, konjskih griva te govedjih i konjskih repova ima se vršiti prema propisima ove naredbe.

§ 2.

Sve postojeće zalihe proizvoda, navedenih u § 1., stavljaju se pod odsvojnu zabranu i imaju se prijaviti Poslovnoj središnjici za promet stokom i stočnim proizvodima u Zagrebu u roku od 14 dana nakon proglašenja ove naredbe.

§ 3.

Izključivo pravo odkupa proizvoda, navedenih u § 1., ima Poslovna središnjica za promet stokom i stočnim proizvodima u Zagrebu, odnosno njezine podružnice.

Sve osobe, naravne ili pravne, koje se bave nakupom ili preradjivanjem proizvoda, navedenih u § 1., dužne su pristupiti u članstvo Zajednice za promet stokom i

stočnim proizvodima u roku od 14 dana nakon proglašenja ove naredbe. U protivnom slučaju zabranjuje im se svako daljnje poslovanje s navedenim predmetima.

U pogledu podnošenja prijave za učlanjenje vriede shodno propisi § 14. provedbene naredbe k zakonskoj odredbi o osnivanju Zajednice za promet stokom i stočnim proizvodima od 15. rujna 1941. broj 1369-Z. p.-1941.

Nakupci moraju za obavljanje toga posla pribaviti još i posebnu ovlast Poslovne središnjice.

§ 4.

Razpodjelbu sirovina, navedenih u § 1., na obrtna i veleobrtna poduzeća, koja u svome radu upotrebljavaju ovakve sirovine, vršit će Poslovna središnjica.

Poduzeća mogu ove sirovine dobavljati samo na temelju dozvole odnosno doznake Poslovne središnjice.

§ 5.

Nakupnu cienu predmetima, navedenim u § 1., ustanovit će Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica.

§ 6.

Odprema proizvoda, navedenih u § 1., iz jednog mjesta u drugo bilo kakvim prievoznim sredstvima i bez obzira na količinu dozvoljena je samo uz odpremni list Poslovne središnjice za promet stokom i stočnim proizvodima.

§ 7.

Tko prekrši propise ove naredbe, kaznit će se sliedećim kaznama:

1. novčanom kaznom do Kn 100.000.—,
2. kaznom zatvora do tri mjeseca, i
3. oduzimanjem robe.

Ove kazne mogu se izricati pojedinačno, a za teže prekršaje mogu se i spajati.

Novčane kazne idu u korist državne blagajne.

U slučaju neutjerivosti, novčana kazna zamjenjuje se kaznom zatvora, računajući po Kn 1.000.— za jedan dan zatvora, ali najviše do tri mjeseca.

Zaplienjena roba ima se predati Poslovnoj središnjici, koja će nakon odbitka stvarnih troškova iznos, koji odgovara 70%-tnoj vriednosti robe, privesti u korist računa za promicanje stočarstva pri zajednici za promet stokom i stočnim proizvodima, a 30% izplatit će prijavitelju, ako je on ujedno i hvatač, odnosno 20% prijavitelju, a 10% hvataču, ako to nisu iste osobe.

Kazne izriču upravne oblasti prve molbe.

§ 8.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 15. srpnja 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 18. srpnja 1942. broj 159.

NAREDBA

Minstarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 14. srpnja 1942. broj 64584-1942. o načinu podnošenja i o sadržaju molbi za ustanovljenje ciena

Na temelju § 3. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Sva priradna poduzeća (pravne ili naravne osobe), koja prema § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941 podnose Državnom uredu za oblikovanje ciena i nadnica molbe za ustanovljenje prodajnih ciena robe, dužna su te molbe sastaviti u smislu propisa ove naredbe.

§ 2.

Molba mora osim obćih potrebnosti prema zakonu o obćem upravnom postupku sadržavati potanji predračun (detaljnu kalkulaciju) predloženih prodajnih ciena odnosne robe, a ukoliko se radi o istoj ili vrlo sličnoj vrsti robe, potrebno je osim toga predložiti i potanji predračun, na kojemu se je temeljila dosadašnja prodajna ciena.

§ 3.

Sve stavke predračuna, na temelju kojeg se moli ustanovljenje prodajnih ciena robe, moraju biti podkriepljene dokazalima. U svim mogućim slučajevima

treba molbi priložiti uzorak robe, a ako je to tehnički nemoguće, onda izcrpni opis, sliku, nacrt odnosno analitički nalaz.

§ 4.

Proizvoditelji na veleobrtni način kao i sva priradna poduzeća (pravne ili naravne osobe), koja su po postojećim propisima dužna voditi trgovačke knjige i sastavljati račun razmjere (bilancu), dužni su priložiti još i sliedeće podatke:

1. račun razmjere (bilancu) i račun gubitka i dobitka za posljednju i predposljednju poslovnu godinu,

2. razčlanjeni (specificirani) izkaz skupnih stavaka u računu razmjere i u računu gubitka i dobitka,

3. potanji izkaz svih troškova, razporedjenih po vrstama, ali samo konačni iznos, dok kod upravnih troškova treba posebno označiti, da li su i ukoliko su u tim troškovima sadržane plaće ili nagrade vlastnika odnosno suvlastnika poduzeća,

4. potanji izkaz učinjenih odpisa u posljednjoj i predposljednjoj poslovnoj godini (na kojem računu, od kojeg iznosa i koliko),

5. izkaz dužnika i vjerovnika uz naznaku njihova poslovnog odnosa prema poduzeću i vjerojatnosti podmirenja. Ukoliko medju vjerovnicima ima prikrivenih pričuva, ima se to izričito navesti uz navod, u kojoj poslovnoj godina je ta pričuva učinjena i u koju svrhu,

6. izkaz zaliha sirovina, polusirovina i gotove robe, koji ima biti sastavljen prema stvarnoj nabavnoj odnosno proizvodnoj cieni robe, te u kojem je od konačne svote odbijen iznos odpisa radi možebitnog sniženja ciene robe,

7. izkaz ukupnog (brutto) prometa robom prema računima (fakturama) po mjesecima za posljednju i predposljednju poslovnu godinu, a za svaku robnu skupinu posebno.

§ 5.

Obrtnička poduzeća, koja plaćaju tečevinu prema razrezu, dužna su osim potanjeg predračuna, podkriepljenog dokazalima, uz izpunjenje ostalih propisa, sadržanih u §§ 2. i 3. ove naredbe, pružiti još i sliedeće podatke:

a) potanji izkaz svih troškova u posljednjih šest mjeseci uz naznaku, da li je i u kojem iznosu u tim troškovima sadržana plaća ili nagrada vlastnika odnosno suvlastnika poduzeća.

b) izkaz ukupnog (brutto) prometa robom za posljednjih 6 mjeseci, po mogućnosti za svaku robnu skupinu posebno.

§ 6.

Priradna poduzeća (pravne ili naravne osobe), koja su već jedanput u tekućoj poslovnoj godini pružila podatke prema propisima ove naredbe, nisu dužna svaki put, kada od Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica traže ustanovljenje prodajnih ciena robe, ponovno pružiti ove podatke, već je dovoljno, da u svojim molbama navedu točan nadnevak odnosno broj, pod kojim su te podatke pružili.

§ 7.

Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica može zatražiti, da molitelj u podieljenom mu roku pruži i druge podatke, koji su za pojedini slučaj potrebni.

§ 8.

Tko navede neistinite podatke ili na poziv Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica u podieljenom roku ne pruži zatražene podatke, kaznit će se na priedlog Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., promjenjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942. Bez predhodnog priedloga ne može se povesti kazneni postupak.

§ 9.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 14. srpnja 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

* Narodne novine od 18. srpnja 1942. broj 159

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 17. srpnja 1942. broj 10069-1942. o visini pomeljarine za pšenicu, raž, suraž, ječam, heljdu, pir, proso, kukolj, zob i kukuruz za trgovačke mlinove, koji melju uz naplatu u novcu, te o visini ušura u naravi za pšenicu, raž, suraž, ječam, heljdu, pir, proso, kukolj i zob

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., a s pozivom na naredbu Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 6. srpnja 1942. broj 60334-42. o radu mlinova u gospodarskoj godini 1942-43 izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Državnoj poslovnoj središnjici za zemaljske proizvode ustanovljuje se najviša pomeljarina za pšenicu, raž, suraž, ječam, heljdu, pir, proso, kukolj i zob s Kn 8.500.—, a pomeljarina za kukuruz s Kn 8.000.—, za 10.000 kg pšenice, raži, suraži, ječma, heljde, prosa, kukolja i zobi odnosno kukuruza u zrnu.

II.

Visinu pomeljarine ugovorit će s pojedinim mlinom Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode unutar visine pomeljarine, ustanovljene u točki I. ove oblastne odluke.

III.

Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode stavit će u račun mliva u točki I. ove oblastne odluke ustanovljeni iznos pomeljarine bez obzira na visinu ugovorene pomeljarine s pojedinim mlinom.

IV.

Razliku izmedju ugovorene pomeljarine s pojedinim mlinom i pomeljarine, ustanovljene u točki I. ove oblastne odluke, obračunat će Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode s Državnom središnjicom za novčano poslovanje gospodarskih ustanova.

V.

Visina ušura u naravi kod ušurne meljave za proizvoditelje, i to za pšenicu, raž, suraž, ječam, heljdu, pir, proso, kukolj i zob ustanovljuje se s najviše 15% u zrnu.

Visinu ušura u naravi ustanovit će za pojedini mlin Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode unutar visine ušura u naravi, ustanovljene u prednjoj stavci ove točke.

VI.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VII.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć 20. srpnja 1942.*

Zagreb, dne 17. srpnja 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

* Narodne novine od 18. srpnja 1942. broj 159.

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 15. srpnja 1942. broj 9937-1942. o visini i načinu obračunavanja zbirne vozarine za pšenicu, raž, suraž, ječam, zob, heljdu, pir, proso, kukolj i kukuruz, za mlivo (brašno, krupicu i posije) ovih proizvoda, te za mahunasťe plodove, kao i o obračunavanju stvarno plaćenih prievoznih troškova kod odpreme u zrnu: pšenice, raži, suraži, ječma, zobi, heljde, pira, prosa, kukolja i kukuruza u mlin radi meljave

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Pšenica, raž, suraž, jeačm, zob, heljda, pir, proso, kukolj i kukuruz, te mlivo ovih proizvoda i mahunasti plodovi (grah, grašak, bob i leća) podleže kod odpreme primatelju (kupcu) željezničkoj zbirnoj vozarini.

II.

Željeznička zbirna vozarina za proizvode, navedene u točki I. ove oblastne odluke, od utovarne postaje do

odredištne postaje kupca, bez obzira na njihovu udaljenost i na način odpreme, ustanovljuje se s Kn 70.— za 100 kg.

III.

Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode stavit će iznos željezničke zbirne vozarine, ustanovljen u točki II. ove oblastne odluke, u račun kupcu bez obzira na visinu stvarno plaćene vozarine.

IV.

Razliku izmedju stvarno plaćene željezničke vozarine i zbirne vozarine obračunat će Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode s Državnom središnjicom za novčano poslovanje gospodarskih ustanova.

V.

Kod odpreme u zrnu: pšenice, raži, suraži, ječma, zobi, heljde, pira, prosa, kukolja i kukuruza u mlin radi meljave obračunat će Državna poslovna središnjica za zemaljske proizvode s Državnom središnjicom za novčano poslovanje gospodarskih ustanova samo stvarno plaćene željezničke prievozne troškove.

VI.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941, promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

VII.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama, a istoga dana prestaju vriediti svi protivni joj propisi.*

Zagreb, dne 15. srpnja 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

* Narodne novine od 18. srpnja 1942. broj 159.

Na temelju § 39 zakonske odredbe o rizničkoj straži Nezavisne Države Hrvatske od 9. svibnja 1942. broj: CXXXIII-1116-Z-1942. izdajem u sporazumu s ministrom Hrvatskog domobranstva

PROPISNIK

o službenom odievanju i oboružanju službenika rizničke straže

I. Službena odora činovnika

1. Zimska kapa izradjena je od sukna tamnomaslinaste boje. Kroj kape je tanjurast, a kapa se sastoji od tanjurastog diela, trake i branika. Prednji gornji tanjurasti dio kape visok je 65—70 mm. Promjer poklopca veći je za 70 do 80 mm od donjeg diela kape. Traka je široka 45 do 50 mm., a izradjena je od tamnozelenog baršuna. Oko poklopca kape izveden je tamno zeleni izbojak. Izbojak se nalazi takodjer na gornjem rubu trake. Branik ima oblik polumjeseca, a širina mu u sredini iznosi oko 60 mm. Izradjen je od crnog lakiranog tvoriva. Kapa ima podbradnik, koji je pričvršćen s dva pozlaćena puceta promjera 15 mm. Podbradnik na kapi činovnika XII.-X. činovnog razreda izradjen je od dvostruke uzice, debljine oko 8 mm, izprepletene od zlatnih žica i tamnozelenih svilenih niti. Podbradnik na kapi činovnika IX.—V. činovnog razreda ima plosnat oblik, širok je oko 15 mm, a izprepleten je od zlatnih žica i tamnozelenih svilenih niti. S unutrašnje strane kape nalazi se znojnica i podstava.

L j e t n a k a p a istog je kroja kao i zimska, samo nema izbojnika ni trake od baršuna. Branik odgovara boji tkanine, od koje je izradjena sama kapa. Tkanina za ljetnu kapu može biti biele ili tamnomaslinaste boje. Navlaka ljetne kape može se skidati i mienjati. Podbradnik je jednak kao i na zimskoj kapi.

Na traci kape nosi se pozlaćeni državni grb, obavijen pozlaćenim duhanskim lišćem.

2. K a p u t je izradjen od sukna tamnomaslinaste boje. Na desnoj prednjici imade jedan red od četiri puceta promjera 23 mm, a na drugoj prednjici odgovarajuće rupice. Kad je kaput zakopčan, puceta se vide. Prednjice se preklapaju iznad najvišeg puceta, te čine dva revera, a time je kaput u gornjem dielu otvoren. Dužina kaputa je takva, da pokriva sjedište. Kaput ima straga razrez dužine 15 cm. Na kaputu su četiri vanjska džepa, svaki s vanjskim prividnim naborom. Preklopac džepa ima dva puta zaokruženi donji rub, te završava s tri šiljka. Na preklopcu nalazi se rupica, a na džepu puce promjera 15 mm, koje služi za zatvaranje džepa. Na kraju svakog rukava s vanjske strane uz šav smještena su tri puceta promjera 15 mm. Obilježja nalaze se na obim krajevima ovratnika prije početka revera.

L j e t n i k a p u t izradjen je od biele tkanine ili od lagane tkanine tamnomaslinaste boje i nema podstave. Njegova izradba je jednaka izradbi suknenog kaputa. Obilježja se nose kao i na zimskom kaputu.

3. P r s l u k je izradjen od istog tvoriva kao i kaput, a zakopčava se jednim redom od pet puceta promjera 15 mm.

4. Košulja s ovratnikom je zelena ili biela. Kada se nosi ljetni kaput iz tkanine tamnomaslinaste boje, košulja i ovratnik košulje odgovaraju boji tkanine, a ako se nosi ljetni kaput od biele tkanine, onda su košulja i ovratnik košulje od biele tkanine. U svečanim prigodama nosi se uviek biela košulja s bielim ovratnikom.

5. Hrvatka (kravata) izradjena je od tkanine tamnozelene boje.

6. Hlače su duge i izradjene od istog tvoriva kao i kaput. S obih vanjskih strana nogavica suknenih hlača nalazi se izbojak tamnozelene boje. Prilikom svečanih zgoda mogu se nositi duge crne hlače istoga kroja kao i tamnomaslinaste. Ljetne 'su hlače bez izbojka.

Jahaće hlače izradjene su od sukna tamnomaslinaste boje, krojene za čizme ili gamaše. S obih vanjskih strana nogavica nalazi se izbojak tamnozelene boje.

7. Kabanica je izradjena od sukna tamnomaslinaste boje. Napried na obim prednjicama imade dva reda s po šest puceta, promjera oko 28 mm. Na lievoj prednjici nalazi se šest rupica za zakopčavanje. Ovratnik je preklopljen i od istog tvoriva kao i kabanica, a zakopčava se vunenom sponom i vunenim pucetom u obliku masline. Obilježja se nalaze napried na obim krajevima ovratnika. Rukavi dosežu do polovice šake, a imadu narukavlje visine 15. cm. Sa svake strane kabanice imade po jedan džep s preklopcem, kojemu je donji rub ravan. Lievi je džep prorezan radi provlačenja bodeža. Kabanica je dugačka do polovine listova nogu, a straga ima razrez od sje-

dišta do kraja. Na ledjima imade dva nabora. U visini struka nalazi se na ledjima ušivena spojka (dragon), koja je u sredini sastavljena s dva puceta promjera 28 mm. Prednjice ne idu sasvim ravno do gore, nego su nešto ispupčene prema ramenima. Na razrezu straga nalazi se četiri do pet puceta promjera 15 mm. Izbojak tamnozelene boje nalazi se na obim prednjicama, na narukavlju, na preklopcima džepova, na ovratniku i na spojci.

8. Kišna kabanica izradjena je od gumirane ili impregnirane tkanine tamnomaslinaste boje. Na desnoj prednjici imade jedan red od šest puceta, a na lievoj prednjici odgovarajući broj prikrivenih rupica tako, da se puceta ne vide, kada je kabanica zakopčana. Ovratnik je preklopljen i od istog tvoriva kao i kišna kabanica, a zakopčava se kopčom. Obilježja nalaze se na ovratniku kao i na kabanici. Rukavi su odgovarajuće dužine bez narukavlja. Sa svake strane kišne kabanice nalazi se po jedan urezan džep s preklopcem. Lievi je džep prorezan, radi provlačenja bodeža. Kišna kabanica je dugačka do polovine listova nogu, a straga ima razrez od sjedišta do kraja. Na razrezu se nalazi četiri do pet puceta promjera 15 mm. Uz kišnu kabanicu može se nositi i kapuljača, koja je izradjena od istog tvoriva kao i kišna kabanica.

9. Dolamica (gornji haljinac) izradjena je od sukna tamnomaslinaste boje. Dužina dolamice je primjerno veća od dužine kaputa. Kroj dolamice je isti kao i kroj haljinca (bluze), s tom razlikom, što straga ima razrez dužine 15 cm, i što donji džepovi imaju kosi otvor. Napried na desnoj prednjici ima jedan red od pet do šest puceta, a na lievoj prednjici odgovara-

jući broj prikrivenih rupica. Kada je dolamica zakopčana, puceta se ne vide. Ovratnik je preklopljen i od istog tvoriva kao i dolamica, a zakopčava se vunenom sponom i vunenim pucetom u obliku masline. Obilježja se nalaze na ovratniku kao i na kabanici. Izbojak tamnozelene boje nalazi se na ovratniku i na prividnom narukavlju.

10. Ogrtač (pelerina) je izradjen od sukna tamnomaslinaste boje, a dopire do polovice listova nogu. Napried na desnoj prednjici imade jedan red od pet puceta, a na lievoj prednjici nalaze se odgovarajuće prikrivene rupice. Kada je ogrtač zakopčan, puceta se ne vide. Ovratnik je preklopljen, a zakopčava se vunenom sponom i vunenim pucetom u obliku masline. Obilježja se nalaze na ovratniku kao i na kabanici. Sprieda na obim stranama ogrtača nalaze se otvori za ruke. Uz ogrtač može se nositi i kapuljača, koja je izradjena od istog tvoriva kao i ogrtač.

11. Čizme su izradjene od crne kože i dosežu nešto izpod koljena.

12. Cipele su od crne kože ili od crnog laka, visoke ili nizke, jednostavne ili na vezice.

13. Gamaše su izradjene od crne kože.

14. Rukavice su sivkaste boje kožne ili končane, a za svečane prigode biele.

15. Torba za spise je od crne ili smedje kože.

16. Puceta na pojedinom dielu odore, osim onih, koja se kod nošenja ne vide, izradjena su od kovine ili umjetnog tvoriva i na površini imaju izbočen monogram R S, uokviren tropletom. Puceta na odori imaju boju sličnu odori.

II. Službena odora dočinovnika i pokusnika

1. Zimska kapa izradjena je kao i kapa za činovnike rizničke straže, samo što mjesto trake od baršuna ima traku od tamnozelene čohe. Podbradnik na kapi dočinovnika i pokusnika izradjen je kao i podbradnik činovnika rizničke straže XII.-X. činovnog razreda, samo što je uzica podbradnika na kapi nadpriglednika i priglednika od srebrnih žica i tamnozelenih svilenih niti, a uzica podbradnika na kapi ostalih dočinovnika i pokusnika samo od tamnozelenih svilenih niti. Podbradnik je na kapi nadpriglednika i priglednika pričvršćen s dva posrebrena puceta, a kod ostalih dočinovnika i pokusnika s dva patinirana puceta. Puceta su promjera 15 mm.

Ljetna kapa je izradjena kao i ljetna kapa činovnika rizničke straže, a pdobradnik na toj kapi jednak je podbradniku na zimskoj kapi.

Grb, što se nosi na kapi, isti je kao grb na kapi činovnika, samo što je grb na kapi nadpriglednika i priglednika posrebren a onaj na kapi ostalih dočinovnika i pokusnika rizničke straže od patinirane kovine.

2. Haljinac (bluza) je izradjen od sukna tamnomaslinaste boje. Zakopčava se sa šest puceta promjera 23 mm. Puceta se nalaze na desnoj prednjici, dok se na lievoj prednjici, nalaze odgovarajuće rupice za zakopčavanje. Kad je haljinac zakopčan, puceta su vidljiva. Dužina haljinca je takva, da pokriva sjedište. Na prednjoj strani haljinca dva su gornja i dva donja džepa s preklopcima, koji imadu dvaput zaokruženi donji rub, te se završavaju s tri šiljka. Džepovi su nutarnji. Ovratnik haljinca je preklopljen i izradjen

od istog tvoriva kao i haljinac, a zakopčava se s dvie kopče. Napried na obim krajevima ovratnika nalaze se obilježja. Rukavi imadu prividno narukavlje visine 15 cm.

L j e t n i h a l j i n a c izradjen je od biele tkanine ili od lake tkanine tamnomaslinaste boje, koja se može prati. Ljetni haljinac je istoga kroja kao i haljinac od sukna s tom razlikom što je bez podstave i što rukavi nemaju prividnog narukavlja. Obilježja se nose kao i na zimskom haljincu.

3. H l a č e (zimske, ljetne i jahaće) izradjene su kao i hlače činovnika rizničke straže.

4. K a b a n i c a, kišna kabanica, ogrtač, ostali odjevni predmeti kao i obuća (rukavice, cipele, čizme, gamaše i puceta) za dočinovnike i pokusnike rizničke straže jednaki su kao i za činovnike rizničke straže.

5. S t r a ž a r s k a k a b a n i c a (bunda) jednaka je vojničkoj stražarskoj kabanici Hrvatskog domobranstva.

6. N a p r t n j a č a je izradjena od nepromočive zelenkaste tkanine po uzorku planinarskih naprtnjača.

7. S l u ž b e n a t o r b a jednaka je onoj, što je nose oružnici.

8. T o r b a z a s p i s e ista je kao i kod činovnika.

III. Nošenje službene odore

Činovnici rizničke straže, kad vrše službu, prilikom službenih predstavljanja, javljanja i u javnim svečanim i službenim prigodama, moraju nositi službenu odoru. Dočinovnici i pokusnici rizničke straže moraju u službi i izvan službe nositi službenu odoru.

Činovnici rizničke straže, kad su izvan službe, mogu nositi gradjansko odielo, a činovnici rizničke straže na službi u glavnom nadozorničtvu i župskim nadzorničtvima rizničke straže mogu i u uredu nositi gradjansko odielo.

Dočinovnicima i pokusnicima rizničke straže zabranjeno je nositi gradjansko odielo i pojedine dielove gradjanske odjeće.

Dočinovnici i pokusnici rizničke straže, kada su odredjeni u službu izvan mjesta sjedišta razdjela, moraju nositi jahaće hlače s čizmama ili gamašama od kože.

Službenici rizničke straže, kada su odredjeni u službu izvan mjesta sjedišta razdjela u jednoj obhodnji moraju biti jednako odjeveni.

Zimi, kada je potreba, dočinovnici i pokusnici na stražarskim mjestima nose stražarske kabanice (bunde)

Službenu torbu nose dočinovnici i pokusnici rizničke straže u službi izvan mjesta sjedišta razdjela i kad nose pušku. Inače mogu nositi torbu za spise.

Naprtnjaču nose dočinovnici i pokusnici rizničke straže, kada su odredjeni na višednevno službovanje izvan mjesta sjedišta razdjela.

Službenici rizničke straže, koji obavljaju poslove svog djelokruga u obrtničkim poduzećima (tvornicama i sl.), mogu za vrieme rada u njima preko službene odore nositi ogrtače od lake tkanine.

Nizke cipele nose se samo s crnim čarapama ili s čarapama tamne boje.

Kaljače se mogu nositi po potrebi na svakoj propisnoj obući.

Rukavice se nose u svim svečanim prigodama, pri svakom službenom javljanju, a u službi samo u gradovima sa sjedištem povjereničtva rizničke straže.

Službenici rizničke straže kada ožaljuju smrtni slučaj, mogu nositi oko lievog rukava znak žalosti (flor) kroz tri mjeseca.

Odlikovanja se nose na službenoj odori u službi i izvan službe prema propisima za nošenje odlikovanja.

Naočale se mogu nositi samo ako ih liečnik propiše.

Ljetna odora nosi se od 15. svibnja do 15. listopada, ali župska nadzorničtva rižničke straže ovlaštena su izmijeniti ovaj rok s obzirom na klimatske prilike u pojedinim krajevima.

Službenici rizničke straže mogu putovati u inozemstvo samo u gradjanskom odielu.

Umirovljenici rizničke straže nemaju pravo nositi službenu odoru.

IV. Obilježja

a) Obilježja činova

Činovi činovnika rizničke straže označuju se pozlaćenim kunicama 33 mm dugačkim i 10 mm visokim, smještenim na laticama.

Latice su izradjene u obliku kose pačetvorine. Latice za kaput i ljetni kaput imaju veličinu 45×60 mm, a one za kabanicu, kišnu kabanicu, ogrtač i dolamicu 50×70 mm. Latice su pričvršćene tako, da su dulje strane pačetvorine uzporedne s rubom ovratnika i dopiru do

prednjih njegovih rubova. Ciela latica je obrubljena zlatnom uzicom debljine oko 2½ mm.

Činovnici XII. do zaključno X. činovnog razreda nose latice od tamnozelenog baršuna. Na laticama, koje nose dopovjerenici rizničke straže smještena je po jedna pozlaćena kunica, na laticama povjerenika rizničke straže po dvie pozlaćene kunice, a na laticama nadpovjerenika rizničke straže po tri pozlaćene kunice.

Činovnici IX. do zaključno VII. činovnog razreda nose latice, kojima su prednji krajevi u širini od 15 mm tamnozeleni baršun, a ostali dio od srebrne podloge. Na laticama što il nose donadzornici rizničke straže, smještena je po jedna pozlaćena kunica, na laticama nadzornika rizničke straže po dvie pozlaćene kunice, a na laticama višeg nadzornika rizničke straže po tri pozlaćene kunice.

Činovnici VI i V. činovnog razreda nose latice, kojima su prednji krajevi u širini od 15 mm od tamnozelenog baršuna, a ostali dio od zlatne podloge. Na takvim laticama, što ih nose savjetnici rizničke straže, smještena je po jedna posrebrena kunica, a na onim, što ih nose nadsavjetnici rizničke straže, po dvije posrebrene kunice.

Obilježje činova dočinovnika su: 33 mm dugačke i 10 mm visoke posrebrene kunice, smještene na laticama.

Latice su izradjene u obliku kose pačetvorine. Latice za haljinac i ljetni haljinac izradjene su u veličini 45×60 mm, a one za kabanicu, kišnu kabanicu i ogrtač u veličini 50×70 mm, a pričvršćene su na ovratniku

tako, da su dulje stranice pačetvorine uzporedne s rubom ovratnika i dopiru do njegovih prednjih rubova.

Latice su od tamnozelene čohe.

Na laticama stražara smještena je po jedna posrebrena kunica, na laticama nadstražara po dvie posrebrene kunice, a na laticama prigledníka i nadprigledníka po tri posrebrene kunice.

Latice nadprigledníka obrubljene su srebrenom uzicom debljine oko 2½ mm.

Obilježje pokusnika je latica izradjena kao i latica dočinovnika. Latice pokusnika nemaju nikakvo obilježje činova.

Kunice na laticama smještene su u sredini latice izmedju prednjih i stražnjih rubova latice. Kunice na laticama, ako ih ima više, poredane su koso jedna iznad druge u jednakom razmaku. Glave kunica na lievim laticama uperene su pogledom na glave kunica desnih latica.

Činovnici rizničke straže nose na svakom ramenu kaputa, ljetnog kaputa, kabanice i dolamice po jednu naramenicu, izradjenu od dvostrukog gajtana, izprepletenog zlatnim žicama i protkanog tamnozelenim svilenim nitima. Debljina gajtana je oko 5 mm.

Dočinovnici i pokusnici rizničke straže nose na lievom ramenu haljinca, ljetnog haljinca i kabanice naramenice, izradjene kao one činovnika, s razlikom što su gajtani naramenice nadprigledníka i prigledníka izprepleteni srebrnim žicama, a oni ostalih dočinovnika i pokusnika samo tamnozelenim svilenim nitima.

Naramenice su u donjem dielu ušivene u sastav rukava na ramenu, a u gornjem su dielu pričvršćene pucetom promjera 15 mm, koje je kod činovnika pozlaćeno, kod nadpriglednika i priglednika posrebreno, a kod ostalih dočinovnika i pokusnika patinirano.

b) Obilježje stručne spreme

Obilježje stručne spreme službenika rizničke straže, koje se dokazuje polaganjem stručnih izpita, označuje se pucetom promjera 10 mm, koje je smješteno na stražnjim krajevima latica iznad kunica. Položeni stručni izpiti za činove dočinovnika rizničke straže obilježavaju se posrebrenim pucetima, a oni za činove činovnika rizničke straže pozlaćenim pucetima.

c) Obilježja svojstava

Obilježja svojstava kod službenika rizničke straže jesu šesterokrake zvijezdice promjera 10 mm, smještene na prednjim krajevima latica izpod kunica.

Voditelj izpostave razdjela na svakoj latici nosi po jednu posrebrenu zvjezdicu, zapovjednik razdjela po dvie posrebrene zvjezdice, nadstojnik povjereničtva po jednu pozlaćenu zvjezdicu, županski nadzornik po dvie pozlaćene zvjezdice, a glavni nadzornik rizničke straže po tri pozlaćene zvjezdice.

Zvjezdice na laticama voditelja izpostave razdjela i nadstojnika povjereničtva smještene su u sredini oko 2 mm od prednjeg ruba latice, one na laticama zapovjednika razdjela, županskog nadzornika i glavnog nadzornika poredane su jedna pokraj druge vodoravno u jednakom razmaku.

Činovnici rizničke straže, dodieljeni župskim nadzorništvima i glavnom nadzorništvu rizničke straže, nose obilježja jedinice službovanja, koja se označuju pozlaćenim pucetama promjera 10 mm. Ova se puceta nose izpod kunica na način propisan za nošenje obilježja svojstava.

Činovnici, dodieljeni župskim nadzorništvima rizničke straže, nose po jedno puce, a činovnici dodieljeni glavnom nadzorništvu rizničke straže, po dva puceta.

V. Oboružanje

Oboružanje činovnika rizničke straže sastoji se od samokresa, bodeža, streljiva i pripadajuće oružne opreme.

Oboružanje dočinovnika i pokusnika rizničke straže sastoji se od puške, samokresa, noža, streljiva i pripadajuće oružne opreme. Nadpriglednici i priglednici oboružani su i bodežom.

U osobito nesigurnim krajevima oboružani su dočinovnici rizničke straže još i strojnicama i bombama.

Puške, strojnice, samokresi, streljivo, bombe, puščano remenje, torbe za samokrese, opasači, nabojnjače, noževi i viskovi za noževe jednaki su kao i kod Hrvatskog domobranstva.

Bodež se sastoji iz držka s rukobranom, oštrice i korica.

Držak je od tamnomaslinastog umjetnog tvoriva, obavijen izprepletenom dvostrukom zlatnom žicom.

Na gornjem dielu držka je okrugao monogram N D H, uokviren pletenim duhanskim lišćem. U sredini rukobrana nalazi se mnogram R S. Oštrica je od čelika, s obje strane naoštrena, svedena u šiljak. Gornji dio držka, rukobran i korice na bodežu za činovnike rizničke straže jesu pozlaćeni, a za nadpriglednike i priglednike rizničke straže posrebreni. Dužina bodeža iznosi 40 cm. Korice su ukrašene izbočenim duhanskim lišćem. U sredini korica na vanjskoj strani smješten je pozlaćeni državni grb.

Kićanka za bodež i nož oblikom je jednaka kićanci častnika Hrvatskog domobranstva, a izradjena je za činovnike rizničke straže od zlatnih žica i tamnozelenih svilenih niti, za nadpriglednike i priglednike rizničke straže od srebrnih žica i tamnozelenih svilenih niti, a za ostale dočinovnike i pokusnike rizničke straže samo od tamnozelenih svilenih niti.

Visak na bodežu oblikom je jednak visku častnika Hrvatskog domobranstva, a izradjen je od crne kože. Okovi su na visku za činovnike rizničke straže pozlaćeni, a za nadpriglednike i priglednike posrebreni.

Remen za visak izradjen je od kože, širok je dvadeset do trideset mm, a spaja se napravom za zakopčavanje.

VI. Nošenje oružja i oružne opreme

Službenici rizničke straže vrše službu pod oružjem.

Činovnici rizničke straže, kad su u službi, nose samokres i bodež na remenu, koji se nosi na hlačama izpod kaputa.

Dočinovnici i pokusnici rizničke straže kod vršenja službe nose:

a) u mjestu sjedišta razdjela: nadpriglednici i priglednici rizničke straže samokres i bodež na remenu, koji se nosi izpod haljinca, a ostali dočinovnici i pokusnici rizničke straže samokres i nož na opasaču, koji se nosi preko gornje odjeće;

b) izvan mjesta sjedišta razdjela: pušku, samokres i nož.

Uz pušku se nose i nabojnjače, napunjene okvirima s nabojima, a uz samokres se nose okviri s nabojima.

Pri vršenju službe na državnoj granici, pomaganju održavanja javnog reda i sigurnosti, čuvanju robe u carinskim skladištima, pri obilazku i kod premetačine, osim u vozilima, dužni su dočinovnici i pokusnici rizničke straže imati nabijenu pušku s nataknutim nožem na puški i nabijen samokres.

Kod službenih predstavljanja, javljanja i u svim svečanim, službenim i javnim prigodama i izvan službe, nose činovnici, nadpriglednici i priglednici rizničke straže samo bodež, a ostali dočinovnici i pokusnici rizničke straže samo nož. Na bodežu i nožu nosi se uviek kićanka.

VII. Obći i zaključni propisi

Odoru, obilježja, bodež i pribor za bodež nabavljaju službenici rizničke straže iz vlastitih sredstava.

Za iznošenje dosadašnjih odora službenicima rizničke straže dozvoljava se razdoblje od najviše dvie godine, nakon proglašenja ovog propisnika.

Ovaj propisnik zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* kojim danom prestaje vriediti propisnik o službenoj odori službenika rizničke straže od 1. travnja 1942. broj 768-Z-1942. (Narodne novine od 3. travnja 1942. broj 76).

U Zagrebu, dne 15. srpnja 1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Broj: 1399-1942.

Ministar hrvatskog domobranstva:
Doglavnik-Vojskovodja

Slavko vitez Kvaternik, v. r.

* Narodne novine od 21. srpnja 1942. broj 161.

ZAKONSKA ODREDBA
o nadopuni zakona o uredjenju redovnih sudova od 18. siečnja 1929.

§ 1.

U § 4. zakona o uredjenju redovnih sudova, iza četvrte stavke, dodaje se peta stavka, koja glasi:

»Ako posebne prilike u mjestu, gdje je sjedište kotarskoga suda, onemogućuju ili sprječavaju uredno poslovanje toga suda, može ministar pravosudja i bogoštovlja privremeno premjestiti sjedište kotarskoga suda u drugo mjesto.«

§ 2.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCIII-1763-Z-1942.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 21. srpnja 1942. broj 161.

ZAKONSKA ODREDBA
o osnivanju nove upravne općine Crnac u kotaru Donji Miholjac

§ 1.

Osniva se nova upravna općina Crnac u kotaru Donji Miholjac sa sjedištem općinskog poglavarstva u Crncu.

§ 2.

Upravna općina Crnac obuhvaća poreznu općinu Crnac od upravne općine Podravska Moslavina u kotaru Donji Miholjac i poreznu općinu Suha Mlaka od upravne općine Nova Bukovica u kotaru Podravska Slatina.

§ 3.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se Ministarstvu unutarnjih poslova.

§ 4.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCV-1650-Z-1942.

Ministar unutarnjih poslova:
Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 21. srpnja 1942. broj 161.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjenama i nadopunama zakonske odredbe o rizničkoj straži Nezavisne Države Hrvatske od 9. svibnja 1942. broj CXXXIII-1116-Z-1942.

§ 1.

U §§ 6., 58. i 59. iza rieči »dočinovnika« dodaju se rieči: »i pokusnika«.

U § 34. iza rieči »dočinovniku« dodaju se rieči: »i pokusniku«, iza rieči »dočinovnik« dodaju se rieči: »i pokusnik«, a iza rieči »dočinovnicima« dodaju se rieči »i pokusnicima«.

U § 61. iza rieči »dočinovnicima« dodaju se rieči: »i pokusnicima«.

U § 36. iza rieči »dočinovnici« dodaju se rieči: »i pokusnici«.

U §§ 59. i 70. iza rieči »dočinovnike« dodaju se rieči: »i pokusnike«.

§ 2.

Paragraf 19. mienja se i glasi:

»Službenici rizničke straže imaju pravo na uhvatninu od naplaćenih kazna zbog svih dohodarstvenih prekršaja (carinskih, monopolskih, potrošarinskih, pristojbinskih, biljegovnih, poreznih i devizno-valutnih) i to bez obzira, da li su prekršaj odkrili vlastitom pobudom, na temelju posebnog naloga ili na temelju podkaza (prijave).

Ako su prekršaj odkrili bez podkaza (prijave), pripada im uhvatnina u iznosu od 50% od naplaćenih

kazna, a ako su prekršaj odkrili na temelju podkaza (prijave), pripada im uhvatnina u iznosu od 25% od naplaćenih kazna.«

§ 3.

Na kraju prve stavke § 32. dodaje se nova rečenica, koja glasi:

»Stanarina pokusnika rizničke straže jednaka je stanarini dočinovnika.«

§ 4.

U § 34. stavci trećoj iza prve rečenice dodaje se nova rečenica koja glasi:

»Ova naknada, kao i naknada selitbenih troškova za pokusnike, jednaka je naknadama putnih i selitbenih troškova dočinovnika.«

§ 5.

Paragraf 51. pod a) mienja se i glasi:

»a) 25% naplaćenih kazna zbog svih dohodarstvenih prekršaja (carinskih, monopolskih, potrošarinskih, pristojbinskih, biljegovnih, poreznih i devizno-valutnih), od kojih službenici rizničke straže prema § 19. imaju pravo na uhvatninu;«

§ 6.

Na kraju § 55. dodaje se nova stavka, koja glasi:

»Odluku o stavljanju činovnika rizničke straže pod stegovni postupak izdaje glavni nadzornik rizničke straže.«

§ 7.

U § 70. rieč »službovne« zamjenjuje se rječju »stegovne«.

§ 8.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCII-1681-Z-1942.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar hrvatskog domobranstva

Slavko vitez Kvaternik, v. r.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Ministar prometa i javnih radova:

Ing. Hilmije Bešlagić, v. r.

Ministar nastave:

Prof. Stjepan Ratković, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 21. srpnja 1942. broj 161.

ZAKONSKA ODREDBA

o gradjenju novih željezničkih pruga

§ 1.

Medju željezničke pruge normalnog kolosjeka, koje se imaju žurno izgraditi u probitku Nezavisne Države Hrvatske, spadaju:

1. Okučani—Banja Luka;
2. Brčko (Gunja)—Tuzla i
3. Garešnica—Banova Jaruga.

§ 2.

Državna riznica stavit će na razpolaganje Ministarstvu prometa i javnih radova potrebna novčana sredstva za gradjenje pruga, navedenih u § 1.

§ 3.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru prometa i javnih radova i državnom rizničaru.

§ 4.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCVII-1684-Z-1942.

Ministar prometa i javnih radova:

Ing. Hilmije Bešlagić, v. r.

Vojskovodja-Doglavnik:
Ministar hrvatskog domobranstva:

Slavko Kvaternik, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 21. srpnja 1942. broj 161.

ZAKONSKA ODREDBA
o preradbi i konzerviranju poljodjelskih proizvoda

§ 1.

Ministarstvo seljačkog gospodarstva vrši stručni nadzor nad obrtnim i veleobrtnim poduzećima, koja se bave preradbom i konzerviranjem poljodjelskih proizvoda. Ovaj se stručni nadzor odnosi samo na preradbu i konzerviranje poljodjelskih proizvoda do gotovih proizvoda.

§ 2.

Ovlašćuje se ministar seljačkog gospodarstva, da u sporazumu s ministrom za obrt, veleobrt i trgovinu izdaje naredbe, kojima će se uredjivati način preradbe i konzerviranja poljodjelskih proizvoda u obrtnim i veleobrtnim poduzećima.

§ 3.

Dozvole za rad veleobrtničkih poduzeća, koja se bave preradbom i konzerviranjem voća i povrća, izdaje prema propisima obrtnog zakona Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu u sporazumu s Ministarstvom seljačkog gospodarstva.

§ 4.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru seljačkog gospodarstva i ministru za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 5.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCVI-1651-Z-1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

Ministar seljačkog gospodarstva:

Dr. Jozo Dumandžić, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 21. srpnja 1942. broj 161.

ZAKONSKA ODREDBA

o ovlaštenju ministru šumarstva i rudarstva da odredjuje dužnost i visinu sječe za sve šumske posjede

§ 1.

Ovlašćuje se ministar šumarstva i rudarstva, da radi podmirenje potreba na ogrjevnom i gradjevnom drvetu može odredjivati dužnost i visinu sječe po vrsti drveta i prema vrsti izradjevina (sortimentima) za sve šumske posjede. Ako se pri tom pokaže potrebnim povišenje sječe preko redovnog godišnjeg etata, taj će se predhvat morati izravnati najdalje za sliedećih deset godina.

§ 2.

Tko bez opravdanog razloga ne izvrši sječu, kako mu je odredjeno, kaznit će se novčanom kaznom od 5.000 do 5,000.000 Kuna, a šume mu se mogu uzeti u državnu upravu. Prema potrebi izvršit će se propušteni poslovi na trošak posjednika šume.

Novčane kazne izriču prvomolbene upravne oblasti, a odluke o uzimanju šuma u državnu upravu izdaje Ministarstvo šumarstva i rudarstva.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCIV-1602-Z-1942.

Ministar šumarstva i rudarstva:

Ing. *Ivica Frković*, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

* Narodne novine od 21. srpnja 1942. broj 161.

NAREDBA

Ministarstva nastave od 11. srpnja 1942. broj 59910-1942. o povišenju nuzpristojbi u kliničkim bolnicama Medicinskog fakulteta u Zagrebu

Na temelju stavke prve člana 11. uredbe o kliničkim bolnicama Medicinskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu od 25. srpnja 1940. propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Nuzpristojbe, koje se ubiru na temelju »Cjenika nuzpristojba«, a prema članovima 2., 4., 11., 12. i 14., uredbe o kliničkim bolnicama Medicinskog fakulteta u Zagrebu, povisuje se, i to:

a) za röntgensko snimanje i zubotehničke radove za 100% (sto posto),

b) za sve ostale pristojbe za 60% (šezdeset posto).

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć 1. kolovoza 1942., i toga dana prestaju vriediti svi protivni joj propisi.*

Zagreb, 11. srpnja 1942.

Ministar nastave:

Prof. Ratković, v. r.

---

* **Narodne novine od 21. srpnja 1942. broj 161.**

NAREDBA

Ministarstva zdravstva od 20. lipnja 1942. broj 38.083-Z-1942., kojom se na temelju §§ 1. i 29. točka 6. zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom liekova od 7. travnja 1930. (Službene novine od 14. travnja 1930. broj 85/XXXIII/187) mienja naredba Ministarstva zdravstva od 30. travnja 1942. broj 26.297-Z-1942. o nabavljanju racioniranih liekova (Narodne novine od 7. svibnja 1942. broj 101)

§ 1.

§ 1. naredbe o nabavljanju racioniranih liekova mienja se i glasi: »Javne ljekarne smiju nabavljati sve liekove bez razlike samo od jedne odredjene trgovine liekovima na veliko.

Pod liekovima razumievaju se: droge, kemikalije, galenski pripravci, ljekoviti specijaliteti, liekovi s posebnim zaštićenim nazivom i gotovi liekovi (tablete, injekcije i t. d.).«

§ 2.

Svuda, gdje se u naredbi o nabvljanju racioniranih liekova spominju »racionirani liekovi«, izostavlja se rieč »racionirani« te ostaje samo »liekovi«.

§ 3.

§ 8. naredbe o nabavljanju racioniranih liekova ukida se, te prema tome dosadašnji §§ 9., 10. i 11. postaju 8., 9. i 10.

§ 4.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* i toga dana prestaju vriediti svi protivni joj propisi.

Zagreb, dne 20. lipnja 1942.

Ministar zdravstva:

Dr. Ivo Petrić, v. r.

* **Narodne novine od 21. srpnja 1942. broj 161.**

ZAKONSKA ODREDBA

o suzbijanju nasilnih kažnjivih čina proti državi, pojedinim osobama ili imovini

I. Upućivanje u sabirne logore

§ 1.

Pojedini članovi obitelji osoba, koje same ili u zajednici s oružanim skupinama narušavaju javni red i sigurnost, ili koje ugrožavaju mir i spokojstvo hrvatskog naroda, ili koje poduzmu kakav nasilni kažnjiv čin proti državi, pojedinim osobama ili imovini, kao i članovi obitelji od kuće odbjeglih osoba, mogu se uputiti na prisilan boravak u sabirne logore. Ove logore ovlašteno je osnivati Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost u pojedinim mjestima Nezavisne Države Hrvatske.

Članovima obitelji osoba, navedenih u prvoj stavci, smatraju se sve one osobe, koje s takvim osobama zajednički žive u kućnoj zadruzi u mislu zakona o zadrugama od 9. svibnja 1889., odnosno žena, roditelji, djeca te braća i sestre osoba, navedenih u prvoj stavci, ukoliko s ovim osobama žive u zajedničkom kućanstvu.

§ 2.

O upućivanju pojedinih članova obitelji osoba, navedenih u prvoj stavci § 1., na prisilan boravak u sabirne logore, kao i o vremenu trajanja boravka u sabirnim logorima odlučuje Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost.

Sve upravne i samoupravne oblasti, kao i ustanove ustaškog pokreta, dužne su Ministarstvu unutarnjih poslova, Ravnateljstvu za javni red i sigurnost, preko župskog redarstva svog područja prijaviti osobe, navedene u § 1., članove njihovih obitelji, koji s takvim osobama zajednički žive u kućnoj zadruzi u smislu zakona o zadrugama od 9. svibnja 1889., odnosno ženu, roditelje, djecu te braću i sestre osoba, navedenih u § 1., ukoliko s ovim osobama žive u zajedničkom kućanstvu, kao i njihovu cjelokupnu pokretnu i nepokretnu imovinu.

§ 3.

Donošenju odluke o upućivanju pojedinih članova obitelji osoba, navedenih u § 1., u sabirne logore ima predhoditi postupak, propisan za upravno kazneno postupanje.

Postupak provodi Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost, neposredno ili posredno preko prvomolbenih upravnih oblasti.

§ 4.

Trajanje boravka u sabirnim logorima ne može biti kraće od šest mjeseci ni duže od tri godine.

Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost, može u svako vrieme ukinuti svoju odluku o upućivanju pojedinog člana obitelji osoba, navedenih u § 1., na prisilan boravak u sabirne logore, a isto tako može u svako vrieme po slobodnoj razsudi smanjiti trajanje boravka pojedine osobe u sabirnom logoru.

§ 5.

Vrieme, provedeno u pritvoru upravnih oblasti i redarstvu prije donošenja odluke o upućivanju pojedine osobe na prisilni boravak u sabirne logore, uračunava se u vrieme trajanja prisilnog boravka u logorima.

§ 6.

Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost, izdat će propisnik o ustrojstvu, poslovanju i pazci u sabirnim logorima, te o uzdržavanju osoba, upućenih u ove logore.

II. Oduzimanje imovine

§ 7.

Pojedinim članovima obitelji osoba, navedenih u § 1., može se oduzeti njihova cjelokupna pokretna i nepokretna imovina u korist Nezavisne Države Hrvatske.

Odluku o oduzimanju imovine pojedinim članovima obitelji takvih osoba donosi Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost.

§ 8.

Odluku o oduzimanju imovine po § 7. dostavit će Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost, Državnoj riznici, odjelu za podržavljeni imetak, koja će razpolagati s tom imovinom u ime Nezavisne Države Hrvatske shodno propisu druge stavke § 3. zakonske odredbe o oduzimanju imovine osobama, koje narušavaju javni mir i poredak od 27.

prosinca 1941. broj CDLXX-2355-Z-1941. (Narodne novine od 30. prosinca 1941. broj 213).

Odluka Ministarstva unutarnjih poslova, Ravnateljstva za javni red i sigurnost, o oduzimanju imovine ovršni je naslov u smislu zakona o ovrsi i osiguranju od 9. srpnja 1930.

Propisi §§ 5. do 16. zakonske odredbe o oduzimanju imovine osobama, koje narušavaju javni mir i poredak od 27. prosinca 1941. broj CDLXX-2355-Z-1941. (Narodne novine od 30. prosinca 1941. broj 213) shodno će se primjenjivati i na postupak o oduzimanju imovine po propisima ove zakonske odredbe.

§ 9.

Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost, može u svako vrieme ukinuti svoju odluku o oduzimanju imovine (§ 7.) u cielosti ili djelomično, ukoliko ova imovina nije već prešla u ruke trećih osoba.

§ 10.

Propisi §§ 1. do 9. ne će se primjenjivati na članove obitelji odbjeglih osoba, koje se u roku od 14 dana, računajući od dana proglašenja ove zakonske odredbe, povrate svojim kućama.

III. Naknada zlobno počinjene štete

§ 11.

Država, občina i posebničke osobe, kojima je zlobno počinjena šteta uništenjem, oštećenjem, paležem, pljačkom ili kakvim drugim nasilnim kažnjivim činom, mogu tražiti naknadu počinjene štete prema propisima ove zakonske odredbe.

§ 12.

O naknadi zlobno počinjene štete kažnjivim činom iz § 11. odlučuje Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost, na prijavu zanimanih stranaka ili ureda radi.

Ako Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost, nakon provedenog postupka utvrdi, da je šteta zlobno počinjena na jedan od načina, navedenih u § 11, odlukom će odmjeriti iznos počinjene štete i ovu odluku dostaviti nadležnom poreznom uredu.

Nadležni porezni ured će razpodieliti iznos odmjerene štete na pojedine porezne obvezanike, koji prebivaju ili borave na području one občine, u kojoj je šteta počinjena, i to prema iznosu neposrednih poreza, koje plaćaju pojedini porezni obvezanici u toj občini.

Na pojedine porezne obvezanike razpodieljene iznose utjerat će u roku od osam dana od pojedinih poreznih obvezanika nadležni porezni uredi prema propisima, koji vriede za utjerivanje neposrednih poreza.

§ 13.

Ako se pronadje ili uhvati počinitelj štete (§ 11.), mogu pojedini porezni obvezanici za izplaćenu naknadu štete i troškova tražiti naknadu od počinitelja redovnim sudbenim putem.

IV. Konačne odredbe

§ 14.

Proti svim odlukama, donesenim prema ovoj zakonskoj odredbi, nije dopušten nikakav pravni liek niti tužba na upravno sudište.

§ 15.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCIX-1779-Z-1942.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Andrija Artuković, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 22. srpnja 1942. broj 162.

ZAKONSKA ODREDBA

o promjeni i nadopuni zakonske odredbe broj CXXIX-299-Z. p.-1941 o uredjenju posjedovnih odnosa na agrarnim zemljištima

§ 1.

§ 7. zakonske odredbe broj CXXIX-299-Z. p.-1941. o uredjenju posjedovnih odnosa na agrarnim zemljištima (Narodne novine od 31. svibnja 1941. broj 41) mienja se i glasi:

»Doprinos za kolonizacioni fond u korist Zavoda za kolonizaciju u Zagrebu, koji imaju plaćati agrarni učestnici (interesenti, subjekti), u smislu propisa toč. 3. § 44. zakona o likvidaciji agrarne reforme na velikim posjedima od 19. lipnja 1931., ustanovljuje se s 20% (dvadeset posto) od visine odštete, koja se ima platiti dosadašnjem vlastniku zemljišta, dodieljenoga agrarnim učestnicima.

Agrarni učestnik ima taj doprinos izplatiti u dva obroka, i to polovicu odmah, kad je pravomoćno utvrdjen agrarnim učestnikom, a drugu polovicu, kada odluka o izvlastbi postane pravomoćna, odnosno kod podpisa ugovora o prienosu vlastničtva.

Ovaj iznos doprinosa nema se plaćati za ona agrarna zemljišta, koja su agrarnim učestnicima dodieljena po agrarnim oblastima na temelju dosadašnjih propisa, a ti učestnici budu i dalje ostavljeni u posjedu istoga zemljišta.

Ako pravomoćno utvrdjeni agrarni učestnik u odredjenom roku podpuno ne izplati navedeni doprinos,

može mu Zavod za kolonizaciju oduzeti dodieljeno agrarno zemljište i s odnosnim zemljištem razpoložiti dalje po zakonu. Isto tako ima se postupati s onim agrarnim zemljištem, koje je pravomoćno utvrdjeni agrarni učestnik svojevoljno napustio, makar i podpuno uplatio navedeni doprinos.

U slučaju, da doprinos nije u odredjenom roku podpuno plaćen, ili je podpuno uplaćen, ali je agrarni učestnik svojevoljno zemlju napustio, nema agrarni učestnika prava na povratak svota, uplaćenih u ime doprinosa za kolonizacioni fond.

Gubitak prava na zemlju prema propisu ove zakonske odredbe imaju izreći nadležne prvomolbene oblasti odlukom. Istom odlukom ima se izreći i gubitak prava na povratak svota, uplaćenih u ime doprinosa za kolonizacioni fond.«

§ 2.

Provedba ove zakonske odredbe povjerava se ministru seljačkog gospodarstva.

§ 3.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCVIII-1713-Z-1942.

Ministar seljačkog gospodarstva:
Dr. Jozo Dumandžić, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 22. srpnja 1942. broj 162.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 16. srpnja 1942. broj 65600-1942. o načinu podnošenja i o sadržaju molbi za odobrenje povišenja plaće odnosno nadnica

Na temelju § 3. zakonske odredbe od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Svaki, koji prema § 2. zakonske odredbe od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica podnosi Državnom uredu za oblikovanje ciena i nadnica molbu za odobrenje povišenja plaća odnosno nadnica, dužan je podnesenu molbu sastaviti u smislu propisa ove naredbe.

§ 2.

Molba, osim obćih potrebnosti po zakonu o obćem upravnom postupku, mora sadržavati ove podatke:

1. ime i nastan poduzeća, kod kojega je namještenik odnosno radnik zaposlen,
2. ime i prezime namještenika odnosno radnika, za kojeg se traži povišenje plaće odnosno nadnice,
3. zvanje namještenika odnosno kod radnika, da li je nestručan, priučen ili stručan,
4. vrstu rada, koji namještenik odnosno radnik u poduzeću obavlja,
5. ukupni broj godina službe uobće,

6. visinu postojeće plaće odnosno nadnice namještenika odnosno radnika s naznakom, da li je ukupna (brutto) ili čista plaća odnosno nadnica,

7. možebitna primanja u naravi s naznakom, od čega se sastoje,

8. možebitna primanja u gotovu novcu povrh redovite mjesečne plaće (remuneracija, tantiema ili slično),

9. visinu plaće odnosno nadnice, na koju se traži povišenje,

10. naznaku, kada je usliedilo posljednje povišenje plaće odnosno nadnice,

11. visinu posljednjeg povišenja plaće odnosno nadnice.

§ 3.

Državni ured za oblikovanje ciena i nadnica može zatražiti, da molitelj u podieljenom mu roku pruži i druge podatke, koji su za pojedini slučaj potrebni.

§ 4.

Tko navede neistinite podatke kaznit će se na prijavu Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnicu po § 11. zakonske odredbe od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica, promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

§ 5.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 16. srpnja 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:
Dr. Dragutin Toth, v. r.

---

* Narodne novine od 22. srpnja 1942. broj 162.

ZAKONSKA ODREDBA
O USTAŠKOJ VOJNICI

§ 1.

U smislu ustava »Ustaše — hrvatskog oslobodilačkog pokreta« postrojena je Ustaška vojnica.

Svrha je i zadaća utaške vojnice osigurati nastavak ustaške borbe i njezinih tekovina za narodno oslobodjenje, zajamčiti sigurnost naroda i sudjelovati u obrani Nezavisne Države Hrvatske.

§ 2.

Ustaška vojnica je sastavni dio oružanih snaga Nezavisne Države Hrvatske.

§ 3.

Ustašku vojnicu sačinjavaju:

1 Stajaći djelatni zdrugovi;
2. Poglavnikovi tjelesni zdrugovi;
3. Prometni zdrugovi;
4. Hrvatsko oružničtvo;
5. Redarstvena straža;
6. Nadzorna služba;
7. Ustaška učilišta;
8. Ustaška priprema;
9. Stegovni i kazneni sud.

Nazivi ovih pojedinih dielova glasit će: »Ustaška vojnica — stajaći zdrugovi«, »Ustaška vojnica — Poglavnikovi tjelesni zdrugovi«, »Ustaška vojnica — pro-

metni zdrugovi« »Ustaška vojnica — hrvatsko oružničtvo«, »Ustaška vojnica — redarstvena straža«, »Ustaška vojnica — nadzorna služba«, »Ustaška vojnica — ustaška učilišta«, »Ustaška vojnica — ustaška priprema«, »Ustaška vojnica — stegovni i kazneni sud«.

§ 4.

U okviru ustaške vojnice nalazi se i vojnica Njemačke narodne skupine, glede koje su u krjeposti propisi zakonske odredbe od 31. srpnja 1941. broj CCXIII-895-Z. p.-1941.

§ 5.

Vrhovni zapovjednik Ustaške vojnice je Poglavnik, koji njome zapovieda preko zapovjednika, odnosno preko Zapovjedničtva ustaške vojnice.

§ 6.

Na čelu Ustaške vojnice stoji zapovjednik Ustaške vojnice, koji ima i zamjenika.

Zapovjednika Ustaške vojnice i njegova zamjenika imenuje Poglavnik, i oni su izravno podredjeni Poglavniku.

§ 7.

Zapovjednik Ustaške vojnice stoji na čelu Zapovjedničtva Ustaške vojnice.

§ 8.

Zapovjedničtvo ustaške vojnice najviša je nadzorna i upravna oblast Ustaške vojnice. Ovo zapovjedničtvo ima sliedeće odjele:

1. Postrojbeni odjel, koji se ima skrbiti za sve, što se odnosi na postrojavanje pojedinih dielova Ustaške vojnice i pojedinih postrojbi u tim dielovima.

Ovaj odjel ima izradjivati potrebite za to nacrte i ustrojstva, prema kojima zapovjednici pojedinih dielova vojnice imaju postrojbe postrojavati, a dužnost je tom odjelu i davati smjernice pojedinim zapovjedničtvima u svim pitanjima, koja se odnose na postrojbenu djelatnost.

2. Odgojni odjel, koji se ima skrbiti i davati smjernice u svim pitanjima odgoja pripadnika pojedinih dielova Ustaške vojnice.

Odgojna djelatnost ima se u prvom redu vršiti u pitanju izobrazbe i odgoja u duhu ustaških načela.

3. Podhvatni i izobrazbeni odjel, koji se ima baviti svim pitanjima podhvatne (operativne) naravi i svim pitanjima vojne izobrazbe pojedinih dielova Ustaške vojnice.

4. Osobni odjel, koji ima zadaću skrbiti se za sve, što se odnosi na:

novačenje,
unapredjivanje,
premještavanje, te
stegu i sudovanje

u pogledu častnika, dočastnika i vojničara.

5. Obskrbni odjel„ koji ima zadaću skrbiti se za sve, što se odnosi na obskrbljivanje vojnice osim zdravstvenih predmeta, te za sve, što se odnosi na njezino naoružavanje.

6. Nadzorni odjel, koji ima sliedeće zadaće:

a) vršiti nadzor nad odgojnom i vojničkom izobrazbom svih jedinica, uključivši jedinice Ustaške pripreme;

b) bditi nad očuvanjem i valjanim upotrebljavanjem svih stvari na uporabi kod vojnice;

c) bditi nad održavanjem stege;

d) suradjivati na svim ostalim odjelima i podržavati vezu izmedju njih i pojedinih dielova Ustaške vojnice u pogledu nadzora nad izvršivanjem valjanog obskrbljivanja pojedinih jedinica u svakom pogledu i napose u pogledu njihova naoružavanja, te nad izvršavanjem svega, što iz pojedinih odjela dolazi pojedinim dielovima vojnice.

7. Zdravstveni odjel, koji ima zadaću skrbiti se za sve, što se odnosi na zdravstvo u Ustaškoj vojnici i njezinim pojedinim dielovima, te ih obskrbljivati zdravstvenim predmetima i priborom.

Na čelu svakoga odjela je odjelni glavar, podredjen izravno zapovjedniku Ustaške vojnice. Naslov mu je:

glavar Postrojbenog odjela,
glavar Odgojnog odjela,
glavar Podhvatnog i izobrazbenog odjela,
glavar Osobnog odjela,
glavar Obskrbnog odjela,
glavar Nadzornog odjela,
glavar Zdravstvenog odjela.

Odjelne glavare i ostalo osoblje u pojedinim odjelima imenuje Poglavnik na priedlog zapovjednika Ustaške vojnice.

Broj odjela može se mienjati odredbom Poglavnika.

§ 9.

Na čelu svakog odjela Ustaške vojnice stoji zapovjednik s naslovom:

»zapovjednik Stajaćeg djelatnog zdruga«,
»zapovjednik Poglavnikova tjelesnog zdruga«,
»zapovjednik Prometnog zdruga«,
»zapovjednik Hrvatskog oružničtva«,
»zapovjednik Redarstvene straže«,

»zapovjednik Nadzorne službe«,
»zapovjednik Ustaških učilišta«,
»zapovjednik Ustaške pripreme«,
»zapovjednik stegovnog i kaznenog suda«.

Ove zapovjednike imenuje Poglavnik na priedlog zapovjednika Ustaške vojnice.

§ 10.

Stajaće djelatne jedinice Ustaške vojnice mogu biti podredjene Zapovjedničtvu domobranstva uz predhodno odobrenje Zapovjedničtva ustaške vojnice u pogledu uporabe pri vodjenju pojedinih vojnih podhvata.

§ 11.

Djelovanje Ustaške vojnice odredjuje Poglavnik na priedlog zapovjednika ili bez priedloga.

§ 12.

U Ustašku vojnicu može stupiti svaki član i pristaša »Ustaše — hrvatskog oslobodilačkog pokreta«, koji se dobrovoljno javi, a koji bude pronadjen za oružanu službu duševno i tjelesno sposobnim, te dostojnim, da nosi ustaško oružje.

Služba u Ustaškoj vojnici je dobrovoljna, a obveza je doživotna, te prestaje samo smrću, odpustom ili premještajem u druge dielove oružanih snaga Nezavisne Države Hrvatske.

§ 13.

Svi članovi Ustaške vojnice pri stupanju u njezine redove polažu svečanu prisegu, koja glasi: »Zaklinjem

se Bogom Svemogućim i svime, što mi je sveto, da ću se držati ustaških načela i pokoravati se propisima, da ću bezuvjetno izvršavati sve naloge Poglavnika, da ću svaku povjerenu mi tajnu najstrože čuvati i da ne ću nikada nikome ništa odati.

Zaklinjem se, da ću se u ustaškim redovima boriti na kopnu, na moru i u zraku, te izvojevanu hrvatsku državnu samostalnost i hrvatsku narodnu slobodu čuvati i braniti.

Ako se ogriešim o ovu prisegu, sviestan svoje odgovornosti za svaki svoj čin i propust, i prožet osvjedočenjem dužnosti, ima me po ustaškim propisima stići kazna smrti.

Tako mi Bog pomogao! Amen.«

§ 14.

Postrojbe Ustaške vojnice mogu imati svoje zastave i stjegove, koje svojom odredbom odredjuje Poglavnik kao vrhovni zapovjednik.

§ 15.

Poglavnik će posebnim zakonskim odredbama izdati propise o ustrojstvu, o novačenju, o uzdržavanju i berivima, te o osobnim odnošajima u pojedinim dielovima Ustaške vojnice.

Zakonske odredbe, koje su već glede nekih dielova Ustaške vojnice izdane, ostaju i dalje na snazi, a sve ostalo bit će propisano odnosnim službovnicima.

§ 16.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* a njezina se provedba povjerava ministru-postrojniku.

Dano u Zagrebu, dne 17. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:

Ante Pavelić, v. r.

Broj: CXCVI-1628-Z-1942.

Ministar Domobranstva
Doglavnik-Vojskovodja:

Slavko Kvaternik, v. r.

Državni rizničar:

Dr. Vladimir Košak, v. r.

Ministar postrojnik:

Dr. Ljudevit Šolc, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 23. srpnja 1942. broj 163.

ZAKONSKA ODREDBA
O BLAGDANIMA

§ 1.

Dan 10. travnja kao dan osnutka Nezavisne Države Hrvatske i dan 20. lipnja kao dan narodnih žrtava su državni blagdani.

Tih dana miruje redovni rad svih državnih i samoupravnih oblasti, ureda, zavoda i ustanova, a u crkvama i džamijama u mjestima, koja su sjedišta državnih ili samoupravnih oblasti, ureda, zavoda i ustanova, obdržavat će se tih dana prigodni vjerski obredi, kojim prisustvuju svi državni i samoupravni službenici. Na svim zgradama, u kojima su smještene državne ili samoupravne oblasti, uredi, zavodi i ustanove, ustanove javno-pravnog značaja, kao i na svim ostalim zgradama u mjestima, koja su sjedišta spomenutih oblasti, ureda, zavoda i ustanova, mora se tih dana izvjesiti državna zastava.

U pogledu priradnog rada za te dane vriede propisi zakonske odredbe od 13. ožujka 1942. broj LXXI-619-Z-1942., kojom se dan 10. travnja proglašuje državnim blagdanom.

§ 2.

Kao vjerski blagdani za državne i samoupravne službenike smatraju se:

a) katolički blagdani: Nova godina (1. siečnja), Sveta Tri Kralja (6. siečnja), Sviećnica (2. veljače), Sv. Josip (19. ožujka), Blagoviest (25. ožujka), Uskrs (dva dana), Spasovo, Duhovi (dva dana), Tielovo, Sv. Petar i Pavao (29. lipnja), Velika Gospa (15. kolovoza), Svi Sveti

(1. studenoga), Bezgrješno Začeće Bl. D. M. (8. prosinca) i Božić (25. i 26. prosinca);

b) pravoslavni blagdani: Nova godina (1. siečnja), Bogojavljenje — Sv. Tri Kralja (6. siečnja), Blagoviest (25. ožujka), Uskrs (dva dana), Spasovdan, Duhovi (dva dana), Velika Gospojina (15. kolovoza) i Božić (25. i 26. prosinca);

c) evangelički blagdani: Nova godina (1. siečnja), Veliki Petak, Uskrs (dva dana), Spasovo, Duhovi (dva dana), Blagdan reformacije (31. listopada), Badnjak (24. prosinca) i Božić (25. i 26. prosinca);

d) muslimanski blagdani: Prvi dan Muharema (Nova Godina), Mevlud (dan rodjenja Muhameda a. s. p.), Ramazan-Bajram, koji traje tri dana i Kurban-Bajram, koji traje četiri dana.

§ 3.

Nedjeljom miruje redovni rad državnih i samoupravnih oblasti, ureda, zavoda i ustanova i obći priradni život.

U danima vjerskih blagdana državne i samoupravne oblasti, uredi, zavodi i ustanove obavljaju redovito poslove svoga djelokruga sa službenicima, koji s obzirom na pripadnost drugoj vjeroizpovijesti u tim danima nemaju svoj vjerski blagdan. Ako kod pojedinih oblasti, ureda, zavoda i ustanova ne bi bilo službenika pripadnika drugih vjeroizpoviesti, ili ih ne bi bilo dovoljno za obavljanje redovitih poslova, poslovanje takvih obasti, ureda, zavoda i ustanova miruje. Na svoje vjerske blagdane državni i samoupravni službenici moraju vršiti samo neodgodive službene poslove, u koliko posebnim propisima nije drukčije propisano.

U danima, kada miruje redovni rad državnih i samoupravnih oblasti mora se najmanje od 9 do 11 sati

u tim oblastima održavati služba prema rozporedu, koji propiše predstojnik oblasti.

§ 4.

U pogledu rada državnih i samoupravnih oblasti, ureda i ustanova, izjednačuju se s nedjeljama oni vjerski blagdani, na koje pojedino sjedište odnosnih oblasti, ureda, zavoda i ustanova, slavi svoga zaštitnika (patrona), ako na taj dan u tom mjestu miruje obći priradni život.

§ 5.

Propisima ove zakonske odredbe, u pogledu rada državnih i samoupravnih oblasti, ureda, zavoda i ustanova u nedjelju i blagdane, ne dira se u one propise, koji vriede za rad državnih prometnih, poštanskih, brzojavnih, brzoglasnih i krugovalnih ustanova, carinskih ureda, državnih priradnih ustanova i poduzeća, bolnica i drugih zdravstvenih ustanova i škola, izaslanstava u inozemstvu, domobranskih i ustaških jedinica, zavoda i ustanova, oružničke, redarstvene i rizničko-stražarske službe, sudbenih zatvora, kaznenih i sličnih zavoda.

U koliko takvih propisa nema, ovlašćuju se nadležna ministarstva, da ih naredbama izdaju.

§ 6.

Ovlašćuje se ministar pravosudja i bogoštovlja, da naredbom propiše dane, koji se za stranke smatraju kao blagdani u smislu zakona o uredjenju redovnih sudova, zakona o gradjanskom i kaznenom sudbenom postupku, mjeničnog i čekovnog zakona, zakona o obćem upravnom postupku kao i drugih zakonskih propisa, kojima su za blagdane vezani neki pravni učinci. Na te dane, ako nisu državni ili vjerski blag-

dani prema propisima ove zakonske odredbe, državni i samoupravni službenici rade kao i na radne dane.

§ 7.

Vlastnici i upravitelji odnosno uporaboprimci zgrada dužni su brinuti se, da se na pojedinoj njihovoj odnosno njima povjerenoj zgradi bude prema propisu § 1. ove zakonske odredbe izvješena državna zastava.
Povreda ove dužnosti kažnjava se novčanom kaznom do Kn 10.000 ili zatvorom do 30 dana. Kazne izriču prvomolbene redarstvene oblasti. U slučaju neizplate novčane kazne u odredjenom roku pretvara se novčana kazna u zatvor prema razsudi oblasti, ali najviše do 30 dana.

§ 8.

Ova zakonska odredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama*, i tim danom prestaju vriediti svi protivni propisi, koji se odnose na predmete, uredjene ovom zakonskom odredbom.

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Poglavnik
Nezavisne Države Hrvatske:
Ante Pavelić, v. r.

Broj: CCX-1787-Z-1942.

Za ministra unutarnjih poslova
podpredsjednik vlade:
Dr. Džafer Kulenović, v. r.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 23. srpnja 1942. broj 163.

MJERODAVNO TUMAČENJE

ministra pravosudja i bogoštovlja od 22. srpnja 1942. broj 1738-Z-1942. zakonske odredbe o priekim sudovima i zakonske odredbe o pokretnom priekom sudu

Na temelju § 4. zakonske odredbe od 18. srpnja 1941. broj CLXXVII-757-Z. p.-1941. o promjeni i nadopuni zakonske odredbe za obranu naroda i države od 17. travnja 1941., zakonske odredbe o priekim sudovima od 17. svibnja 1941. i zakonske odredbe o pokretnom priekom sudu od 24. lipnja 1941. (Narodne novine od 19. srpnja 1941. broj 80) izdajem ovo mjerodavno tumačenje:

»Propis toč. II. br. 2. zakonske odredbe o priekim sudovima od 17. svibnja 1941. broj LXXXII-148-Z. p.-1941. (Narodne novine od 20. svibnja 1941. broj 32) i § 2. br. 2. zakonske odredbe o pokretnom priekom sudu od 24. lipnja 1941. broj CLXXII-508-Z. p. 1941. (Narodne novine od 24. lipnja 1941, broj 58) ima se tumačiti tako, da će pred prieki sud biti stavljen odnosno da pred pokretni prieki sud može biti stavljen i onaj, koji nakon izminuća roka za predaju vatrenog i hladnog oružja, odredjenog u javnom pozivu oblasti, nabavi takvo oružje te ga drži ili nosi bez dozvole oblasti.«*

U Zagrebu, dne 22. srpnja 1942.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:
Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 23. srpnja 1942. broj 163.

NAREDBA

ministra pravosudja i bogoštovlja od 20. srpnja 1942. broj 1764-Z-1942. o promjeni naredbe ministra pravosudja i bogoštovlja od 23. prosinca 1941. broj 2334-Z-1941. o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudbenih službenika, koja su obavljena u korist i o trošku privatne stranke, i na njezin zahtjev

Na temelju § 1. zakonske odredbe, kojom se ministar pravosudja i bogoštovlja ovlašćuje, da donosi, mienja i dopunjuje naredbe o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudbenih službenika, koja su obavljena u korist i o trošku privatne stranke i na njezin zahtjev od 12. prosinca 1941. broj CDLIII-2228-Z-1941. (Narodne novine od 13. prosinca 1941. broj 202) izdajem ovu naredbu:

§ 1.

U trećoj stavci § 7. naredbe ministra pravosudja i bogoštovlja o naknadi putnih troškova za službena putovanja sudbenih službenika, koja su obavljena u korist i o trošku privatne stranke i na njezin zahtjev od 23. prosinca 1941. broj 2334-Z-1941. (Narodne novine od 27. prosinca 1941. broj 211) mjesto rieči: »6 Kuna« stavljaju se rieči: »10 Kuna«, a mjesto rieči: »4 Kune« stavljaju se rieči: »8 Kuna«.

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Ministar pravosudja i bogoštovlja:

Dr. Mirko Puk, v. r.

---

* Narodne novine od 23. srpnja 1942. broj 163.

NAREDBA

Ministarstva unutarnjih poslova od 17. srpnja 1942. broj 5366-I-A-1942, kojom se na temelju zakonske odredbe o uredjenju pitanja prijave, pregleda, označivanja, upotrebe i upisa cestovnih samokretnih vozila i izdavanja upravljačkih izprava od 24. siečnja 1942. broj XXVIII-36-Z-1942. (Narodne novine od 27. siečnja 1942. broj 22) mienja naredba o polaganju izpita za upravljače cestovnih samokretnih vozila i o izdavanju upravljačkih izprava

§ 1.

Paragraf 8. naredbe o polaganju izpita za upravljače cestovnih samokretnih vozila i o izdavanju upravljačkih izprava (Narodne novine od 2. IV. 1942. broj 75) mienja se i glasi:

»Povjerenstvo za polaganje upravljačkih izpita sačinjavaju tri člana, koje imenuje veliki župan odnosno za grad Zagreb Ministarstvo unutarnjih poslova, Ravnateljstvo za javni red i sigurnost. Jedan od ovih članova mora biti upravni (redarstveni) činovnik diplomirani pravnik. On je ujedno i predsjednik povjerenstva. Drugi član mora biti izvjestitelj za prometno redarstvo kod županske redarstvene oblasti odnosno nadstojnik prometnog odsjeka redarstvene oblasti za grad Zagreb, a treći mora biti elektrotehnički ili strojarski inženjer državni činovnik. Nema li inženjera spomenutih struka medju državnim činovnicima na području

velike župe, imenovat će se posebnički inženjeri, a nema li ni takvih, imenovat će se s područja druge župe.«

§ 2.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 17. srpnja 1942.

Ministar unutarnjih poslova:

Dr. Artuković, v. r.

* Narodne novine od 23. srpnja 1942. broj 163.

NAREDBA

Ministarstva zdravstva od 20. lipnja 1942. broj 34.798-Z-1942, o otvaranju i zatvaranju javnih ljekarna na području Nezavisne Države Hrvatske

Na temelju § 29. točke 5. zakona o ljekarnama i nadzoru nad prometom liekova od 7. travnja 1930., u savezu s članom 12. propisnika o unutarnjem radu u javnim ljekarnama od 18. prosinca 1931. S. broj 23.220 (Službene novine od 15. siečnja 1932. broj 11-III-17) a u sporazumu s Ministarstvom unutarnjih poslova propisujem ovu naredbu:

§ 1.

Javne ljekarne na području Nezavisne Države Hrvatske, koje ne vrše noćnu službu, moraju biti na djelatne dane otvorene od 8 do 12,30 sati i od 14,30 do 19 sati.

§ 2.

U mjestima, gdje postoji samo jedna javna ljekarna, mora ova i povrh radnog vremena u smislu § 1. ove naredbe izdavati liekove u svako doba dana i noći. Ljekarnik može u obrazloženim slučajevima napustiti ljekarnu za kraće vrieme, ali u takvu slučaju mora biti na vidnome mjestu ulaznih vrata ljekarne označeno, gdje ga se može naći.

§ 3.

U mjestima, gdje postoje dvie do pet javnih ljekarna, vrši uviek po jedna javna ljekarna naizmjeničnu službu po tjedan dana. Noćne službe vrše ljekarne abecednim redom prema prezimenu vlastnika. Noćna služba započinje subotom u 19 sati i traje do 19 sati druge subote, kad je preuzima druga javna ljekarna.

§ 4.

U mjestima, gdje postoji šest ili više javnih ljekarna, vrše one naizmjeničnu noćnu službu po skupinama i to dvie, tri ili više ljekarna zajedno. Skupine i način vršenja noćne službe odredjuje u smislu ove naredbe prvomolbena upravna oblast nakon saslušanja Ljekarničke komore Nezavisne Države Hrvatske.

§ 5.

Na sve nedjelje i blagdane moraju javne ljekarne, koje ne vrše noćnu službu, biti cieli dan zatvorene. U mjestima, gdje postoji samo jedna javna ljekarna, mora ona na nedjelje i blagdane biti otvorena od 8 do 13 sati, dok se nakon toga mora primieniti odredba § 2. ove naredbe.

§ 6.

U mjestima, gdje postoje dvie ili više javnih ljekarna, moraju one ljekarne, koje vrše noćnu službu, biti zatvorene ljeti (od 1. svibnja do 31. listopada) od 21 do 7,30 sati, a zimi (od 1. studenoga do 30. travnja) od 20 do 7,30 sati. Ove ljekarne moraju biti čitav dan otvorene, dakle i za vrieme podnevnog odmora.

§ 7.

Pod blagdanima u smislu ove naredbe razumievaju se:
a) državni blagdani,
b) Nova Godina, Sv. Tri kralja, Sv. Josip, Blagoviest, Uzkrsni ponedjeljak, Spasovo, Duhovski ponedjeljak, Tielovo, Petrovo i Pavlovo, Velika Gospa, Mala Gospa, Svi Sveti, Bezgrješno Začeće B. D. Marije, prvi i drugi dan Božića.

Vlastnici ljekarna islamske vjeroizpoviesti, ukoliko njihove ljekarne ne vrše noćnu službu, mogu svoje ljekarne držati zatvorene čitav dan: tri dana Ramazanskog Bajrama, tri dana Kurban-Bajrama te jedan dan na Mevlud i Novu Godinu.

§ 8.

Na dane držanja godišnjih sajmova mogu sve javne ljekarne u mjestima, gdje to prilike iziskuju, bez obzira da li vrše ili ne vrše noćnu službu, biti otvorene za vrieme podnevnoga odmora.

§ 9.

U mjestima s dvie ili više javnih ljekarna, moraju ljekarne, koje vrše noćnu službu, imati na vidljivu mjestu osvietljen znak noćne službe: crveno svjetlo ili osvietljen nadpis: »Noćna služba«. Sve ostale ljekarne vrše noćnu službu, s nazivom ljekarne, ulicom i kućnim brojem.

§ 10.

Tko se ogrieši o ovu naredbu, kaznit će se kaznom, predvidjenom u § 35. zakona o ljekarnama.

§ 11.

Ova naredba zadobiva pravnu moć dne 1. kolovoza 1942.

Toga dana prestaju vriediti svi propisi protivni ovoj naredbi.*

U Zagrebu, dne 20. lipnja 1942.

Ministar zdravstva:

Dr. Ivo Petrić, v. r.

* Narodne novine od 23. srpnja 1942. broj 163.

Ministarstvo nastave
Odjel za srednje školstvo

Broj: 70255-1942.

OCJENJIVANJE PREDMETA PEDAGOŽKE SKUPINE NA UČITELJSKOM IZPITU ZRELOSTI

Svim učiteljskim školama

Povodom upita jedne učiteljske škole, kako se u svjedočbe o učiteljskom izpitu zrelosti unosi ocjena iz predmeta pedagožke skupine, savezno s odlukom Ministarstva nastave broj 42536-1942. od 8. svibnja 1942. saobćuje se ovo:

Na učiteljskom se izpitu zrelosti daju kao i do sada pitanja, koja obuhvaćaju gradivo svih predmeta pedagožke skupine, dok je konačna obća ocjena za sve predmete samo jedna. Ta ocjena unosi se u svjedočbu o učiteljskom izpitu zrelosti preko prostora odredjenog za ocjene iz predmeta pedagoške skupine ovako:

Psihologija s logikom	veoma dobar
Pedagožka psihologija	
Obća pedagogija	
Poviest pedagogije	
Metodika	

Posebnom ocjenom ocjenjuje se samo školski rad.

Na popravnom izpitu pripravnik polaže sve predmete pedagožke skupine.*

U Zagrebu, dne 22. srpnja 1942.

Ministar nastave:

Ratković, v. r.

* Narodne novine od 23. srpnja 1942. broj 163.

Ministarstvo nastave
Obći odjel

Broj: 56259-1942.

UPOTREBA IZRAZA UPRAVA, UPRAVITELJSTVO

Svim velikim županama
Svim državnim i privatnim gimnazijama, učiteljskim školama, medresama s pravom javnosti, gradjanskim školama i pučkim školama
Svim gradskim školskim nadzorničtvima
Svim kotarskim oblastima

Povodom postavljenog pitanja, da li se u službenom dopisivanju na školama ima upotrebljavati izraz »uprava« ili izraz »upraviteljstvo«, saobćuje se radi ravnanja ovo:

Za školsku oblast kao upravnu jedinicu, kojoj se upućuju dopisi i t. d., upotrebljava se izraz »upraviteljstvo«, kad se na čelu škole nalazi upravitelj. Izraz »uprava« upotrebljava se kao skupno ima za sav onaj rad, koji obavlja upravitelj škole.*

U Zagrebu, dne 11. srpnja 1942.

Ministar nastave:

Ratković, v. r.

* Narodne novine od 23. srpnja 1942. broj 163.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 20. srpnja 1942. broj 60.407 o odkupu loja i konjske masti

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941. i § 4. naredbe od 22. studenoga 1941. broj 2085-Z-1941. o osnivanju Zajednice za tehničke masti a u sporazumu s ministrom seljačkog gospodarstva izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Sve količine loja i konjske masti, dobijene klanjem stoke, bez obzira na vlastničtvo, moraju se prodati Zajednici za tehničke masti.

Javne klaonice, klaonice veleobrtnih poduzeća, mesarski obrtnici i njihove zadruge, posebnici i ustanove, kao i uobće sve osobe, koje kolju stoku za javnu ili privatnu potrošnju, dužne su dobiveni loj i konjsku mast prodati Zajednici za tehničke masti.

Crevarski obrtnici i živodernice dužni su loj odnosno konjsku mast i druge tehničke masti, proizvedene u svom poslovanju, prodati Zajednici za tehničke masti u smislu propisa ove naredbe.

§ 2.

Masti iz § 1. ove naredbe predaju se odkupljivaču Zajednice za tehničke masti.

Ukoliko u dotičnom kotaru odnosno gradu ili klaonici nema od strane Zajednice odredjenog odkuplji-

vača, dužne su osobe odnosno ustanove, navedene u § 1. ove naredbe, u roku od tri dana preporučenim pismom prijaviti sve dobivene količine tehničkih masti Zajednici. Prijavljene masti moraju se predati odkupljivaču Zajednice odnosno naravnoj ili pravnoj osobi, koju Zajednica odredi.

Ako Zajednica u roku od mjesec dana ne razpoloži s prijavljenim količinama tehničkih masti, prijavitelj ih može prodati jednom od ovlaštenih preradjivača tehničkih masti time, da podatke o izvršenoj prodaji ima u roku od tri dana dostaviti Zajednici za tehničke masti.

§ 3.

Za ciene i ostale uvjete odkupa vriede oblastne odluke Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica.

§ 4.

Veterinari, koji po uredovnoj dužnosti obavljaju pregled zaklane stoke odnosno stoke, namienjene za klanje, dužni su za područje svoga djelovanja voditi zabilježbe, u koje se unose podatci o pregledanoj stoci, kao i o količini loja odnosno konjske masti, koja bi se prema njihovoj procjeni imala dobiti od te stoke. Podatke ovih zabilježbi dužni su veterinari priobćiti organima Zajednice za tehničke masti na njihovu zamolbu.

§ 5.

Na temelju zabilježaba iz § 4. sastavit će veterinari i dostaviti Zajednici za tehničke masti za svaki protekli mjesec do 10. dana u sliedećem mjesecu izkaz s podatcima o zaklanoj stoci i procienjenoj količini loja odnosno konjske masti, koju je vlastnik trebao dobiti od zaklane stoke.

§ 6.

Sve količine tehničke masti, obuhvaćene ovom naredbom, moraju državatelji bez obzira na pitanje njihova vlastničtva i na možebitnu prije učinjenu prijavu u roku od tri dana nakon dana proglašenja ove naredbe prijaviti preporučenim pismom Zajednici za tehničke masti u Zagrebu.

Ovo se ne odnosi na preradjivače, obvezane na redovito prijavljivanje svojih zaliha.

§ 7.

Razpodjelbu dobivenih masti vršit će Zajednica za tehničke masti u Zagrebu prema uputama Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 8.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se novčanom kaznom do Kn 50.000.— ili zatvorom do tri mjeseca i zapljenom tehničkih masti. U težim slučajevima može se ujedno izreći novčana kazna i kazna zatvora, a ako je prekršitelj priradnik, i zabrana poslovanja u trajanju do jedne godine.

U slučaju neutjerivosti, pretvara se novčana kazna u kaznu zatvora prema ocjeni oblasti, a najviše do tri mjeseca.

Kazne izriču upravne oblasti prve molbe.

Novčane kazne idu u korist državne blagajne.

Zaplienjenom robom razpolaže Zajednica za tehničke masti. Protuvriednost od zaplienjene robe mora Zajednica posebno knjižiti.

§ 9.

U slučajevima, kad se utvrdi prodaja ili kupnja odnosno držanje tehničkih masti iz § 1. ove naredbe

ili od njih dobijenih proizvoda protivno propisima ove naredbe, odmah će se uz potvrdu izvršiti zapljena te robe. Roba se radi pohrane odmah predaje nadležnoj gradskoj aprovizaciji odnosno kotarskom prehranbenom odboru, a u Zagrebu izravno Zajednici za tehničke masti ili poduzeću, koje odredi Zajednica.

Gradska aprovizacija odnosno prehranbeni odbor obaviestit će u roku od tri dana Zajednicu za tehničke masti u Zagrebu o količinama zaplienjene robe, primljene na privremenu pohranu.

U koliko prijavljeni bude riešen krivnje i kazne, povratit će mu se protuvriednost zadržane robe.

§ 10.

Danom proglašenja ove naredbe prestaje vriediti odluka Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 30. listopada 1941. broj 62.059-1941. o najvišoj prodajnoj cieni loja te načinu odkupa i razpodjelbe zanimaocima (Narodne novine od 31. listopada 1941. broj 167).

§ 11.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Toth, v. r.

* Narodne novine od 24. srpnja 1942. broj 164.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 20. srpnja 1942. broj 60.522/1942 o razpodjelbi željeza i drugih neplemenitih kovina te njihovih proizvoda

Na temelju ovlaštenja iz zakonske odredbe od 4. studenoga 1941. broj CCCXCIII-1935-Z-1941. o uredjenju unutarnjeg prometa, razpodjelbe i potrošnje svih vrsta robe izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Sve kovine i njihovi proizvodi, navedeni u toč. III/10 uputa o upisu u Zajednicu za željezo i kovine Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 23. siečnja 1942. broj 206-Z-1942. (Narodne novine od 4. veljače 1942. broj 28), stavljaju se pod odsvojnu zabranu, ukoliko njihova zaliha prelazi količinu, propisanu spomenutim uputama.

Vlastnici i ostali imatelji tvoriva, stavljenog pod odsvojnu zabranu, dužni su sačuvati ga u količini i obliku, zatečenom na dan proglašenja ove naredbe, osim izuzetaka, predvidjenih ovom naredbom.

§ 2.

Sve zalihe tvoriva, obuhvaćene po vrsti i količini propisima § 1. ove naredbe, moraju se u roku od deset dana nakon dana proglašenja ove naredbe prijaviti Zajednici za željezo i kovine u Zagrebu prema uputama Zajednice.

Prijavu su dužni izvršiti svi držatelji tvoriva bez obzira na pitanje vlastničtva dotičnog tvoriva i bez obzira na možebitnu prijašnju prijavu.

Vlastnici tvoriva, obuhvaćenog ovom naredbom, dužni su najdalje do 10. dana u svakom mjesecu podnositi Zajednici za željezo i kovine izvješća o stanju zaliha t. j. o pridošlim i o utrošenim količinima u proteklom mjesecu, te njihov utrošak opravdati.

Vlastnici tvoriva, stavljenog pod odsvojnu zabranu, mogu s njima razpolagati samo u smislu § 5. ove naredbe ili na temelju posebnih dozvola Zajednice za željezo i kovine.

§ 3.

Na odpremu željeznicom ili drugim prievoznim sredstvima ne smiju se primati ni u kojoj količini pošiljke tvoriva, stavljenog pod odsvojnu zabranu, bez odpremnih dozvola Zajednice za željezo i kovine. Ovo se ne odnosi na prievoz započet prije proglašenja ove naredbe.

§ 4.

Svaki vlastnik tvoriva, stavljenog pod odsvojnu zabranu, dužan je na pismeni zahtjev Zajednice za željezo i kovine odstupiti ga Zajednici odnosno naravnoj ili pravnoj osobi, koju označi Zajednica.

Prodajne ciene predanog tvoriva ravnaju se prema nadležnim oblastnim propisima s napomenom, da je u priepornim slučajevima mjerodavna odluka Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica, dok ostale prodajne uvjete prema potrebi ustanovljuje Ministarstvo za obrt, veleobrt i trgovinu.

§ 5.

Razpodjela tvoriva, stavljenog pod odsvojnu zabranu, vršit će se na sliedeći način:

I. proizvoditelji mogu tvorivo dobavljati samo trgovcima i preradjivačima, koji su izravno učlanjeni u Zajednicu za željezo i kovine, u okviru količina, odobrenih od Zajednice. Sve dobave trgovcima i preradjivačima, koje prekoračuju odobrene količine, kao i sve dobave drugim osobama mogu se izvršiti samo uz posebne doznake Zajednice,

II. trgovci mogu tvorivo prodavati:

a) obrtnicima i trgovcima, koji kovinama posluju na malo, za pokriće njihovih redovitih potreba; prodaja trgovcima i obrtnicima vršit će se na temelju kupona iz kupovne knjižice, izdane po Zajednici za željezo i kovine, u okviru količina označenih u knjižici,

b) izravno potrošačima za pokriće opravdanih redovitih kućnih potreba na temelju doznaka, koje izdaju nadležna obćinska poglavarstva, odnosno za grad Zagreb Zajednica za željezo i kovine,

c) svim potrošačima uobće za pokriće opravdanih potreba na temelju posebnih doznaka Zajednice za željezo i kovine,

III. poduzeća, koja u vlastitom pogonu preradjuju tvorivo, stavljeno pod odsvojnu zabranu, mogu od zaliha tvoriva, koje je kod njih zatečeno na dan proglašenja ove naredbe, trošiti mjesečno samo onu količinu, koja odgovara njihovoj prosječnoj mjesečnoj potrošnji u godini 1941. s napomenom, da se ne mogu proizvoditi i popravljati predmeti odnosno izvršivati radovi, kojih je proizvodnja, popravak odnosno izvr-

šivanje ograničeno naredbom Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 18. travnja 1942. broj 32.987-1942 o ograničenju upotrebe kovina (Narodne novine od 24. travnja 1942. broj 91).

§ 6.

Zajednica za željezo i kovine ovlaštena je povećati ili smanjiti količine, propisane ovom naredbom.

§ 7.

Svi zaključci o dobavama tvoriva, obuhvaćenog propisima ove naredbe, kao i svi zaključci za izvršenje radova iz ovog tvoriva, sklopljeni prije proglašenja ove naredbe, ne smiju se izvršiti bez odobrenja Zajednice za željezo i kovine. Dobavljači tvoriva odnosno preuzimatelji radova dužni su sve obveze, koje proiztječu iz takvih zaključaka, u roku od deset dana prijaviti Zajednici za željezo i kovine, koja će nakon preizpitanja donieti potrebnu odluku.

Obveze prema državnim i samoupravnim ustanovama i poduzećima ima dobavljač prijaviti na isti način s napomenom, da se ove obveze mogu izvršiti i prije izhodjenja odobrenja Zajednice za željezo i kovine.

§ 8.

Tko se ogrieši o propise ove naredbe, kaznit će se globom do 100.000 Kuna ili zatvorom do tri mjeseca ili obim kaznama. Ako prekršaj počini priradnik, može se osim spomenutih kazna izreći i kazna zabrane rada u trajanju do godine dana.

Novčane kazne idu u korist državne blagajne.

U slučaju neutjerivosti novčane kazne pretvara se ova u zatvor prema ocjeni oblasti, ali tako, da ne može biti viša od tri mjeseca.

Kazne izriču upravne oblasti prve molbe.

§ 9.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

U Zagrebu, dne 20. srpnja 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

* Narodne novine od 24. srpnja 1942. broj 164.

PRAVILA

Ministarstva nastave od 11. srpnja 1942. broj 59530-1942 o polaganju državnog stručnog izpita službenika Hrvatskog sveučilišta, spomenutih u stavu 1. pod toč. b) i c) § 109. zakonske odredbe o Hrvatskom sveučilištu

Na temelju st. 2. § 109. zakonske odredbe o Hrvatskom sveučilištu od 23. listopada 1941. broj CCCLIX-1433-Z-1941. propisujem ova pravila:

§ 1.

Činovnički vježbenici upravne i tehničke struke Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu i svih sveučilištnih ustanova i zavoda, nabrojeni u stavu 1. pod toč. b) i c) § 109. zakonske odredbe o Hrvatskom sveučilištu od 23. listopada 1941., mogu biti postavljeni na činovničko službeno mjesto samo ako polože državni stručni izpit po propisima ovih pravila.

§ 2.

Državni stručni izpit polaže se pred izpitnim povjerenstvom, koje će svake tri godine imenovati ministar nastave.

Izpitna povjerenstva postoje:

1. za činovničke vježbenike s fakultetskom izobrazbom (ljekarnici, prosektori, liečnici, astronomski observatori, kustosi, poljodjelski i šumarski pristavi);

2. za činovničke vježbenike, koji imaju podpunu srednju ili stručnu školu sa zaključnim izpitom (obser-

vatori, kartografi, knjižničari, dentisti, zubni tehničari, upravitelji sveučilištnih dobara, laboranti, vrtlari, fotografi, rentgenizatori, kalkulatori, stručni majstori, bolničari, bolničarke, sestre milosrdnice, crtači, preparatori, ekonomi i radionički poslovodje).

Predsjednika ovog povjerenstva i njegova zamjenika imenuje ministar nastave prvenstveno iz redova sveučilištnih profesora.

Ostale članove izpitnog povjerenstva odredjuje predsjednik iz redova sveučilištnog nastavnog i ostalog osoblja, za službenike rektorata u sporazumu s rektorom, a za službenike pojedinih fakulteta u sporazumu s dekanom fakulteta, na kojem kandidat služi.

Svako izpitno povjerenstvo ima uz predsjednika (ili njegova zamjenika) još članove izpitivače za obći dio i za posebni dio izpita, te jednog tajnika, kojega takodjer imenuje ministar nastave.

Tajnik vrši dužnost perovodje i upravlja pismohranom izpitnog povjerenstva.

§ 3.

U slučaju bolesti ili odsutnosti zamjenjuje predsjednika podpredsjednik, a ako je i ovaj zapriečen, zamjenjuje ga najstariji po službi (činu) član povjerenstva.

§ 4.

Pravo na polaganje državnog stručnog izpita po ovim pravilima ima svaki činovnički vježbenik, koji je navršio dvie godine vježbeničke službe, od kojih je najmanje jednu godinu proveo kao činovnički vježbenik, ili bio dodieljen na rad, kod Hrvatskog sveučilišta u Zagrebu, ili bilo koje sveučilištne ustanove, odnosno zavoda u struci, iz koje se javlja za izpit.

U slučaju, da činovnički vježbenik priedje u drugu struku, pošto je u prijašnjoj struci već položio izpit, može ga predsjednik izpitnog povjerenstva osloboditi polaganja stručnog izpita u novoj struci iz onih predmeta, iz kojih je izpit položio u prijašnjoj struci.

To oslobodjenje odnosi se i na druge ravnopravne državne stručne izpite, položene izvan ovih pravila, kod koje druge državne ustanove.

§ 5.

Redovni stručni izpit može se polagati tiekom ciele godine.

§ 6.

Molbu za polaganje državnog stručnog izpita podnosi kandidat preko nadstojnika svog ureda.

Nadstojnik ureda priključit će ovoj molbi potvrdu o radu kandidata i o njegovu vladanju i dostavit će je predsjedniku izpitnog povjerenstva.

§ 7.

Činovnički vježbenici s fakultetskom izobrazbom moraju molbi za polaganje državnog stručnog izpita priložiti:

1. diplomu odnosnog svršenog fakulteta u ovjerovljenom priepisu;
2. potvrdu predpostavljenih oblasti o provedenom vremenu vježbeničke službe s naznakom struke, u kojoj je radio;
3. kratak opis života;
4. domaći sastav (stručni opis dosadašnjeg rada u službi, odnosno poseban stručni rad ili nacrt).

§ 8.

Činovnički vježbenici s podpunom srednjoškolskom
;obrazbom ili sa srednjom stručnom školom sa za-
ljučnim izpitom, moraju molbi za polaganje državnog
ručnog izpita priložiti:

1. svjedočbu izpita zrelosti ili svjedočbu zaključnog izpita srednje stručne škole u ovjerovljenom priepisu;
2. potvrdu predpostavljenih oblasti o provedenom vremenu vježbeničke službe, s naznakom struke, u kojoj je radio;
3. kratak opis života i rada.

§ 9.

Predmet za domaći sastav bira kandidat sam ili u
)orazumu s članom izpitnog povjerenstva, koji će
pitivati na stručnom (posebnom) dielu izpita.

U domaćem sastavu kandidat je dužan točno navesti
/e knjige (literaturu), kojima se kod rada služio.

Domaći sastav pregledava i o njemu daje svoj pi-
neni sud član izpitnog povjerenstva, u čiju struku
)ada sastav; no i ostali članovi povjerenstva mogu ga
regledati i o njegovoj se vriednosti uvjeriti.

§ 10.

Ako domaći sastav pokaže nedovoljnu spremu kan-
idata, izpitno povjerenstvo ne će ga pripustiti na izpit.

§ 11.

Od kandidata s titulom doktora, vezanom na diser-
ciju, primit će se doktorska disertacija za domaći
ıstav.

Osim doktorske disertacije kandidat može podnieti i kakav veći znanstveni rad (ako je tiskan, može biti i na kojem stranom jeziku), ili kakvu posebnu razpravu (monografija i t. d.) kao domaći sastav.

§ 12.

Prema podnesenim prilozima i ocjeni domaćeg sastava (kod kandidata iz § 7.) izpitno povjerenstvo rješava većinom glasova, hoće li se kandidat pripustiti na izpit ili ne. Ako povjerenstvo pripusti kandidata na izpit, odredjuje mu i dane, kada će izpit polagati.

§ 13.

Ako kandidat odredjenog dana iz opravdanih razloga bude spriečen doći na izpit i o tome izviesti predsjednika izpitnog povjerenstva najmanje tri dana prije odredjenog roka, a to odlaganje ne bude dulje od mjesec dana, odredit će mu se drugi dan za izpit. U protivnom slučaju smatrat će se, da izpit nije položio.

U toku izpita može kandidat odstupiti samo ako oboli i to dokaže liečničkom svjedočbom, ili ako je opravdanim razlozima spriečen izpit nastaviti, koje uzroke ocjenjuje izpitno povjerenstvo. U ovom slučaju odredit će mu se dan, kad će izpit nastaviti. U svakom drugom slučaju, kao i kad ne dodje u odredjeni dan izpit nastaviti, smatrat će se, da izpit nije položio.

§ 14.

Državni stručni izpit ima dva diela: obći i posebni (stručni). Obći i posebni (stručni) izpit mogu se polagati i odvojeno, ali najviše u razmaku od mjesec dana.

§ 15.

Obći izpit je samo ustmeni i traje najviše jedan it. Na obćem izpitu treba kandidat pokazati, da u avnim crtama poznaje iz pozitivnog zakonodavstva: ačela Hrvatskog ustaškog pokreta, zakonske odredbe državnoj vladi Nezavisne Države Hrvatske i o podjeli inistarstva na odjele kao i djelokrug odjela (u glavom za Ministarstvo nastave), glavna načela o obćem pravnom postupku, zakona o državnom računovodvu s pravilnikom za njegovo izvršenje, osnovne opise o biljegovanju, zakon o činovnicima, zakonsku dredbu o Hrvatskom sveučilištu s ostalim važnijim opisima, koji se odnose na Hrvatsko sveučilište i eučilištne ustanove.

Povrh toga polagat će činovnički vježbenici osnovne kone svoje struke.

§ 16.

Na kraju obćeg izpita izpitno povjerenstvo utvrdjuje, ı li je kandidat izpit položio, i s kojom ocjenom 20. st. 2.).

Ako kandidat ne položi obći izpit, ne će ga se priıstiti na posebni (stručni) izpit.

§ 17.

Posebni (stručni) izpit polaže kandidat iz onih predeta, koji sačinjavaju njegovu struku. Taj je izpit mo ustmen.

§ 18.

Posebni (stručni) izpit polaže kandidat iz predmeta, ji spadaju u njegovu struku, u obsegu, u kojemu kve izpite polažu kandidati kod stručnih ministarıva.

Ukoliko je potrebno, propisivat će se posebno gradivo za ove izpite prema pojedinim strukama. Posebno izpitno gradivo propisivat će sama izpitna povjerenstva.

§ 19.

Posebni (stručni) izpit traje najviše jedan sat.

§ 20.

Po završetku posebnog (stručnog) izpita odlučuje povjerenstvo, da li je kandidat položio ovaj izpit, i s kojom ocjenom.

Prema pokazanom uspjehu na obćem i posebnom (stručnom) izpitu odlučuje izpitno povjerenstvo o ocjeni, kojom je kandidat izpit položio. Konačne ocjene jesu: »položio s izvrstnim uspjehom«, »položio« i »nije položio«. Konačna se ocjena dobiva iz obje ocjene na obćem i posebnom izpitu.

§ 21.

Uspjeh izpita priobćuje kandidatu predsjednik poslije svršenog izpita.

§ 22.

Državni stručni izpit u istoj struci može se samo dvaput ponoviti. Razmak izmedju izpita mora biti najmanje šest mjeseci.

§ 23.

O cjelokupnom državnom stručnom izpitu vodi se zapisnik, koji se čuva u pismohrani izpitnog povjerenstva. Poslije svakog izpita podnosi se izvještaj rektoru.

§ 24.

Zapisnik o izpitu podpisuju svi članovi izpitnog povjerenstva i tajnik.

§ 25.

Kandidatu, koji položi državni stručni izpit, izdaje i podpisuje diplomu rektor, koji Ministarstvu nastave podnosi izvještaj o odnosnim izpitima kao i o izdanim diplomama.

§ 26.

Ova pravila zadobivaju pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.* Istoga dana prestaju vriediti pravila o polaganju državnog stručnog izpita činovnika pripravnika u resoru ministarstva prosvjete od 30. rujna 1931. P. br. 46.562., ukoliko se odnose na činovničke vježbenike navedene u stavci 1. pod toč. b) i c) § 109. zakonske odredbe o Hrvatskom sveučilištu od 23. listopada 1941.

U Zagrebu, 11. srpnja 1942.

Ministar nastave:

Prof. Ratković, v. r.

* Narodne novine od 24. srpnja 1942. broj 164.

PROPISNIK
o polaganju izpita za tajnike srednjih i učiteljskih škola

Na temelju § 14. stavke 3. zakona o činovnicima od 31. ožujka 1931. propisujem ovaj propisnik:

SASTAV IZPITNOG POVJERENSTVA

§ 1.

Za osposobljivanje tajnika srednjih i učiteljskih škola postoji pri Ministarstvu nastave stalno izpitno povjerenstvo.

Naziv je ovoga povjerenstva: »Izpitno povjerenstvo za osposobljivanje tajnika srednjih i učiteljskih škola«.

§ 2.

Članove izpitnoga povjerenstva i njihove zamjenike imenuje ministar nastave na godinu dana izmedju djelatnih činovnika Ministarstva nastave kao i izmedju djelatnih nastavnika državnih srednjih i učiteljskih škola u Zagrebu.

Svaki član izpitnoga povjerenstva ima zamjenika.

Predsjednik izpitnoga povjerenstva je pročelnik Odjela za srednje školstvo Ministarstva nastave.

Poslove perovodje vrši činovnik Ministarstva nastave, kojega odredjuje ministar nastave.

§ 3.

Predsjednik predsjeda izpitima i vodi sve upravne poslove povjerenstva.

Ako je predsjednik zapriečen u vršenju svoje dužnosti, zamjenjuje ga po položaju najstariji član povjerenstva.

Perovodja vrši poslove po uputama predsjednika i vodi zapisnik o izpitima i sjednicama povjerenstva.

§ 4.

Izpitno povjerenstvo ima svoj pečat i svoju pismohranu.

Upravni troškovi povjerenstva namiruju se iz proračuna Ministarstva nastave.

§ 5.

Predsjedniku i članovima izpitnoga povjerenstva ne pripada nagrada iz državnih sredstava ni od kandidata.

UVJETI ZA POLAGANJE IZPITA

§ 6.

Izpit za osposobljivanje tajnika srednjih i učiteljskih škola mogu polagati djelatni tajnički vježbenici tih škola, koji su ovu službu vršili najmanje dvie godine.

Kandidatima, koji nisu u djelatnoj službi, kao i kandidatima, koji se ne nalaze u službi srednjih i učiteljskih škola, a koji dosad nisu položili izpit za tajnika tih škola, može Ministarstvo nastave dozvoliti polaganje toga izpita, ako su izpunili uvjete iz prednje stavke ako imaju izobrazbu propisanu za tajnika srednjih i učiteljskih škola i ako nisu izgubili pravo na polaganje izpita za to zvanje.

§ 7.

Molbu za polaganje izpita podnosi kandidat propisanim službenim putem izpitnom povjerenstvu dva

mjeseca prije onoga mjeseca, u kojem želi pristupiti izpitu.

Molbi biljegovanoj prema Tbr. 9. zakona o biljegovini i taksama sa svima njegovim izmjenama i nadopunama, treba priložiti u izvoru ili u propisno potvrdjenom priepisu :

a) krstni odnosno rodni list;

b) domovnicu;

c) dokaz o školskoj izobrazbi (diplomu, odnosno absolutorij filozofskog fakulteta, diplomu o završnom izpitu trgovačke akademije, diplomu o položenom učiteljskom diplomskom izpitu, svjedočbu o položenom višem tečajnom izpitu — izpitu zrelosti) srednje škole;

d) podatke o dosadanjoj službi (dekrete, odluke i sl.).

Osim toga svaki kandidat prilaže molbi kratak životopis, u kojem će uz podatke o svome životu i školovanju navesti koji živi jezik želi polagati.

Priepisi izprava, koji nisu biljegovani, kao i kratki životopis, imaju se biljegovati prema § 2. prije spomenute zakonske odredbe.

Upravitelj škole, dostavljajući molbu izpitnom povjerenstvu, prilaže podatke o službi molitelja (izvadak iz osobnika) s napomenom, da li izpunjava uvjete za polaganje izpita.

Kandidat, koji se ne nalazi u djelatnoj državnoj ili samoupravnoj službi, podnosi molbu izravno izpitnom povjerenstvu, koje će, prema potrebi, zatražiti podatke o njegovoj službi od uprave škole.

Ako kandidat izpunjava sve uvjete, predsjednik povjerenstva odredjuje dan izpita. O tom obavješćuje kandidata pismeno 14 dana prije početka izpita.

Dan prije izpita ima se kandidat javiti predsjedniku povjerenstva.

Ako kandidat ne izpunjava uvjete, predsjednik mu odmah vraća priloge molbe i ujedno priobćuje razloge, zbog kojih mu se nije dozvolilo polaganje izpita.

IZPITNI ROKOVI

§ 8.

Izpit za osposobljivanje tajnika polaže se dva puta godišnje, i to: u mjesecu svibnju i studenom.

POLAGANJE IZPITA

§ 9.

Izpit za osposobljivanje tajnika srednjih i učiteljskih škola ima dva diela: a) predizpit; b) stručni izpit.

§ 10.

Predizpit polaže se iz hrvatskoga jezika, hrvatske poviesti, zemljopisa Nezavisne Države Hrvatske, živoga jezika i pisanja na stroju.

Predizpit iz hrvatskoga jezika polažu svi kandidati pismeno.

Za ovaj pismeni sastavak daje izpitivač svakom kandidatu po tri zadatka, izmedju kojih kandidat bira jedan, koji će izraditi.

Ovi zadatci uzimaju se iz obsega gradje, koja se izpituje na predizpitu iz hrvatskoga jezika, hrvatske poviesti i zemljopisa Nezavisne Države Hrvatske.

Izradba pismenog sastavka traje četiri sata, a izradjuje se pod nadzorom izpitivača za hrvatski jezik i jednoga člana povjerenstva. Pomoćna sredstva ne dozvoljavaju se.

Ustmeni dio predizpita može se uz pristanak kandidata održati istoga dana poslije podne.

Na predizpitu iz hrvatskoga jezika treba kandidat pokazati poznavanje pravopisa i gramatike hrvatskoga jezika kao i poznavanje najvažnijih pojava iz hrvatske književnosti, poglavito od 19. stoljeća dalje.

Iz hrvatske poviesti ima poznavati važne dogadjaje iz prošlosti hrvatskoga naroda, a iz zemljopisa upravno uredjenje Nezavisne Države Hrvatske, pa njezine kulturne, vremenske, gospodarske i priradne prilike.

Živi jezik treba kandidat toliko poznavati, da može s razumievanjem čitati djela, pisana na tom jeziku, i njime se služiti u običnom razgovoru.

Sposobnost kandidatova u pisanju na stroju ustanovit će se na temelju njegova vještoga i točnoga pisanja po kazivanju (diktatu) i prepisivanju iz rukopisa. Osim toga ima kandidat poznavati sastav stroja za pisanje i njegovu upotrebu.

Predizpit iz pojedinih predmeta za svakoga kandidata traje po 30 minuta, a prisustvuje mu osim predsjednika jedan član povjerenstva, koga odredi predsjednik.

Kandidati, koji su položili diplomski izpit na filozofskom fakultetu, odnosno koji su podpuno absolvirali taj fakultet, oslobadjaju se od polaganja predizpita iz onih predmeta, koje su slušali (absolvirali) kao predmete svoje glavne struke.

§ 11.

Stručnom dielu izpita pristupa kandidat, koji je s uspjehom položio predizpit iz svih predmeta. Odluku o tome donosi predsjednik na temelju ocjena iz pojedinih predmeta.

Kandidat, koji nije zadovoljio na predizpitu, odbija se na šest mjeseci.

§ 12.

Stručni izpit je pismeni i ustmeni.

Povjerenstvo za stručni izpit uz predsjednika sačinjavaju dva do tri člana izpitivača.

§ 13.

Na pismenom stručnom izpitu ima kandidat pokazati sposobnost u rješavanju običnih predmeta, koji se odnose na upravne poslove srednjih i učiteljskih škola, a u obsegu gradje, koja se izpituje na stručnom izpitu.

U tu svrhu izpitivač, kojega odredi predsjednik, daje kandidatu u zapečaćenom omotu dva do tri zadatka, koje ima izraditi, Ako kandidat za 15 minuta izjavi, da ovih zadataka ne može riešiti, daje mu izpitivač nove zadatke, što se bilježi u zapisnik o izpitu, a utječe na ocjenu uspjeha.

Pri rješavanju zadataka kandidat se može služiti zakonima i ostalim propisima, koje mu daje izpitivač.

Pismeni dio stručnog izpita može trajati najviše četiri sata, a nadzor vrši izpitivač i jedan član povjerenstva.

Ustmeni dio stručnog izpita može polagati i onaj kandidat, koji nije zadovoljio na pismenom izpitu, ali se nedovoljna ocjena uzima u obzir kod donošenja obće ocjene o uspjehu izpita.

§ 14.

Na ustmenom izpitu ima kandidat dokazati pregledno poznavanje:

a) zakona o obćem upravnom postupku;

b) zakona o činovnicima od 31. ožujka 1931., financijskih zakona, kao i zakonskih odredaba, koje se odnose na upravne potrebe srednjih i učiteljskih škola, proglašene poslije 31. ožujka 1931., a još su u krepostí;

c) zakona o srednjim i učiteljskim školama, kao i propisa, izdanih na temelju ovih zakona;

d) zakonskih odredaba, naredaba, propisnika kao i ostalih propisa, izdanih poslije 10. travnja 1941., kojima se uredjuju pojedina pitanja srednjih i učiteljskih škola te njihovih namještenika;

e) zakonskih odredaba i ostalih propisa o računovodstvenoj službi s osobitim obzirom na potrebe srednjih i učiteljskih škola,

f) odredaba o uzdržavanju srednjih i učiteljskih škola.

Gradivo pod a) i b) izpituje član povjerenstva, koji je po struci pravnik.

Ustmeni izpit za pojedinog kandidata traje najviše dva i pol sata, a prisustvuju mu svi izpitivači na ovom dielu izpita.

§ 15.

O izpitu za zvanje tajnika srednjih i učiteljskih škola vodi se zapisnik (stavka 3. § 3.), koji podpisuju svi članovi povjerenstva.

OCJENJIVANJE USPJEHA

§ 16.

Odluku o tome, da li je kandidat izpit položio ili nije, donosi povjerenstvo u sjednici odmah nakon svršenoga ustmenoga izpita. Ovoj sjednici prisustvuju članovi izpitivači na ustmenom dielu izpita.

Uspjeh izpita ocjenjuje se ocjenama: izvrstno, veoma dobro, dobro, nije položio.

Prigodom donošenja obće ocjene uzimaju se u obzir ocjene predizpita te ocjene pismenoga i ustmenoga stručnog izpita.

Ocjenu priobćuje kandidatu predsjednik onoga dana, kojega je polagao ustmeni izpit.

§ 17.

Kandidatu, koji je položio izpit, izdaje povjerenstvo u roku od 8 dana svjedočbu prema ovom obrazcu:

Izpitno povjerenstvo za osposobljivanje tajnika srednjih i učiteljskih škola u Zagrebu.

Broj:......

SVJEDOČBA

Gospod . . . .
tajnički-vježbenik državne . . . .
u . . . . , rodjen... dne : . . . .
19... u . . . . kotar . . . .
vjere . . . . , na temelju propisnika o polaganju izpita za osposobljivanje tajnika srednjih i učiteljskih škola broj 25726 od . . . . 1942. polaga.... je dne . . . . 194...
pred ovim povjerenstvom izpit za tajnika srednjih i učiteljskih škola i taj je izpit . . . .
položi . . . .

Ova svjedočba daje gospod . . . . prava prema postojećim zakonskim odredbama.

U Zagrebu, dne . . . . 194...

Pečat

Članovi: Predsjednik:

. . . .

Ovu svjedočbu uz predsjednika podpisuju svi članovi izpitivači na stručnom dielu izpita.

Svjedočba se biljeguje prema propisima T. broja 9. zakona o biljegovini i pristojbama.

Kandidatu, koji ne položi izpit, ne izdaje se svjedočba. Takvu će kandidatu na naledju svjedočbe o školskoj izobrazbi (§ 7. slovo c) ovoga propisnika) predsjednik napisati ovu bilježku:

»Gospod . . . .
tajnik-vježbenik državne . . . .
u . . . . pristupi... je dne , , , , ,
. . . . 194.... pred ovim povjerenstvom izpitu za tajnika srednjih i učiteljskih škola, ali ga nije položio.

U Zagrebu, dne . . . . 194... Predsjednik povjerenstva.«

§ 18.

Ako kandidat iz opravdanih razloga odustane od polaganja stručnog diela izpita, ili ako već započeti

izpit iz opravdanih razloga prekine, smatra se, da taj dio izpita nije polagao. Takav kandidat ima u prvom narednom izpitnom roku ponovno pristupiti izpitu, te mu se položeni predizpit uzima u obzir.

§ 19.

Kandidat, koji nije položio izpit, ima poslije šest mjeseci ponovno pristupiti izpitu. U tom slučaju ne treba ponoviti položeni predizpit.

U slučaju, da kandidat u roku od šest mjeseci ne pristupi ponovnom izpitu, mora polagati i predizpit.

PONAVLJANJE IZPITA

§ 20.

Izpit za tajnika srednjih i učiteljskih škola može se ponoviti dva puta.

§ 21.

Ovaj propisnik zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama,* i tim danom prestaju vriediti protivni mu propisi.

U Zagrebu, dne 26. lipnja 1942.

Ministar nastave:

Ratković, v. r.

---

* Narodne novine od 24. srpnja 1942. broj 164.

Na temelju § 2., savezno § 7. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem ovu

OBLASTNU ODLUKU

o ustanovljenju ciena za dimnjačarski rad za područje velike župe Hum

§ 1.

a) za dimovode u privatnim stanovima:

1. čišćenje dimnjaka (cilindera) bez razlike veličine po 1 kom.	Kuna	8.—
2. čišćenje dimnjaka širokih prolaznih bez razlike veličine po 1 kom.	„	16.—
3. čišćenje dimnjaka etažnog grijanja bez razlike veličine po 1 kom.	„	16.—
4. čišćenje dimnjaka centralnog grijanja (t. j. parno i toplovodno grijanje) po 1 metru dužine	„	7.—
5. čišćenje malih limenih štednjaka po 1 kom.	„	6.—
6. čišćenje većih limenih štednjaka po 1 kom.	„	8.—
7. čišćenje zidanih ili stolnih štednjaka po 1 kom.	„	12.—
8. čišćenje štednjaka etažnog grijanja po 1 kom.	„	16.—
9. čišćenje malog centralnog ložišta po 1 kom.	„	40.—

10. čišćenje većeg centralnog ložišta po 1 kom. . . . . , Kuna 60.—
11. čišćenje velikog centralnog ložišta po 1 kom. . . . . „ 80.—
12. čišćenje gvozdenih sobnih peći do 1 m. cievi po 1 kom. . . . . „ 7.—
za svaki daljnji m. cievi po 1 kom. „ 2.—
13. čišćenje peći od kupaonice do 1. m. cievi po kom. . . . . „ 16.—
za svaki daljnji m. cievi po 1 kom. „ 2.—
14. čišćenje zefir peći po 1 kom. „ 30.—
15. čišćenje kotla u praonici malog po 1 kom. . . . . „ 6.—
16. čišćenje kotla u praonici većeg po 1 kom. . . . . „ 14.—
17. češćenje kanala od ložišta do dimnjaka po 1 m. dužine po 1 kom. . „ 4.—

b) za hotele, restorane, gostionice, bolnice, vojne kuhinje, javne kuhinje, zavode, te sve ostale obrtne radnje i tome slično:

1. čišćenje dimnjaka (cilindera) bez razlike veličine po 1 kom. . . . . . Kuna 12.—
2. čišćenje dimnjaka širokih prolaznih bez razlike veličine po kom. . . . . „ 18.—
3. čišćenje dimnjaka etažnog ili centralnog grijanja po 1 metru visine . . „ 14.—
4. čišćenje dimnjaka štednjaka običnih limenih po 1 kom. . . . . „ 14.—
5. čišćenje štednjaka većih limenih, zidnih, ili stolnih po 1 kom. . . . . „ 22.—
6. čišćenje štednjaka neobične veličine po 1 kom. . . . . „ 35.—

7. čišćenje kotla za kuhanje, pranje, ili potrebnog u obrtne svrhe manjeg po 1 kom . . . . Kuna 9.—
8. čišćenje kotla za kuhanje, pranje ili potrebnog u obrtne svrhe većeg po 1 kom. . . . . „ 18.—
9. čišćenje malog centralnog ložišta po 1 kom. . . . . „ 60.—
10. čišćenje većeg centralnog ložišta po 1 kom. . . . . „ 80.—
11. češćenje velikog centralnog ložišta po 1 kom. . . . . „ 130.—

c) za kafane:
1. čišćenje dimnjaka i kafe štednjaka po 1 kom. . . . . , „ 14.—

d) za pekarne:
1. čišćenje običnog pekarskog dimnjaka, bez razlike veličine po 1 kom. „ 18.—
2. čišćenje parnog pekarskog dimnjaka po 1 kom. . . . . „ 60.—
3. čišćenje oduška (rešpira) po kom „ 6.—
4. čišćenje jedne parne pekarske peći, male po 1 kom. . . . . „ 80.—
5. čišćenje jedne parne pekarske peći, veće po 1 kom. . . . . „ 120.—

e) za tvornička priradna poduzeća:
1. čišćenje jednog parnog dimnjaka po 1 m. visine . . . . , „ 12.—
2. čišćenje jednog parnog kanala po 1 m. visine . . . . , „ 20.—
3. čišćenje parnog kotla, malog po 1 kom. „ 200.—
4. čišćenje parnog kotla, većeg po 1 kom. „ 300.—
5. čišćenje parnog kotla, velikog po 1 kom. „ 500.—

f) izpaljivanje dimnjaka:

1. izpaljivanje jednog dimnjaka, manjeg, bez čišćenja po 1 kom. . . . . Kuna 20.—
2. izpaljivanje jednog dimnjaka, većeg, bez čišćenja po 1 kom. . . . . . . „ 40.—
3. izpaljivanje cievi i provoda dima do dimnjaka po 1 m. dužine . . . . . . „ 10.—

g) za čišćenje ostalih objekata:

1. čišćenje peći (kotla) od parnog kupatila po 1 kom. . . . . „ 100.—
2. čišćenje dimnjaka od parnog kupatila po 1 m. visine . . . . „ 8.—
3. čišćenje dimnjaka vodovodne crpnice po 1 kom. . . . . „ 20.—
4. čišćenje peći (kotla) od vodovodne crpnice po 1 kom. . . . . „ 40.—
5. čišćenje dezinfektora, sterilizatora, destilatora, s cievima do 1 m. dužine, po 1 kom. . . . . , „ 12.—
   za svaki daljnji metar cievi . . „ 4.—
6. čišćenje cievi, koje služe mjesto dimnjaka po 1 metru visini . . . . . „ 2.—
7. za pregled jednog novogradjenog, dogradjenog, ili preradjenog dimnjaka po 1 kom. . . . . „ 25.—

§ 2.

Ovaj cjenik vriedi za izvršenje radova od 7—17 sati. Stranke, koje traže i žele, da se radovi obave izvan tog vremena, imaju dimnjačaru platiti pored prednjih odredjenih ciena još 50% više, a one stranke, koje žele, da se takovi radovi obave svetkom ili nedjeljom, imaju platiti pored odredjene takse 100%

više. Naknadu za rad po gornjem cjeniku ima se dimnjačaru odmah platiti nakon izvršenog rada po interesentima, a ako stranka zahtieva da se po naplati izvršenog rada dodje drugim danom, tada stranka ima snositi troškove takove naplate.

U slučaju potrebe može se ista naplata naplatiti upravnim putem izvršenjem po nadležnoj obćoj upravnoj vlasti I. stupnja.

§ 3.

Ovaj cjenik vriedi za sve radove, koje dimnjačar obavlja u svom sjedištu, a za poslove izvan svoga sjedišta ovlašten je naplatiti 50% preko utvrdjenog cjenika.

§ 4.

Ovaj cjenik vriedi za područje ciele velike župe Hum.

§ 5.

Prekršitelji ove oblastne odluke kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941, preinačene i dopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-140-Z-1942.

§ 6.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Mostar, 15. srpnja 1942.

Podžupan:

* Narodne novine od 24. srpnja 1942. broj 164.

DOPUNA OBLASTNE ODLUKE

o najnižim plaćama i nadnicama za poljodjelske radnike na području velike župe Vuka

na temelju § 7. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. i ovlaštenja Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu — državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 28. ožujka 1942. broj 3828-1942.

§ 1.

Iza § 5. napried navedene oblastne odluke dodaje se § 5.a, koji glasi:

1. U slučaju, da se stalni godištnji sluga (deputatista) pozove na vojnu vježbu na neodredjeno vrieme, pripada njegovoj obitelji ciela pripadnost kroz mjesec dana od dana nastupa vojne vježbe.

Nakon mjesec dana pripada njegovoj obitelji stan, deputatno zemljište i vrt, pravo držanja stoke i živadi, a u koliko prima mlieko i mlieko i bezplatno liečenje obitelji.

2. Onim stalnim godištnjim slugama, koji imaju da odsluže redovito djelatno razdoblje, prestaje služba danom nastupa istog.

§ 2.

Stalne godištnje sluge (deputatisti), koji prema propisima § 5. gore navedene oblastne odluke imaju pravo na nagradu u naravi (deputat), mogu drvo, pšenicu i kukuruz primati samo u onim količinama, koje su

propisane ili budu propisane od nadležnih vlasti. Za manje primljeni deputat pripada mu protuvriednost u novcu o cieni, utvrdjenoj od Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica.

§ 3.

Ova oblastna odluka stupa na snagu danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Vukovar, 17. srpnja 1942.

Veliki župan

* Narodne novine od 24. srpnja 1942. broj 164.

NAREDBA

Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 14. srpnja 1942. broj 68.817-1942. o odobravanju plaća i nadnica namještenika odnosno radnika

Na temelju § 3. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., a u sporazumu s ministrom udružbe izdajem ovu naredbu:

§ 1.

Sve ustanove javnog poredka s priradnim značajem i sva priradna poduzeća naravnih (fizičkih) i pravnih osoba dužna su kod primanja namještenika ili radnika u posao, bez obzira na položaj, koji oni u poduzeću zauzimaju, naknadno zatražiti od Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica odobrenje ugovorenih plaća odnosno nadnica.

§ 2.

Molba za odobrenje plaća odnosno nadnica mora sadržavati ove podatke:

1. ime i prezime namještenika odnosno radnika,
2. zvanje namještenika odnosno radnika,
3. vrstu rada, koju namještenik odnosno radnik u poduzeću vrši,
4. ugovorenu plaću odnosno nadnicu s naznakom, da li je ukupna (brutto) ili čista plaća odnosno nadnica,

5. možebitna primanja u naravi s naznakom, od čega se sastoje,

6. možebitna primanja u gotovu novcu povrh redovite mjesečne plaće (remuneracija, tantiema ili slično)

7. ukupan broj godina službe uobće,

8. ime i nastan poduzeća, kod kojega je možebitno namještenik odnosno radnik posljednji put bio zaposlen,

9. zvanje i vrstu rada, što ih je namještenik odnosno radnik vršio kod posljednjeg poslodavca,

10. visinu posljednje plaće odnosno nadnice namještenika odnosno radnika kod posljednjeg poslodavca,

11. možebitna primanja u naravi, koja je namještenik odnosno radnik imao kod posljednjeg poslodavca s naznakom, od čega su se sastojala,

12. možebitna primanja u gotovu novcu povrh redovite mjesečne plaće (remuneracija, tantiema ili slično), koja je namještenik odnosno radnik primao kod posljednjeg poslodavca.

Molbi se mora ujedno priložiti potvrda posljednjeg poslodavca o visini posljednje plaće odnosno nadnice kao i o možebitnim primanjima u naravi s naznakom, od čega su se sastojala. U ovoj potvrdi ima se ujedno naznačiti razlog napuštanja zaposelnja. Osim toga mora se za namještenike odnosno radnike, na koje se odnosi naredba Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 16. siečnja 1942. broj 141-Z-1942. o punom zaposlenju priradnih poduzeća, koja prozivode ili preradjuju domaće sirovine, priložiti odobrenje Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu za prelaženje iz službe u službu.

§ 3.

Ustanove i poduzeća, koja su poslije proglašenja naredbe Ministarstva za obrt, veleobrt i trgovinu od 16. siečnja 1942. broj 141-Z-1942. o punom zaposlenju priradnih poduzeća, koja proizvode ili preradjuju domaće sirovine, pa do dana proglašenja ove naredbe primila u posao osobe, navedene u § 1. ove naredbe, dužna su u roku od 15 dana nakon dana proglašenja ove naredbe zatražiti od Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica naknadno odobrenje ugovorenih plaća odnosno nadnica s podatcima iz § 2. ove naredbe.

§ 4.

Tko navede neistinite podatke u molbi za odobrenje plaća odnosno nadnica, te tko ne zatraži odobrenje plaća odnosno nadnica, kaznit će se na prijavu Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17. siečnja 1942. broj XV-104-Z-1942.

§ 5.

Ova naredba zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 14. srpnja 1942.

Ministar za obrt, veleobrt i trgovinu:

Dr. Dragutin Toth, v. r.

---

* **Narodne novine od 25. srpnja 1942. broj 165.**

OBLASTNA ODLUKA

Državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 21. srpnja 1942. broj 9193-1942. o odkupnoj cieni ovčjeg mlijeka, o najvišim prodajnim cienama ovčjeg sira za proizvoditelje te o oblikovanju najviših prodajnih ciena ovčjeg sira

Na temelju § 2. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941. izdajem ovu oblastnu odluku:

I.

Odkupna ciena ovčjeg mlieka s 5.5% mastnoće ustanovljuje se s Kn 12.— za 1 litru, postavno mjesto proizvoditelja.

II.

Najviše prodajne ciene ovčjeg sira za proizvoditelje na veleobrtni ili obrtni način ustanovljuju se kako sliedi:

1. sir kačkavalj s najmanje 50% mastnoće 88.75 Kuna,

2. sir s najmanje 50% mastnoće u suhoj tvari u kriškama, a opremljen u kacicama 50.— Kuna, sve za 1 kg čiste težine, utovareno u željeznička kola, bez skupnog poreza na poslovni promet i bez omota (embalage).

III.

Na nabavnu cienu ovčjeg sira prema računu proizvoditelja na veleobrtni ili obrtni način smiju trgovci na veliko dodati:

1. Sve stvarno plaćene prievozne, pretovarne i iztovarne troškove od utovarne postaje do svojeg trgovačkog poduzeća,

2. obćinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako njihovo poduzeće nije u istoj obćini, u kojoj je proizvoditelj,

3. na ime svoje ukupne (brutto) zarade najviše 9% od prodajne ciene.

IV.

Na nabavne ciene ovčjeg sira prema računu trgovaca na veliko smiju trgovci na malo dodati:

1. sve stvarno plaćene prievozne, pretovarne i iztovarne troškove od skladišta trgovca na veliko do svojeg poduzeća,

2. obćinsku trošarinu i druge mjestne daće, ako njihovo poduzeće nije u istoj obćini, u kojoj je veletrgovac,

3. na ime svoje ukupne (brutto) zarade najviše 15% od prodajne ciene.

V.

Tko odkupljuje ovčje mlieko uz više ili niže ciene, te tko prodaje ovčje mlieko i ovčji sir uz više ciene od ciena, ustanovljenih ovom oblastnom odlukom, kaznit će se po § 11. zakonske odredbe o osnivanju i djelovanju državnog ureda za oblikovanje ciena i nadnica od 19. studenoga 1941. broj CDIV-2038-Z-1941., promienjene i nadopunjene zakonskom odredbom od 17 siečnja 1942. broj XV-Z-1942.

VI.

Ova oblastna odluka zadobiva pravnu moć danom proglašenja u Narodnim novinama.*

Zagreb, dne 21. srpnja 1942.

Upravitelj
Državnog ureda za oblikovanje
ciena i nadnica:

Maričić, v. r.

* Narodne novine od 25. srpnja 1942. broj 165.

Ministarstvo nastave
Odjel za srednje školstvo
Broj: 68230-1942.

OBRAČUNI O UTROŠKU NOVCA IZ ZAKLADA UČENIČKE KNJIŽNICE I POSEBNIČKIH UČENIKA

Upraviteljima gimnazija, učiteljskih i gradjanskih škola

Mnogi upravitelji gimnazija i gradjanskih škola nisu do danas poslali na odobrenje obračune o utrošku novca iz zaklade posebničkih učenika za proračunsku godinu 1941., a zajedno s nekim upraviteljima učiteljskih škola nisu poslali na odobrenje ni obračune zaklade učeničke knjižnice za proračunsku godinu 1941., pa se ovime pozivlju, da to izvole odmah učiniti. Neki nisu tražili odobrenje za utrošak novca iz spomenutih zaklada u toku 1941. godine, pa ni u 1942. godini, premda novac iz tih zaklada treba svake godine utrošiti za svrhe, kojima su zaklade namienjene. Osobito je to potrebno učiniti u današnje vrieme, kad ciene knjigama rastu, pa ih treba kupovati, dok su jeftinije. Osim toga svaka škola treba novih knjiga, koje odgovaraju duhu novog vremena i poredka u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj i kojima će popuniti zbirke i knjižnice, kako bi obuka mogla teći u redu.

Stoga se pozivlju upravitelji spomenutih škola, da odmah pošalju na odobrenje obračune o utrošku novca iz navedenih zaklada, bez obzira, da li su novac ove

godine utrošili ili ne. Nove priedloge za utrošak novca iz ovih zaklada poslat će odmah nakon dobivenih obračuna za proračunsku godinu 1941. i obavljenog upisa učenika u školskoj godini 1942-43.

Novac iz ovih zaklada treba uviek trošiti u toku dotične proračunske godine na temelju priedloga za utrošak, koji odobri Ministarstvo nastave. Taj priedlog dostavlja ministarstvu upravitelj škole, a prilaže mu priepis zapisnika o sjednici nastavničkog zbora, na kojoj je priedlog odobren, i popis knjiga i predmeta, koji će se nabaviti. Obračune o utrošku novca treba odmah poslati, ali najkasnije do konca dotične proračunske godine. Obračunu treba priložiti: 1. formalni obračun o primitcima i izdatcima, 2. ovjerovljene priepise odobrenja prošlogodišnjeg obračuna o utrošku, 3. sve račune i namire, a možebitno i druge potrebne izprave, 4. uz obračun zaklade učeničke knjižnice mora biti priložena potvrda upravitelja o broju upisanih učenika, a uz obračun zaklade posebničkih učenika treba priložiti ovjerovljeni popis posebničkih učenika, koji su uplatili dužni prinos u zakladu.

Na računima moraju biti ovjerovljene zaporke, da su knjige odnosno predmeti nabavljeni uz najpovoljniju cienu i zavedeni u imovnike s oznakama imena imovnika, broja stranice i rednog broja, te zaporke o nalogu upravitelja za izplatu računa. Prva zaporka mora biti ovjerovljena podpisom upravitelja i čuvara zbirke, a druga podpisom upravitelja i žigom škole. Namire mora podpisati vlastnik računa, a ovjeroviti ih upravitelj škole svojim podpisom i žigom škole.

Upravitelji škola moraju voditi blagajničke knjige o primitcima i izdatcima novca iz ovih zaklada. Gotovi novac ne smiju držati u blagajni, već ga moraju

uložiti u jednu državnu štedionicu. Uz obračun neka navedu ime štedionice i broj uložne knjižice.

Računi i namire moraju biti propisno biljegovani. Račune na svotu do 50 Kn ne treba biljegovati, one preko te svote treba biljegovati, i to: od 50—100 Kn sa 1 Kn, od 100—500 Kn za 2 Kn, od 500—1000 Kn sa 3 Kn i od 1.000 Kn dalje sa 5 Kn. Namire do 2.000 Kn biljeguju se sa 0,50% od iznosa, na koji glasi namira, a od 2.000 Kn dalje sa 2.50%, od čega je 2% ugovorna pristojba, a 0,50% pristojba na namiru.

Redovito se dogadja, da se ne naplaćuje 2% ugovorne pristojbe na namiru do 2.000 Kn, i ako se zna, da škola s dotičnom trgovinom ima poslovni odnos, čiji godišnji promet prelazi svotu od 2.000 Kn. Napomena iz T. br. 24. zakona o pristojbama mora se tako tumačiti, da izravne kupovine bez predhodne pogodbe i nabave do 2.000 Kn ne podliežu plaćanju 2% ugovorne pristojbe, ako godišnji poslovni odnos s tom trgovinom ne premašuje 2.000 Kn; u protivnom slučaju treba ubirati 2% ugovorne pristojbe na svaku namiru, pa makar ona glasila i na manji iznos. Zbog ovoga moraju upravitelji voditi bilježke o izplaćenim iznosima pojedinim dobavljačima.*

U Zagrebu, 17. srpnja 1942.

Odjelni pročelnik:

Madjer, v. r.

---

* Narodne novine od 25. srpnja 1942. broj 165.

IZPRAVCI

U Narodnim novinama od 24. srpnja 1942. broj 164. donešeni su sliedeći izpravci, koji nisu provedeni u ovom izdanju:

KNJIGA XV.

U zakonskoj odredbi o komorama i stručnim zajednicama u § 8. redku petom, (strana 109): mjesto »Predsjedničtva« mora biti »Predstavničtva«.

KNJIGA XIX.

U zakonskoj odredbi o družtvu »Hrvatski Crveni Križ« u § 12. treći redak (str. 278): mjesto »družtvu« mora biti »družtveno«.

U provedbenoj naredbi o izpražnjenju i naseljenju stanbenih i poslovnih prostorija za potrebe javnih ureda u § 2. redak deseti (str. 301): iza rieči »prostorija« mora biti točka i zarez.

U naredbi o radu mlinova u gospodarskoj godini 1942-43. u uvodu, drugi redak, (str. 310): mjesto »1934.« mora biti »1534«;

u § 3., peti redak, (str. 311): iza rieči »trgovačko« mora biti zarez.

KNJIGA XX.

U zakonskoj odredbi o ratnim ozledjenicima i ostalim žrtvama rata u § 6. predzadnji redak, (str. 3.): iza rieči »smrt« ima se brisati zarez;

u § 7. pod 4 (str. 4): iza rieči »osoba« mora biti zarez;

u § 9, drugi redak (str. 5): iza rieči »ozljedjenika« mora biti zarez;

u § 15., treći stavak, drugi redak (st. 8): iza rieči »povrede« mora biti zarez;

u § 46., drugi stavak, prvi redak (st. 21): iza rieči »osobe« mora se brisati dvie točke;

u § 47. prvi redak (str. 21. mjesto ,VII. skupine« mora biti »VI. skupine«;

u § 50. prvi redak (str. 23): zagrada se briše te mjesto »Maloljetna (48 st. 3.) braća« mora biti »Maloljetna braća«. U provedbenoj naredbi zakonskoj odredbi o ustanovljenju količine berbe duhana u zelenom stanju u § 14. prvi redak, (str. 59): mjesto rieči »procjene« mora biti »količine«.

U Hrvatsko-njemačkom ugovoru u čl. 2 njemačkog teksta, redak četvrti (str. 101): mjesto »Kommision« mora biti »Kommission«.

STVARNO KAZALO
(ZA XX. KNJIGU — SVEZAK 191.-200.)

(Brojevi označuju stranice, a oni u zagradi broj svezka)